XXXII. ÉVFOLYAM, 30. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1976. JÚLIUS 22.

Ludas Matyi

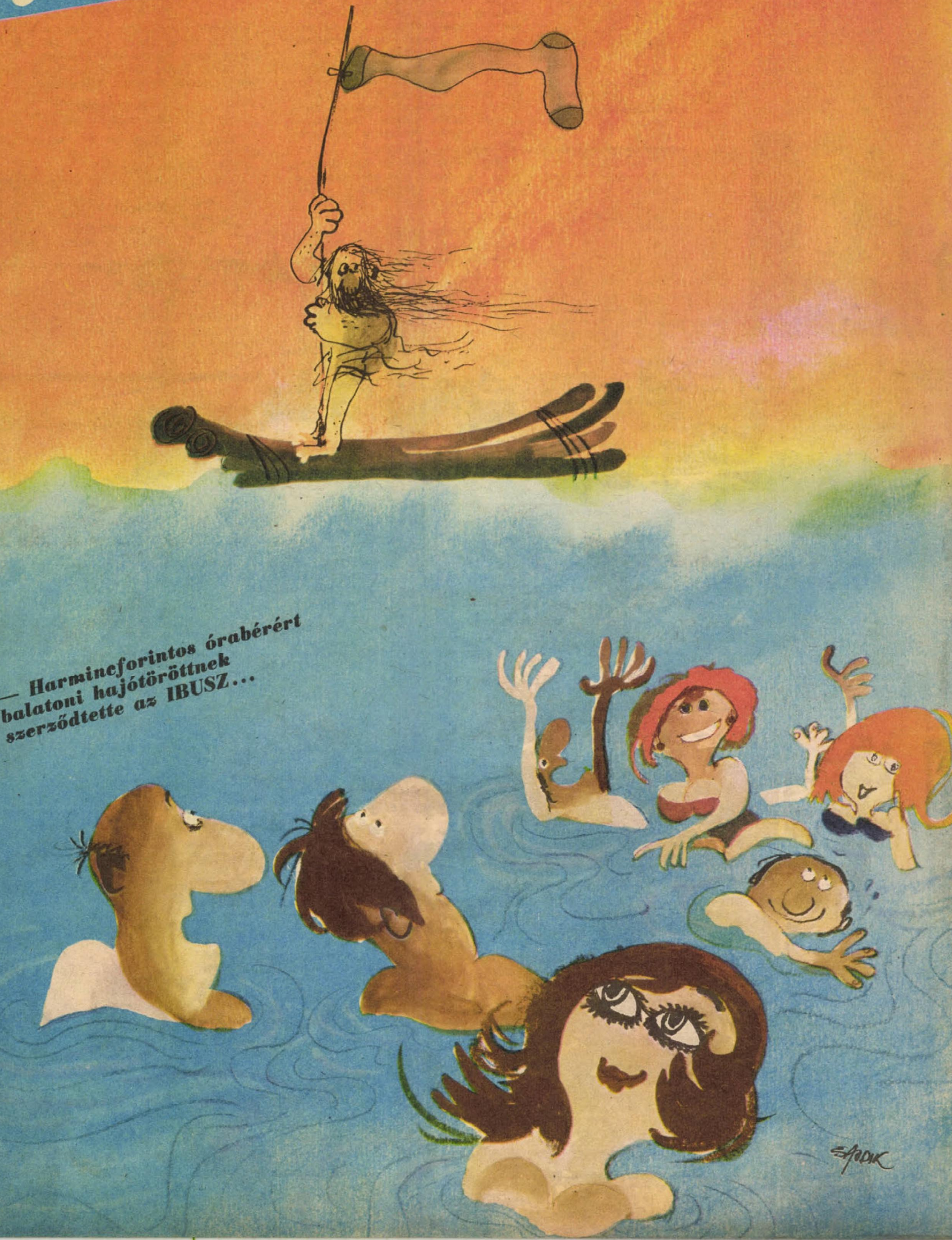

— Harmincforintos órabérért balatoni hajótöröttnek szerződtette az IBUSZ...

Sajdik Ferenc rajza

KEDVES LUDAS!

HOGYAN LEHET BÚTORT DRÁGÍTANI?

Bizonyára többféleképpen, mi egyelőre kétféle módról számolunk be, levelezőink panasza alapján. S. L.-né budapesti olvasónk sérelmezi: március 19-én különböző *modulbútorokat* vett a rákospalotai Domus áruházban. Rendelését 65 napos határidőre vették fel, s a vételár 20 százalékát fi-

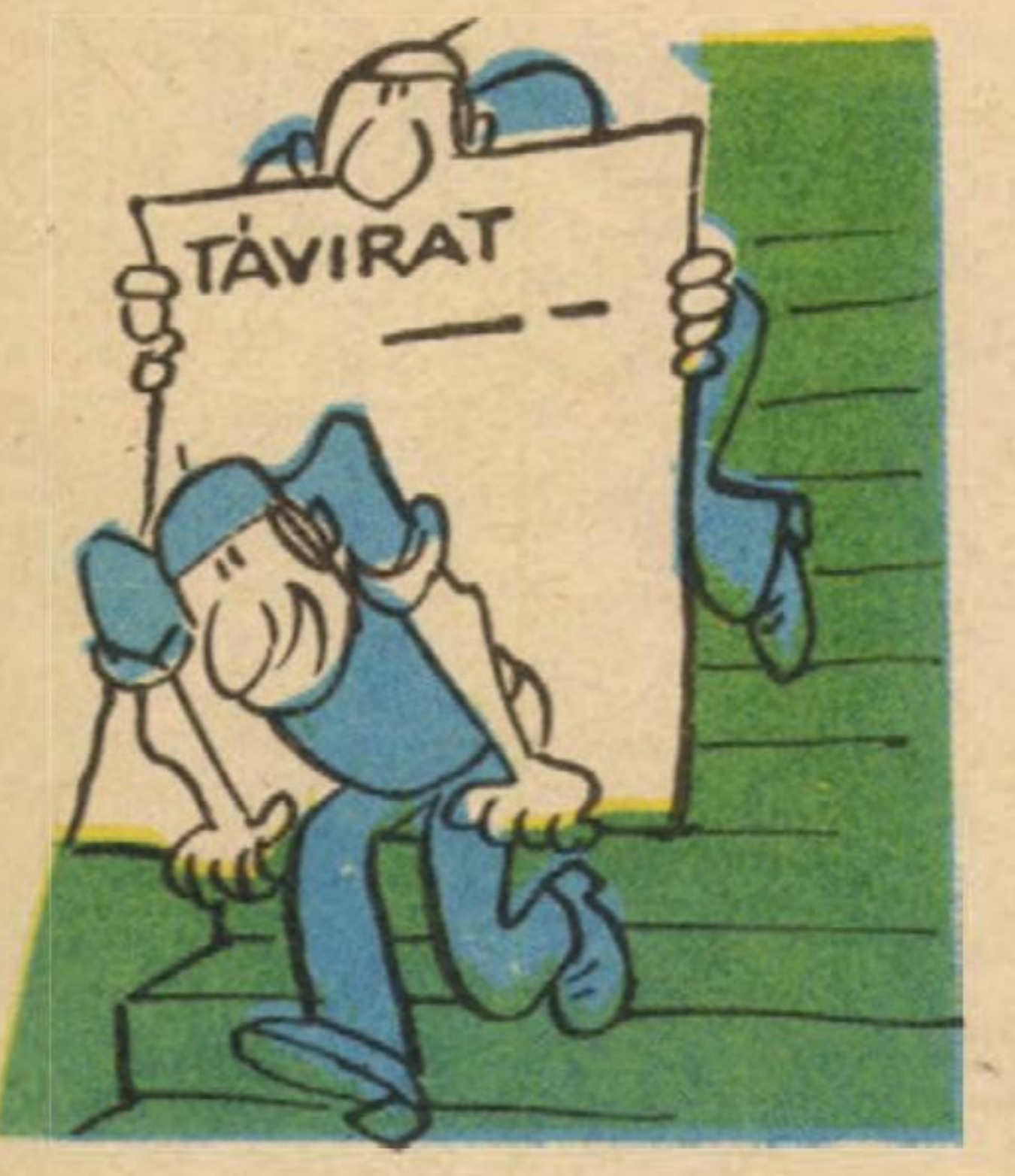

zette ki előlegként. A 75. napon (a határidő leteltét követően tíz napig senki a füle botját sem mozgatta) táviratot kapott, hogy *a szállítás* további tíz napot késik. Június 22-én újabb távirat: türelmét kérik, de alapanyaghiány miatt még mindig nem tudnak szállítani.

Előbb-utóbb azért szállítani fognak, ebben olvasónkkal együtt bízunk. Minthogy azonban az idő pénz, a húsz százalékos előleget nem volna szabad ilyen hosszú ideig forgatni.

M. A. budapesti olvasónk *„L" program* nevű, berakott szekrényekkel ellátott előszobafalat vett az Otthon áruházban, 5870 forintért. Először legalábbis azt hitte, annyiért. Ám amikor kifizette, közölték vele, hogy ládákba csomagolva, darabokban érkezik majd otthonába a 2,80 méter hosszú, 70 cm széles előszobafal, összeszerelése bonyolult dolog, de ők vállalják — a vételár 12 százalékáért.

Olvasónkat bosszantotta, hogy ezek szerint ennyivel drágább bútort vett, noha erről a startnál nem volt szó, s lemondott a szolgáltatásról. Megérkezett a bútor, benne négy oldalas szerelési utasítás és 3 műszaki rajz: őmaga megpróbálta összeállítani. Hat órai küszködés után feladta, rájött, hogy ez komoly szakmunka, asztalosnak való feladat. Felhívta a gyártó céget (Épfa lágymányosi gyáregysége), de kiderült, hogy az összeszerelés a Javszer feladata. Újabb telefon: a Javszer csak két hét múlva vállalja. Így aztán M. A. szerzett egy ismerős maszek asztalost, aki négyszáz forintért (ez kevesebb, mint a Javszer tarifája) elvégezte a munkát.

Most jut eszünkbe: az árdrágítás kétféle módjáról ígértünk beszámolni, holott van egy harmadik is a tarsolyunkban. M. A. előszobafalának tartozékaként ugyanis szerepelt egy tükör is — az üzletben, s a kirakatban, ahol megszemlélte. Vásárlásnál azonban közölték vele, hogy a tükör nem jár a bútorhoz, ha a kedves vevő tükröt is akar, azt külön kell beszereznie.

Még jó, hogy a polcokért, szegekért és csavarokért nem kellett külön fizetni.

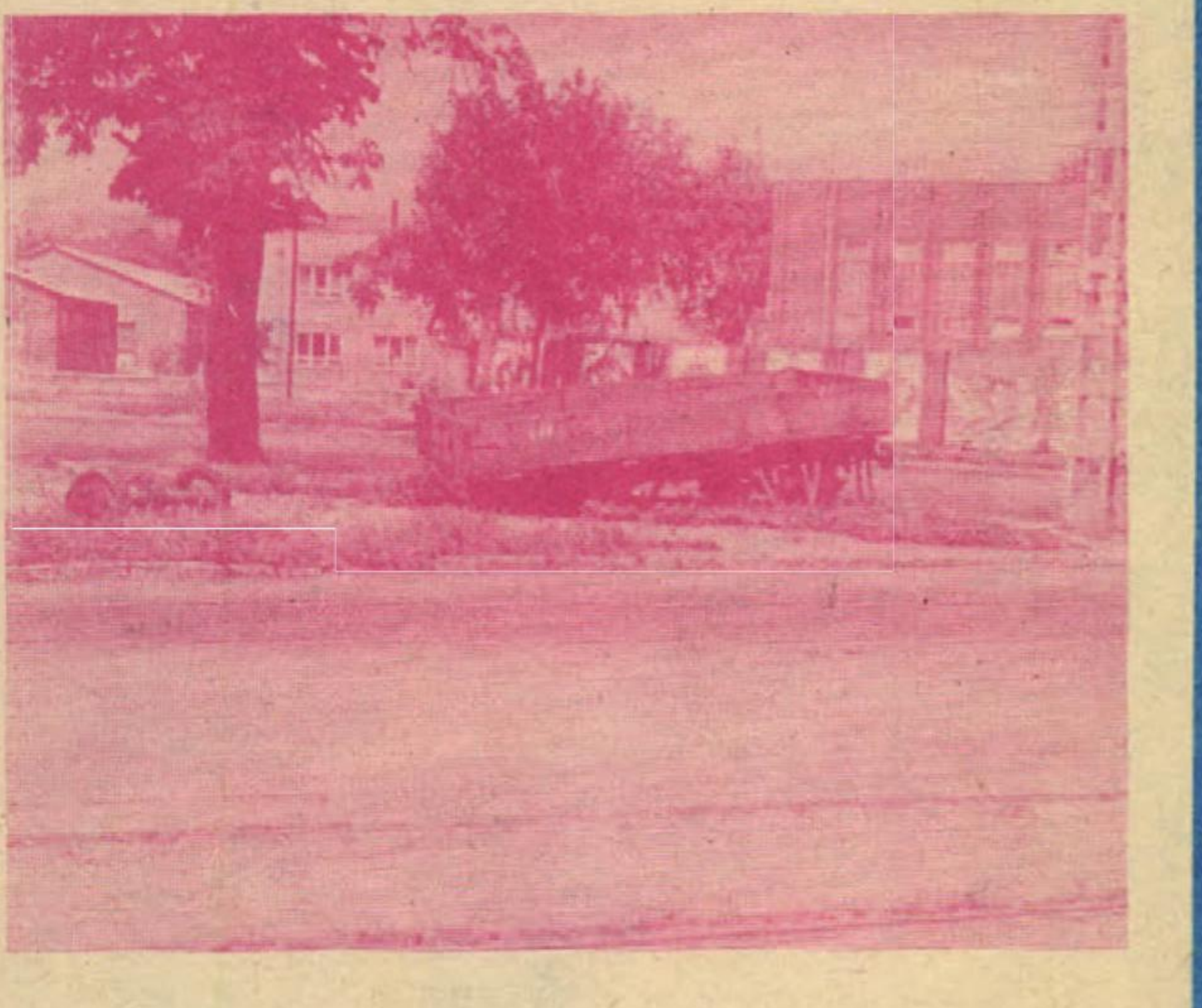

Februárban kisiklott a BKV egyik tehervagonja a Bartók Béla út és Somogyi út kereszteződésében. Akkor félrehúzták az útmenti járdaszigetre és e fénykép tanúsága szerint, most is ott éktelenkedik. Lehet, hogy a BKV csak az év végi leltározásnál fogja keresni, de a városképet rontja. Nem lehetne elszállítani?

Magyarszéky Béla
XI., Bartók Béla út 152.

ITT JÓ, OTT ROSSZ — OTT ROSSZ, ITT JÓ

Szóvá tettük, hogy hónapok óta nem működik a Batthyány téri aluljáró mozgólépcsője. A BKV válasza szerint: „A Batthyány téren a Duna-partra vezető mozgólépcsőt a korlát meghibásodása miatt nem üzemeltethetjük. Kapaszkodási lehetőség nélkül ugyanis a lépcsőn való közlekedés balesetveszélyes lenne. A korláthoz szükséges anyagot csak import útján tudjuk beszerezni, amely, sajnos, hosszabb időt vesz igénybe."

Most tehát azon is izgulhatunk, hogy a metró mozgólépcsőinek korlátja ne „hibásodjék" meg, mert akkor esetleg lezárják — a metrót?

Az Emke-aluljáróból induló metróállomás mozgólépcsőinek korlátjai hibátlanok, itt viszont

az aluljáró élelmiszerautomatája nem működik, már hosszabb ideje. Olvasóink is, magunk is, többször írtunk már róla, de a helyzet változatlan. Ugyanakkor megállapíthatjuk, hogy a Batthyány téri aluljáróban kiválóan működnek az élelmiszer- és ital-automaták, ha. netán valamelyiknek baja esnék, azonnal megjavítják. És most sajnáljuk igazán, amin különben kezdettől fogva szomorkodtunk: hogy az Emke-aluljárónak egyetlen mozgólépcsője sincs.

Mert ha a Batthyány téri aluljáróban az automaták jók és a mozgólépcső (korlátja) romlott el, akkor a változatosság elve alapján elképzelhető: az Emke-aluljáró rossz automatáit viszont — ha lenne — a jól működő mozgólépcső ellensúlyozná.

(f. i.)

A CÍMZETT VÁLASZOL

Princz István (7588. Vízvár, Szabadság u. 10) olvasójuknak a Ludas Matyi június 10-i számában, a Levelesládánkból rovatban közzétett panaszát megvizsgáltuk. Megállapítottuk, hogy a panaszos a küldemény kézbesítésénél nem volt jelen és a küldemény átvételére írásban senkit sem hatalmazott meg. A 37 forintos fuvarköltségen felül ezért merült fel 93 forintos többlet fuvarköltség, amely a visszafuvarozás, az újabb kifuvarozás, az utólagos rendelkezés és a fekbérköltséget foglalja magában. A fennmaradó 327 forintot nem a Volán vállalatnak fizették, hanem az összeg a feladó és a címzett felesleges, személyes eljárásának a költsége volt.

Dr. Dömény István—Dr. Juhász József
főosztályvezetők
Volán Tröszt

VAN ITT SPIRITUSZ

Optimista dráma három felvonásban. A színhely: egy Balaton-parti fürdőváros háztartási boltja. Szereplők: a vásárló és az eladó.

I. felvonás

Vásárló: Kérek egy üveg spirituszt.

Eladó: Csak akkor tudok adni, ha hozott üveget, mert hordós árut kaptunk.

Vásárló: Nincs nálam üveg. Majd jövő héten ismét eljövök, üveggel felszerelve.

II. felvonás
(Egy héttel később)

Vásárló: Hoztam üveget, kérek egy liter spirituszt.

Eladó: Sajnos, elfogyott.

Vásárló: De hát ma egy hete azt mondták, hogy ...

Eladó: El kell kérem találni!

III. felvonás
(Egy hét múlva)

Vásárló: Hoztam üveget, kérek egy liter spirituszt.

Eladó: Van kérem, de csak üveggel együtt, mert most palackozva érkezett.

Vásárló *(beletörődve):* Jó lesz, köszönöm!

Tanulság: több lehetőség már nincs, de spiritusz, az van.

B. Gy.

Levelesládánkból

PARKOLÁS FÖLDVÁRON

Dr. F. Gy. budapesti és Arató Oszkár ny. alezredes szolnoki olvasónk, egymástól függetlenül, ugyanarról panaszkodnak. Mellékletként mindketten beküldték a balatonföldvári községi tanács által kiadott parkolási jegyet is, amelynek ára 4 forint. Ezt mindketten a földvári ABC-áruház előtti parkolóhelyen kapták, gépkocsijukból kiszállva, holott csak néhány percre ugrottak be az üzletbe, gyors vásárlásra. Dr. F. Gy. 1 liter teje ily módon 5-ről 9, Arató Oszkár zsemlecipója 4-ről 8 forintra drágult. Érthetetlennek és helytelennek tartják, hogy ilyen rövid ideig tartó, „vásárlási" parkolásért miért kell fizetni? Mellesleg a fizettető fél viszont semmit nem vállal, mert a parkolójegy tudnivalóinak 5. pontja szerint „A parkolási idő alatt a gépkocsiban bekövetkezett kárért (rongálódás, lopás stb.) anyagi felelősséget nem vállalunk". Akkor mit őriznek a pénzért?

KERTI SZÉK

Rovatunkban (június 17-i számunkban) közöltük Nagymihály Lászlóné (1146 Bp. Május 1. u. 24/a) panaszát, hogy sehol nem kap kerti széket. Ezekután a Főbuha levélben közölte olvasónkkal: melyik üzletében tétetett félre campingszéket a számára. Újabb levelében Nagymihályné megköszönte segítségünket, s beszámolt szerzeményéről: csakugyan kapott négy kerti széket a Váci utcai üzletben, de: „Bár ne kaptam volna!" Odahaza ugyanis a családnak órákat kellett eltöltenie a vadonatúj kerti székek — javításával.

Lengyel Gyula rajza

A FŐÚTVONAL BALRA KANYARODIK

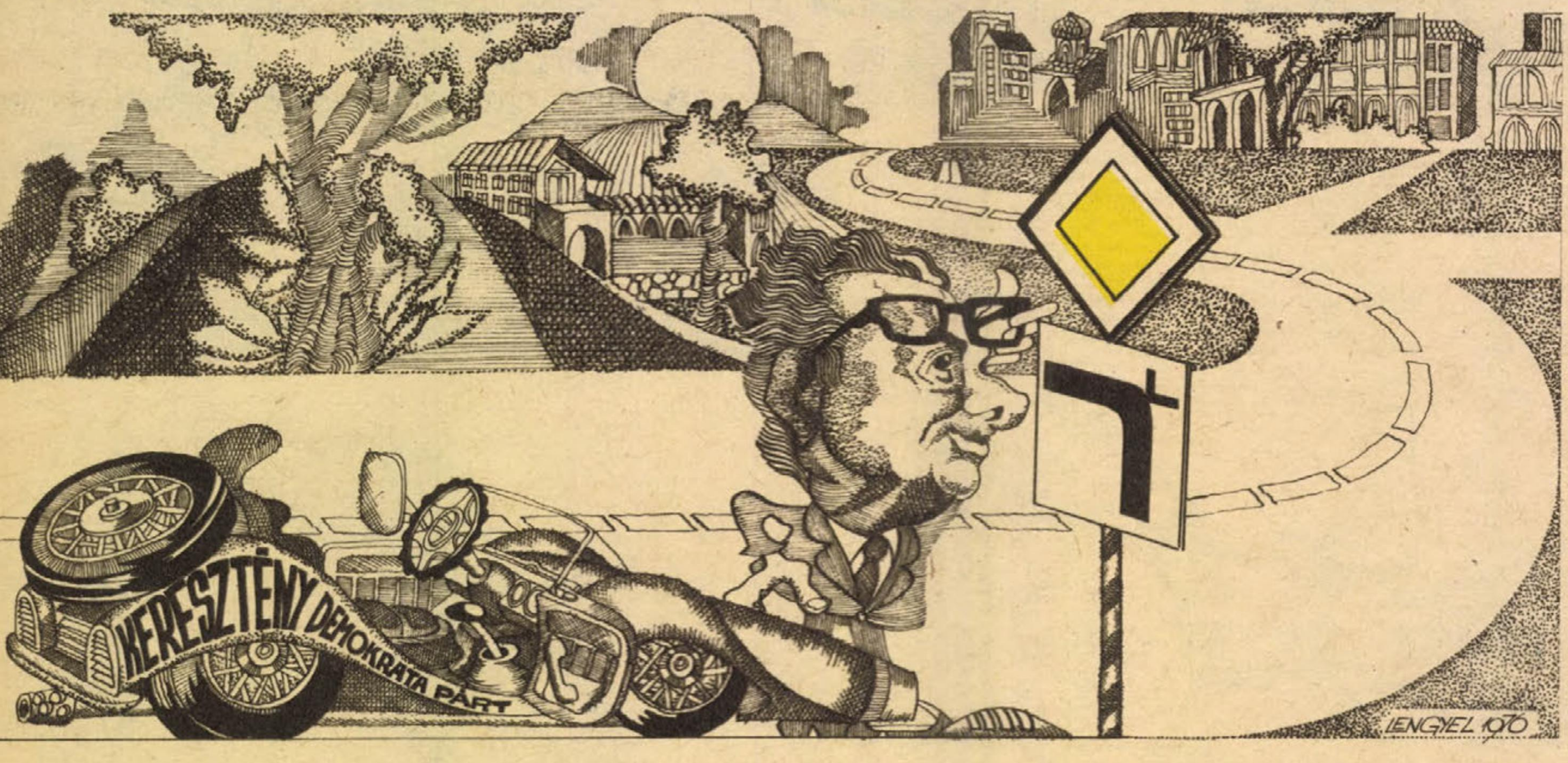

ITÁLIA '76

SARKANTYÚ A CSIZMÁN

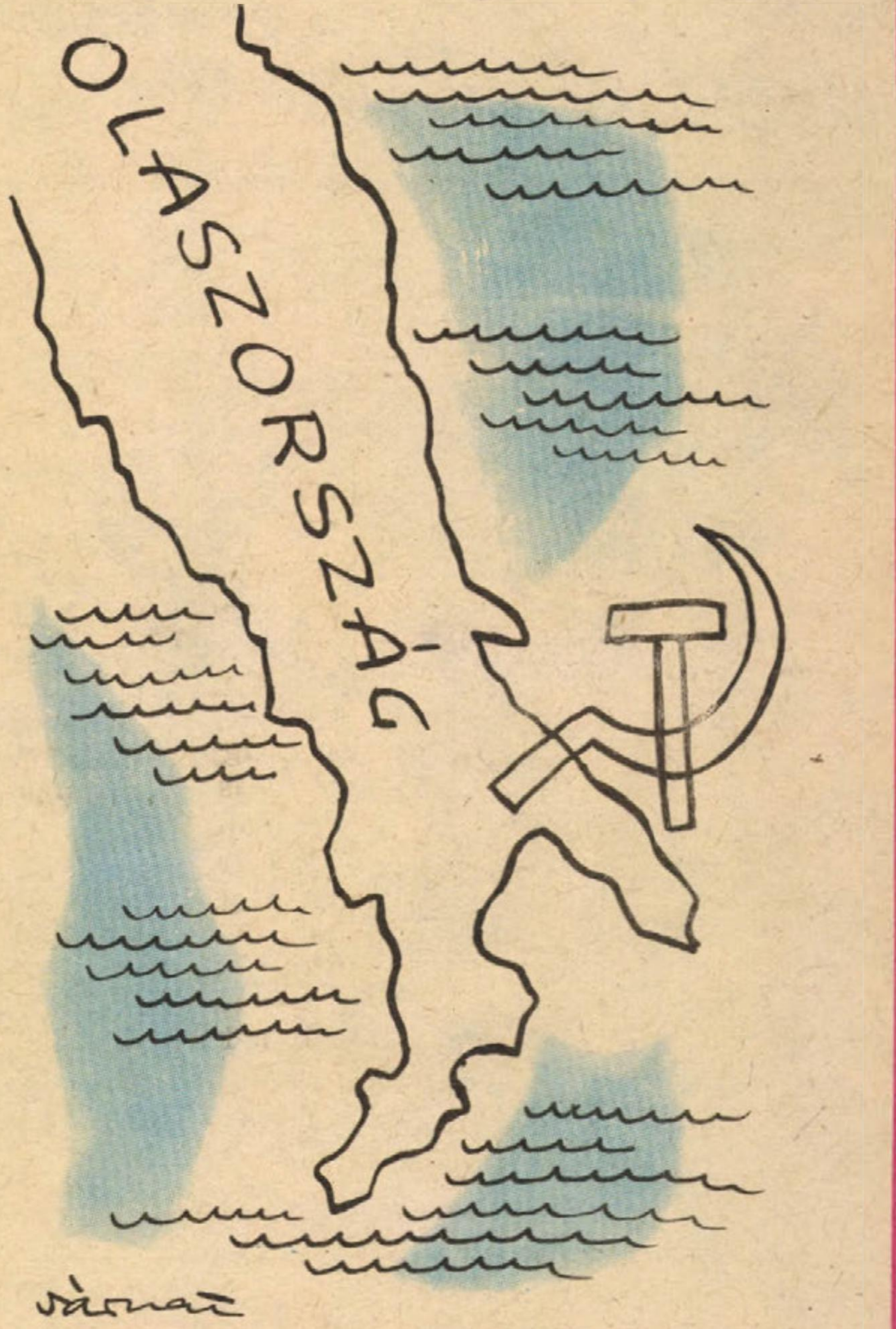

Várnai György rajza

Montreali tribün

Az olimpia többek között szívügy is.

Ne tessék megijedni. nem líra következik, szó szerint értem.

Tatjána Kazankinát például hat évvel ezelőtt el akarták tiltani a versenyzéstől.

— Valami rendellenességet találtak a szívemnél — mondja. — A halálos kimerültség jeleit. Én azonban semmit sem éreztem ebből a kimerültségből, hát folytattam az edzéseimet.

Nem is egészen eredménytelenül. A szovjet atlétika átlátszóan vékony leánya, két héttel az olimpia előtt 3:56-ot, félelmetes világrekordot futott 1500 méteren. Persze az orvosokat is meg lehet érteni. Aki 30, 40, 50 kilométert fut naponta, az nem közönséges ember, s így a szíve sem közönséges szív. Lasse Viren szíve például csak 38-at ver percenként, s olykor az EKG-ja is egészen furcsa rajzolatokat mutat. Amikor egy finn orvos a kezébe kapta ezt a leletet, és nem tudta, kiről készült, csak komoran bólintott:

— Világos. És? Mikor halt meg a páciens?

A páciens Münchenben megnyerte az 5000 és a 10 000 m olimpiai bajnokságát, tegnap az edzésen még nagyon élt, sőt, Montrealban is az esélyesek közé számítják.

Tatjána Kazankina egyébként kétszer olyan gyorsan futja az 1500-at, mint ahogy én szoktam a Normafa körül. Mire az Anna-réthez érek, Tatjána rég kifújta volna magát az Erzsébet-kilátó tetején.

Így legyen az embernek önbizalma.

Mert a klasszisoknak van ám, csak leplezik.

Amikor Rick Wohlhuter az amerikai válogatón megnyerte a két középtávot, fennhangon töprengeni kezdett:

— Legfőbb ideje, hogy új nevet válasszak magamnak. Milyen név az, hogy Wohlhuter? Ki tud ilyen nevet megjegyezni? Valami fülbemászót kellene keresni, ami megragad az emberekben. Például találkoztam a múltkor egy jégkorongozóval, annak olyan nagyszerű neve volt, de olyan nagyszerű neve...

Valamelyik ürge persze rákérdezett:

— Miért, hát hogy hívták?

Rick tétova képet vágott:

— Nézz oda, nem elfelejtettem?!

Ilyen nagyságrendű hangulatfelelős a magyar ökölvívók mellett Kajdi János, Papp Laci balkeze is.

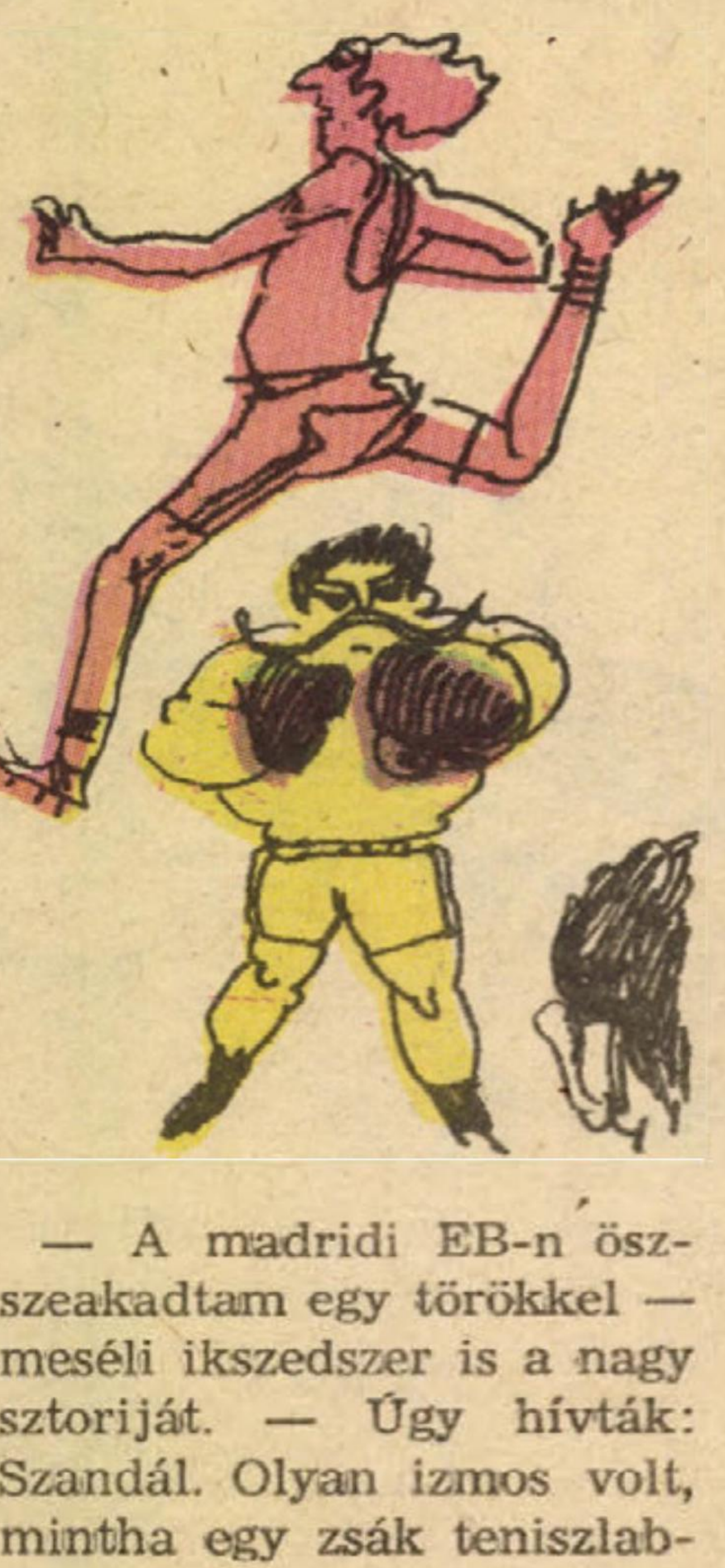

— A madridi EB-n összeakadtam egy törökkel — meséli ikszedszer is a nagy sztoriját. — Úgy hívták: Szandál. Olyan izmos volt, mintha egy zsák teniszlabda lett volna a felsőteste helyén, a bajusza meg akár egy biciklikormány. Minden ellenfelét kiütötte, és állt a zászló, hogy nekem is megspórol egy utat, mert kifelé már majd visznek. A második menetben el is trafált, mintha a Bazilika szakadt volna rám. Rádőltem a vállára, és üdítő álomba merültem. Egy idő múlva távoli zajt hallok: mi az, hol vagyok? Ja, persze, az Európa-bajnokságon. Valami szúrja a fülemet, ez micsoda? Ja, persze, a török bajusza. Okos Szandál, ha egy kicsit eltol magától, és csak képen legyint, már rohanhatnak értem is a hordággyal. De ő csak tuszkolódott, birkózott, mit csináljak, észt nem adhatok, nekem is kevés van. A menet végére ő elfáradt, én kipihentem magam, bedobtam a hóvégi hajrát, majdnem Szandált vitték le hordágyon. Hát most nagyon vigyázok a gyerekekre, hogy ilyesmi ne érje őket.

— Hogyan lehet a gyerekekre vigyázni?

— Bibliai alapon. Mindig prédikálom nekik: fiacskáim, jegyezzétek meg, jobb adni, mint kapni.

Ilyen kegyelemteljes hangulatban leledzett az amerikai válogató végén Steve Williams, a világ leggyorsabb embere' is. Az idén már négyszer futott 9.9 mp-et síkon, de a válogatón sérülten versenyzett, nem került a csapatba, noha az olimpiáig százszor is rendbe jött volna.

— Nyilvánvaló — morfondírozott a verseny után. — Az Úr nem akarta, hogy olimpiai bajnok legyek. Talán mást akar velem. Az is lehet, hogy az Egyesült Államok elnökének szán. Persze, jó lenne, ha hamarosan kinyilvánítaná, mert nem érek rá. A vágtaszámok céljánál majd lesbe állok, egymás után fülön fogom a fiúkat és kihívom valamennyit. Bizonyára kiderül, hogy valaki tévedett. Vagy a válogatóbizottság, vagy én, vagy az Úr.

A szentély számomra is az uszoda. Az ördög tudja, miféle atavizmus ez, az ilyen nagy és tiszta vizek partján mindig elfog az áhítat. Egyébként határozottan van az ügynek valami kultikus jellege. Megfigyeltem például, ahogy Brian Brinkley, az angolok pillangózója az első edzés előtt kicsi üvegből még beletöltött a medencébe két deci hazait tisztán. Blackpooli vizet, hátha ettől otthonosabb lesz. Szó, ami szó, nem lehetett egyszerű kicsempésznie azt a palackot. Angliában óriási a szárazság.

A mieink panaszkodnak egy kicsit. Hogy túl hideg a montreali víz. Én itt kivételesen Einsteinnel tartok, és szerényen megkockáztatom, hogy ez nem egészen bizonyos. Az is lehet, a hogy a pesti volt túl meleg.

Egyébként ez az első olimpiai város, amelynek még a lakói sem tudják kiejteni a nevét. Az angolok valahogy így mondják:

— Mantriól.

A franciák meg:

— Mon'che-áll.

Most két hétig töprenghetek: hová is keveredtem tulajdonképpen?

Peterdi Pál

Máriás András:

ŐRÜLET!

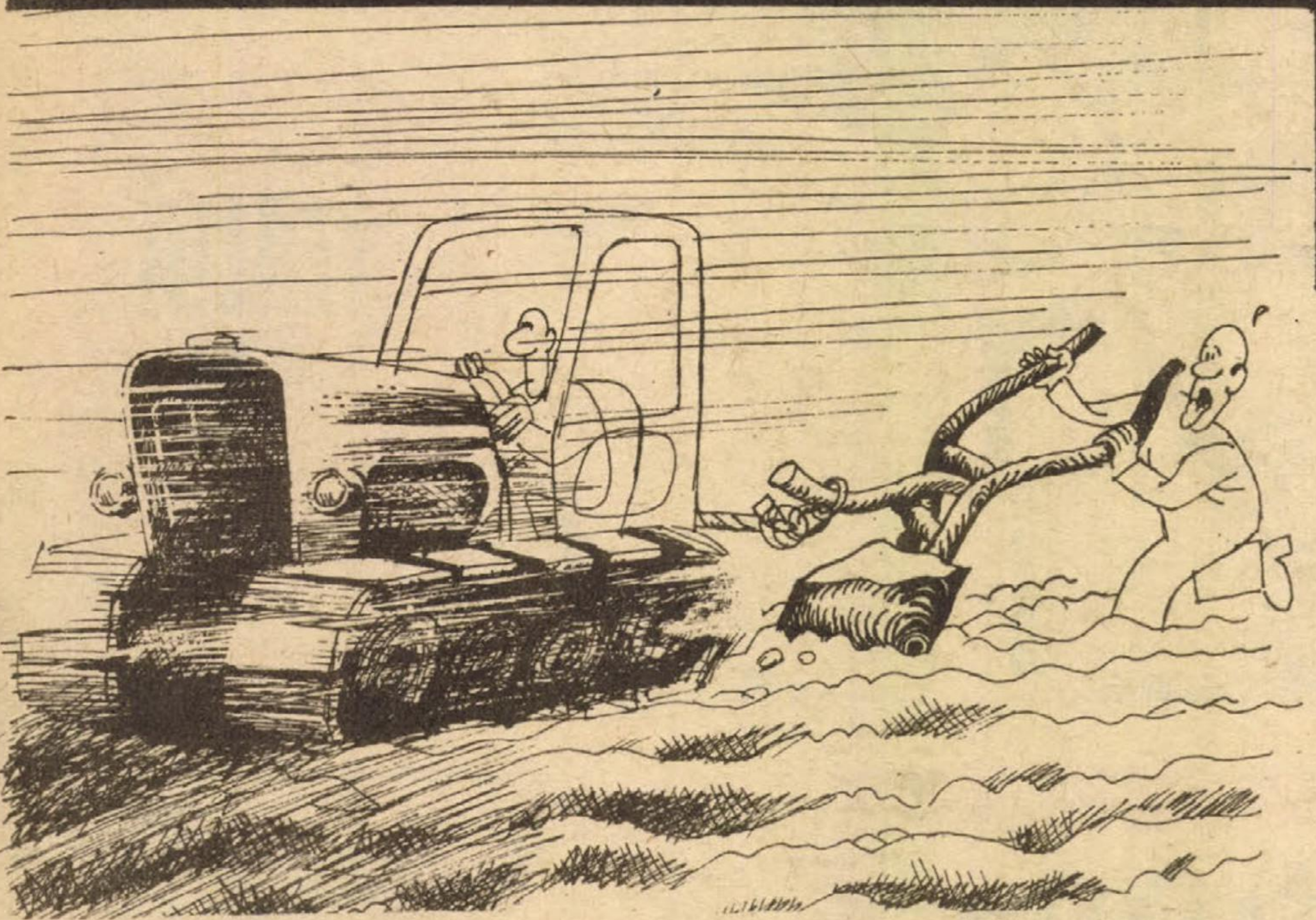

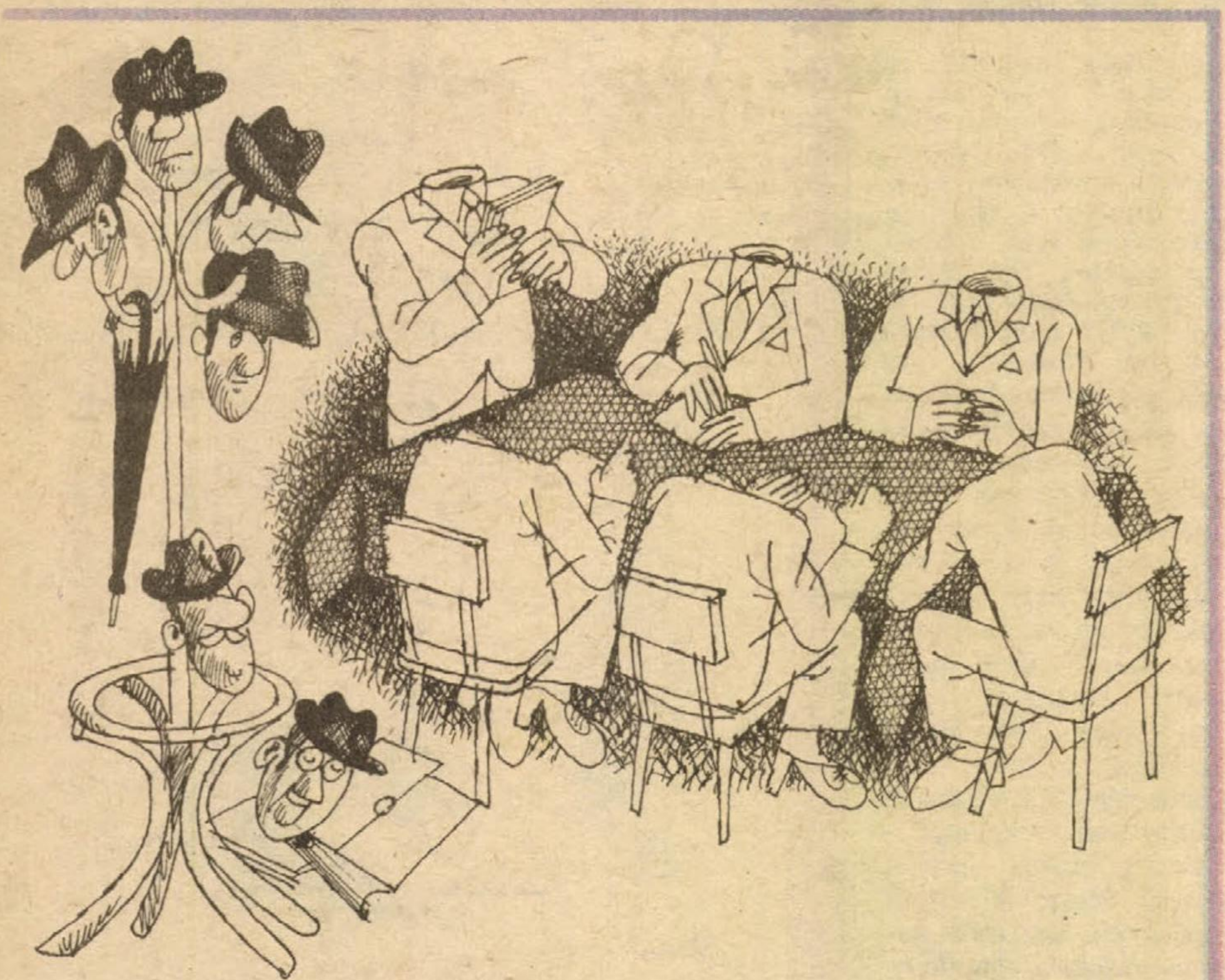

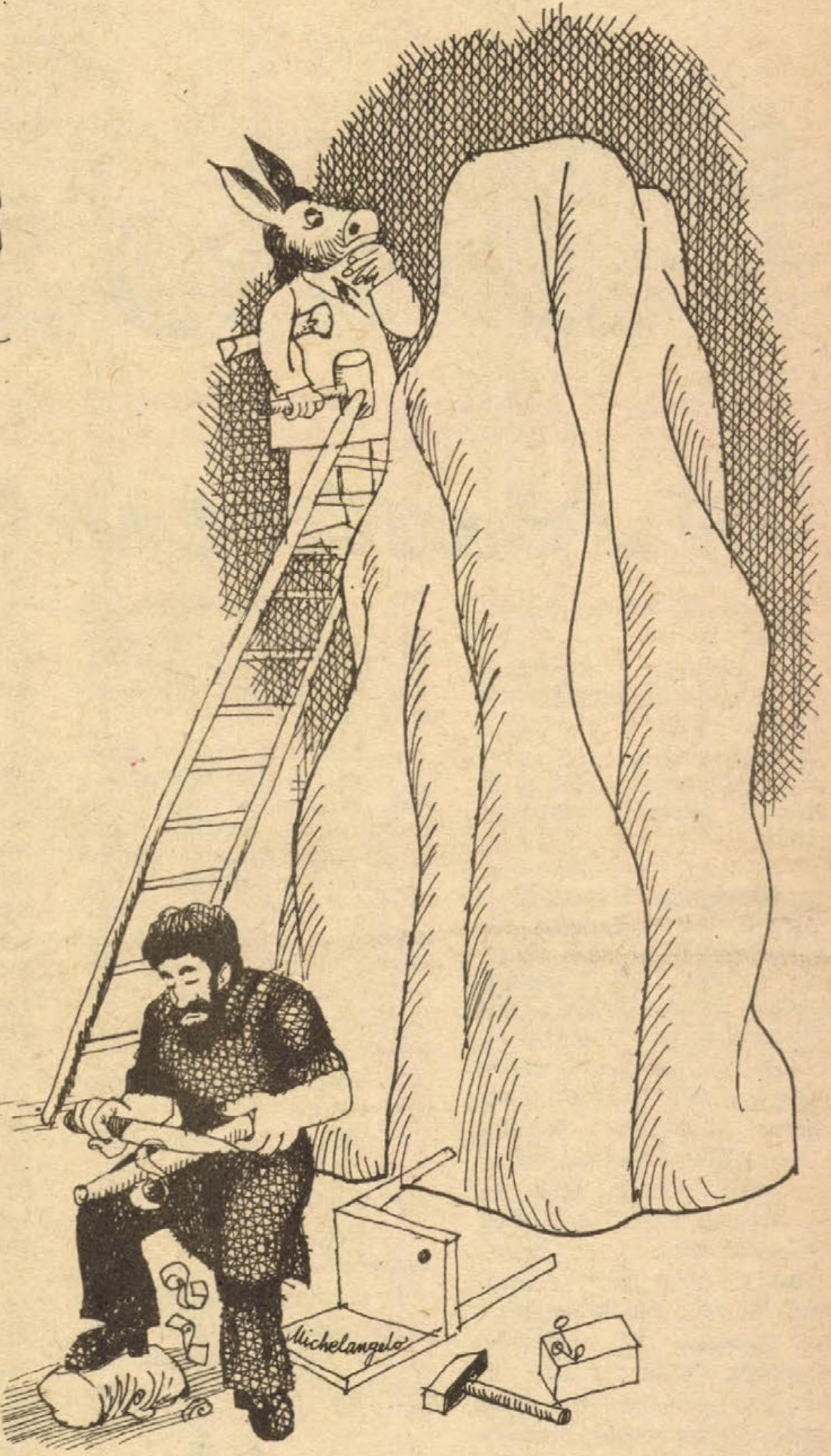
Michelangelo

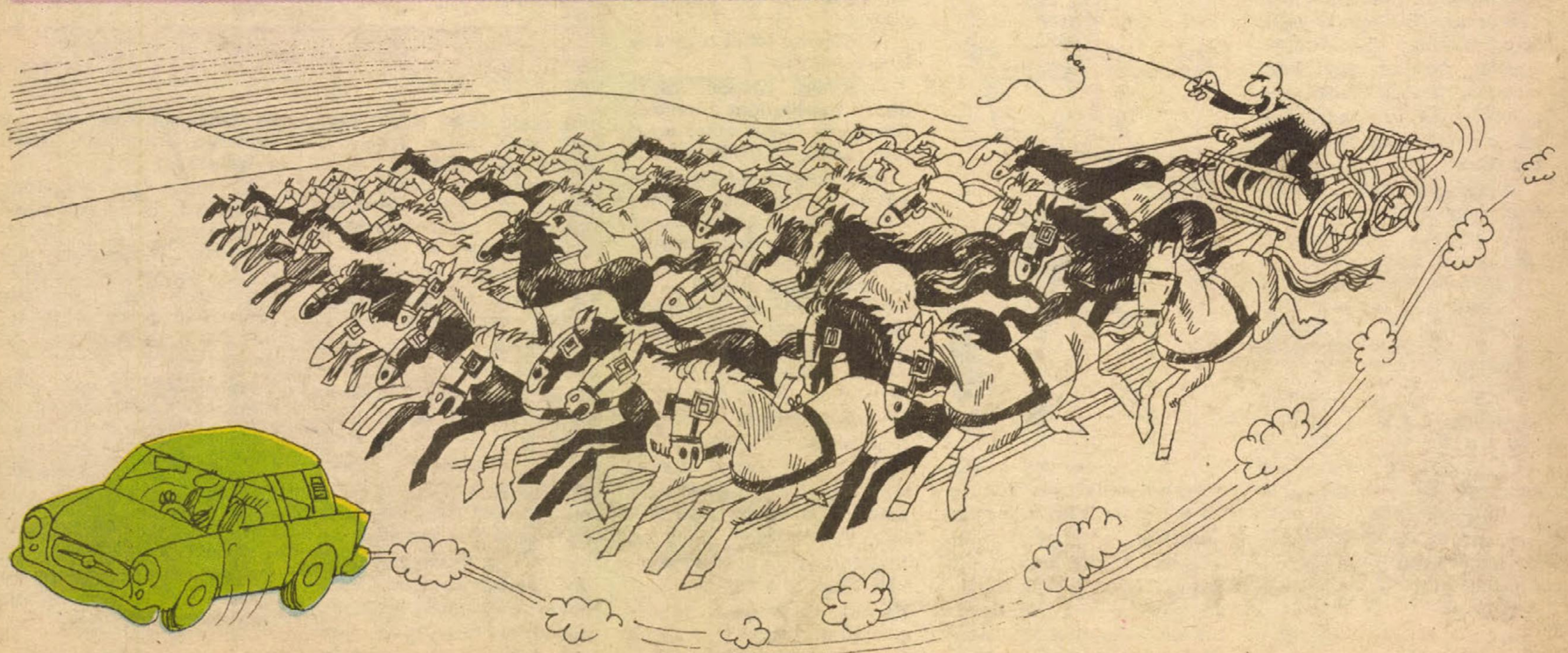

BORISKA

DISZKÓ-KLUB

Fáradtan vetődtem haza a minap, éjféltájban. A kapuban egy tehén várt rám, szájából olajág lógott.

Megkapó látvány éjfélkor egy tehén, szájában olajággal, egy budai lakótelep közepén.

Az olajág történetesen nem a békét szimbolizálta. Éhes volt az istenadta, meg unatkozott is, csendben lelegelészte a két ház közötti keskeny földsávról a füvet, a muskátlikat, meg a fagyalbokrokat, s már éppen a csenevész olajfa leveleit kóstolgatta. Illemtudóan köszönt, bemutatkozott: Boriskának hívják. Mindjárt a tárgyra tért:

— Egy kis protekció kellene nekem. Szeretném, ha bejuttatna egy skanzenbe.

— Boriska, kedves, tévedés van a dologban. A skanzenekben nem a zsömleszínű, csillagoshomlokú tehénkéket gyűjtik össze, hanem a régi falusi világ kiveszőben levő, ritkaságszámba menő építészeti és tárgyi emlékeit.

— Minden stimmel, uram. Falun mindinkább ritkaságszámba megy a tehén, ritkább lesz lassan, mint a szoknyás harangláb, vagy a vesszőből font templom. Istállót is nemsokára már csak a skanzenekben lehet látni. Azért szeretnék oda bejutni, amíg nem késő.

— Borúlátóan ítéli meg a helyzetet, Boriska, amellett erősen túloz is.

— Azt hiszi? Akkor jöjjön el a falunkba, győződjön meg a valóságról.

Elindultunk a holdfényes éjszakában, s reggelre meg is érkeztünk a Boriska falujába. Becsöngettem a szélső házba. Kalács-húsú, pozsgás-piros menyecske nyitotta résnyire a kiskaput.

— Isten jónap, ifiasszony, — köszöntem akkurátusan.

— Hagyjuk a folklórt — intett le ridegen. — Mit óhajt?

— Itt ez a tele-tőgyű tehénke, befogadná-e?

— Aztán hova tenném? Új ház ez, láthatja, típusterv szerint épült, nincs hozzá istálló. A fürdőszobában mégsem tarthatok jószágot. Oda a vízvezetéket szeretnénk beköttetni, nem pedig egy fejőstehenet...

A szomszédban okulárés anyóka fogadott bennünket.

— Megvan-e még az istállójuk, néném?

— Meg hát, fiam. Csak egy cseppet átalakítottuk. Meg kellett nagyobbítani az ajtaját, mert csak úgy tudott bemenni rajta a Virág.

— Szóval tehenük is van?!

— Virág az nem tehén, fiam, hanem Zsiguli. Tavaly november 26-án vette át a vőm, Virág napkor, onnan kapta a nevét.

A következő portán is megvolt még az istálló, csak ott is átalakították kicsinyég.

— Diszkó-klubot rendeztek be benne a fiatalok — újságolta egy mese-ősz nagyapó. — A jászolból lett a bárpult, a szénarácsból a lemeztartó...

Most már meg sem álltam Boriskával a téeszig.

— Nem fogadhatjuk be — mondta az elnök —, nincs helyünk. Új istállóra meg nincs pénzünk. Egy férőhely, ahova egy pirostarka tehénkét beköthetünk, ezer piroshasú bankóba kerül.

— Százezer forintba? Egyetlen tehénnek a helye? Hát mi van abban az istállóban? Perzsaszőnyeg, velencei tükör, ezüst csillár? Még Budán is olcsóbban lehet férőhelyet kapni!

— Egy embernek talán igen, de egy nagyüzemi tehénnek nem. Az állat nagyon igényes, kérem.

Mérgesen húztam magammal tovább Boriskát. Egy háznál majdnem gazdára találtunk:

— Itt hagyhatja a tehenet, ha hoz vele egy kazal szalmát is, mert a falusi portákon ma már egy marék szalma is alig akad. Almozni meg csak kellene valamivel. A nagydunyhát mégsem rakhatom Boriska alá...

Egy udvaron sok apró gyereket láttam. Na, itt elkelne a friss tej, ezt még megpróbálom, gondoltam. Boriska szkeptikus volt és fáradt, be sem jött, lefeküdt a kapu előtt. A gazda szívesen fogadta volna védencemet, egy gondja volt csupán:

— Aztán szereti-e Boriska a prézlis núdlit? Mert széna egy szál se... A mesgyéket, ahol fű nőtt hajdanán, beszántották a táblákba, ami kicsi gaz az árokszélen még megakad, az meg mind vegyszeres. Így aztán csak azt tudjuk adni a tehénkének, ami az asztalunkról leesik...

— Majd adunk neki rágógumit — mondta egy copfos szőke leányka. — Azt szereti, most is rágja, látom, mozog a szája...

Boriska a téesz-irodán talált néhány iratcsomót: a szarvasmarha-tenyésztés fellendítésére hozott határozatokat, éhségében behabzsolta, azt kérődzte fel éppen apró papírgombócok formájában...

* * *

A történet az utolsó szóig hiteles. Aki nem hiszi, kérdezze meg Boriskától. Megtalálható a Kossuth Lajos téren, a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium árkádjai alatt.

De egy szót se arról senkinek, hogy én kötöttem oda!

Radványi Barna

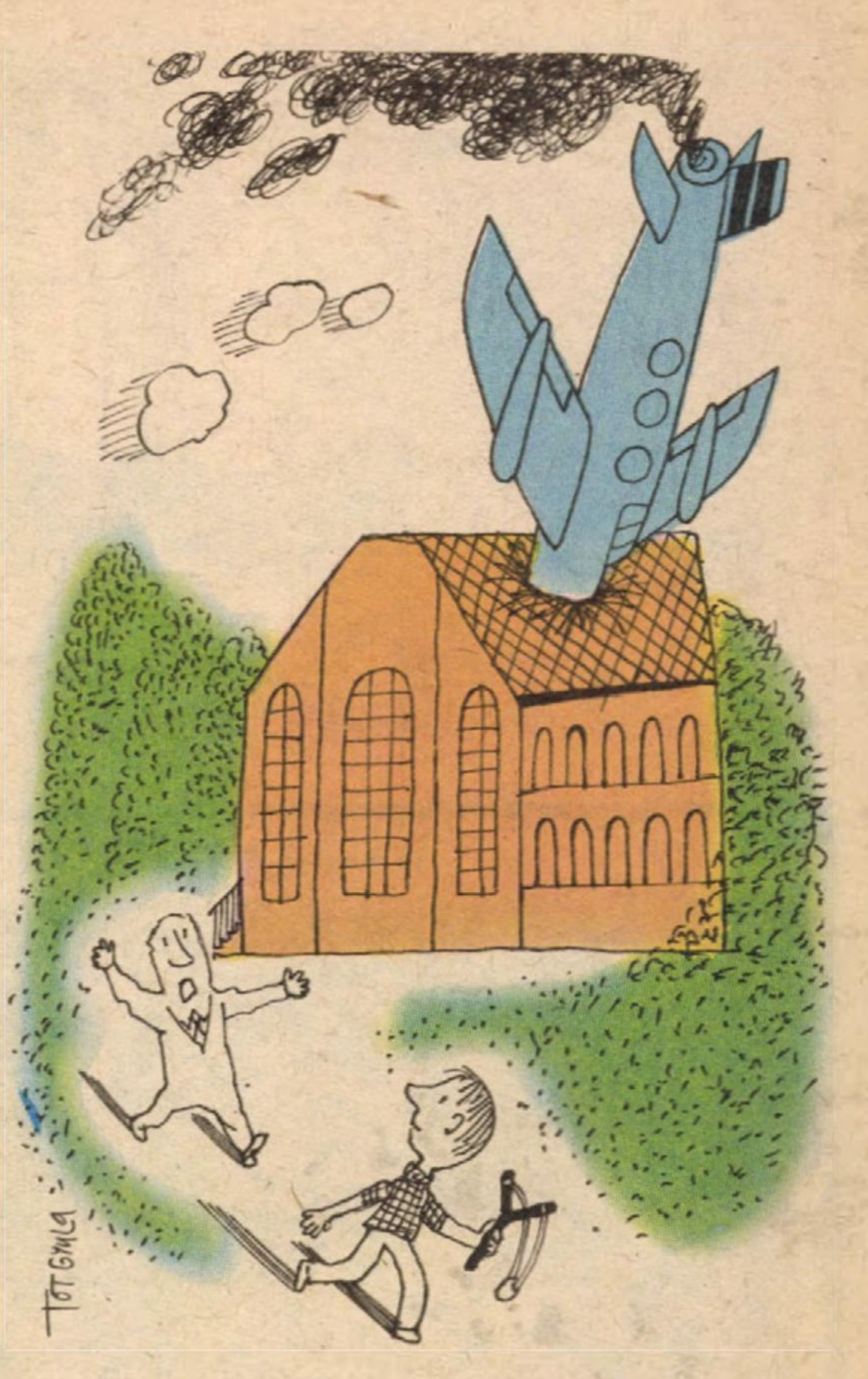

– Hányszor mondtam, hogy ne csúzlizz!

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

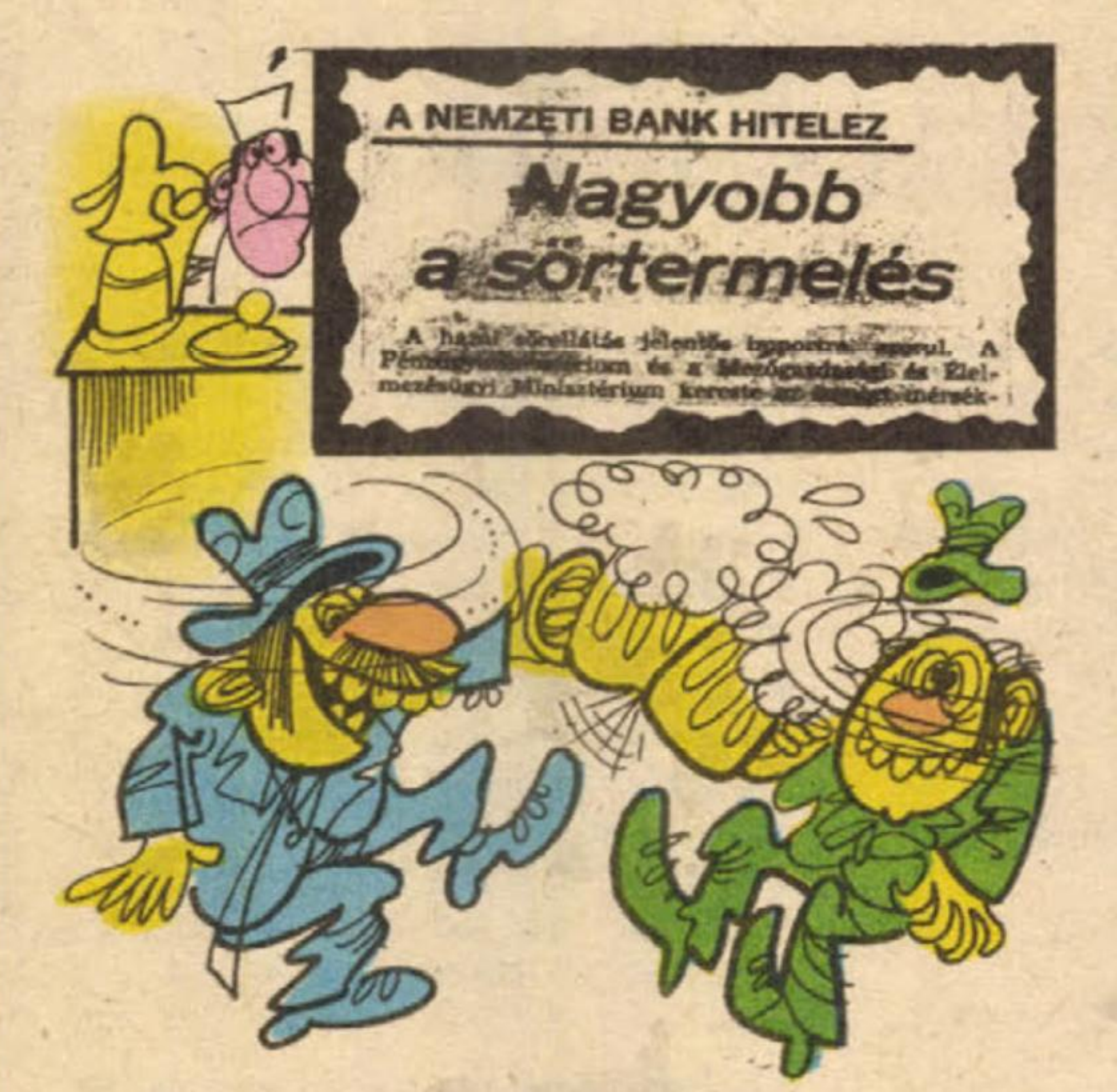
A NEMZETI BANK HITELEZ
Nagyobb a sörtermelés

– Ezt a Nemzeti Bankra!

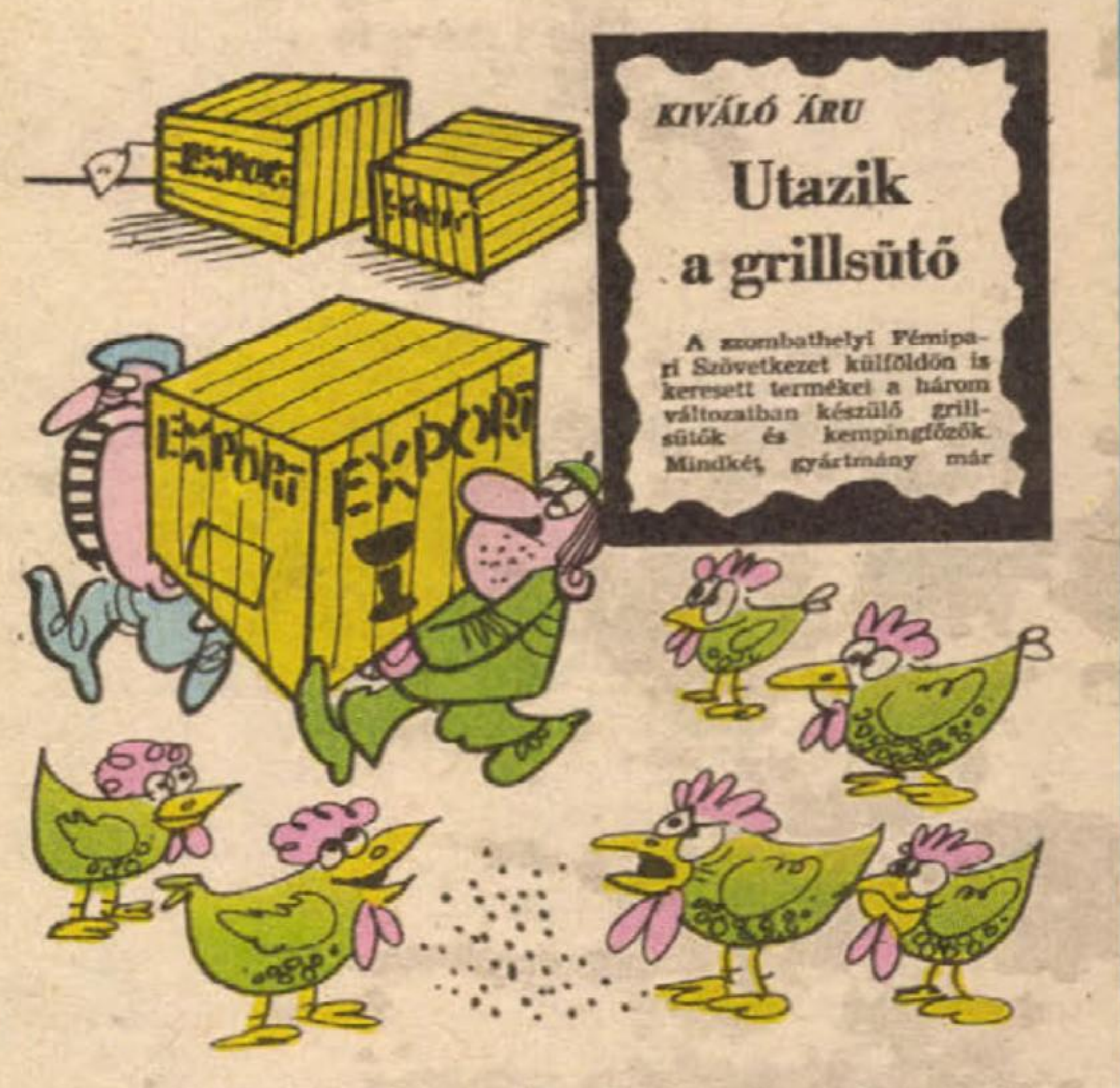
EXPORT
EXPORT
EXPORT
KIVÁLÓ ÁRU
Utazik a grillsütő
A szombathelyi Fémipari Szövetkezet külföldön is keresett termékei a három változatban készülő grillsütők és kempingfőzők. Mindkét gyártmány már

– Csak hadd vigyék. Ennyivel is kevesebb marad hazai használatra.

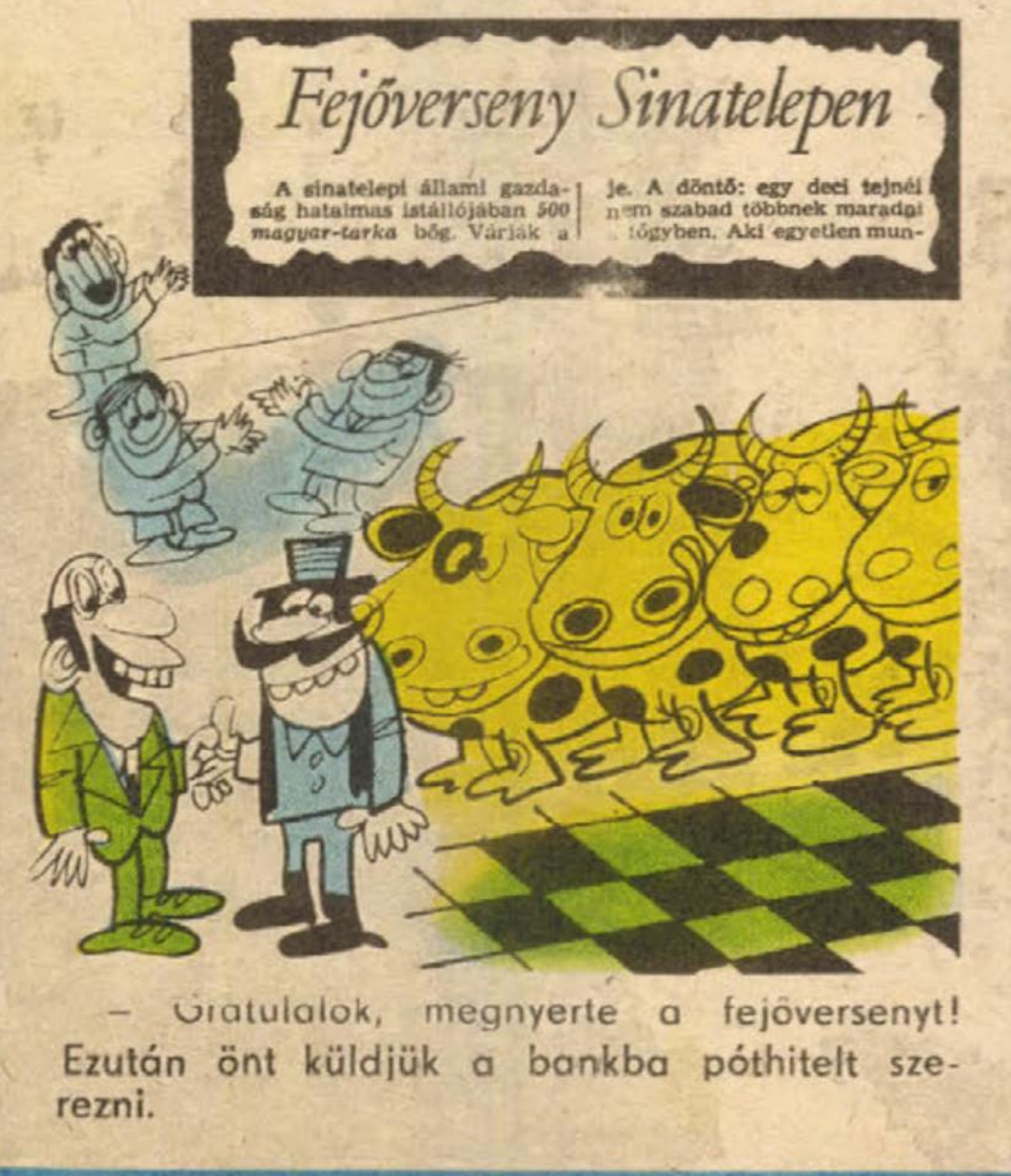
Fejőverseny Sinatelepen
A sinatelepi állami gazdaság hatalmas istállójában 500 magyar-tarka bőg. Várják a
je. A döntő: egy deci tejnél nem szabad többnek maradni tőgyben. Aki egyetlen mun-

– Gratulálok, megnyerte a fejőversenyt! Ezután önt küldjük a bankba póthitelt szerezni.

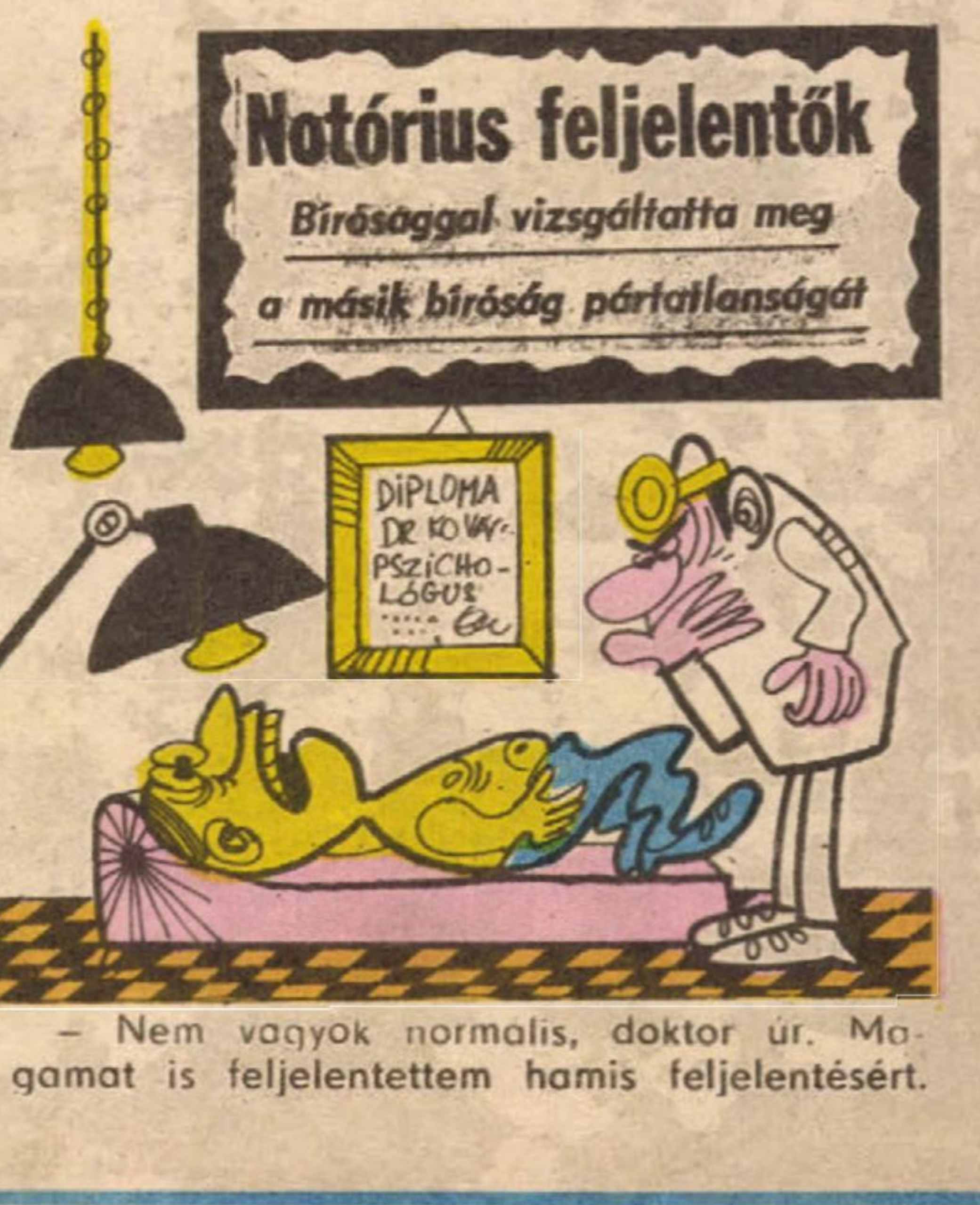
Notórius feljelentők
Bírósággal vizsgáltatta meg
a másik bíróság pártatlanságát
DIPLOMA
DR KOVÁCS
PSZICHOLÓGUS

– Nem vagyok normális, doktor úr. Magamat is feljelentettem hamis feljelentésért.

KÁNIKULAI VASÁRNAP

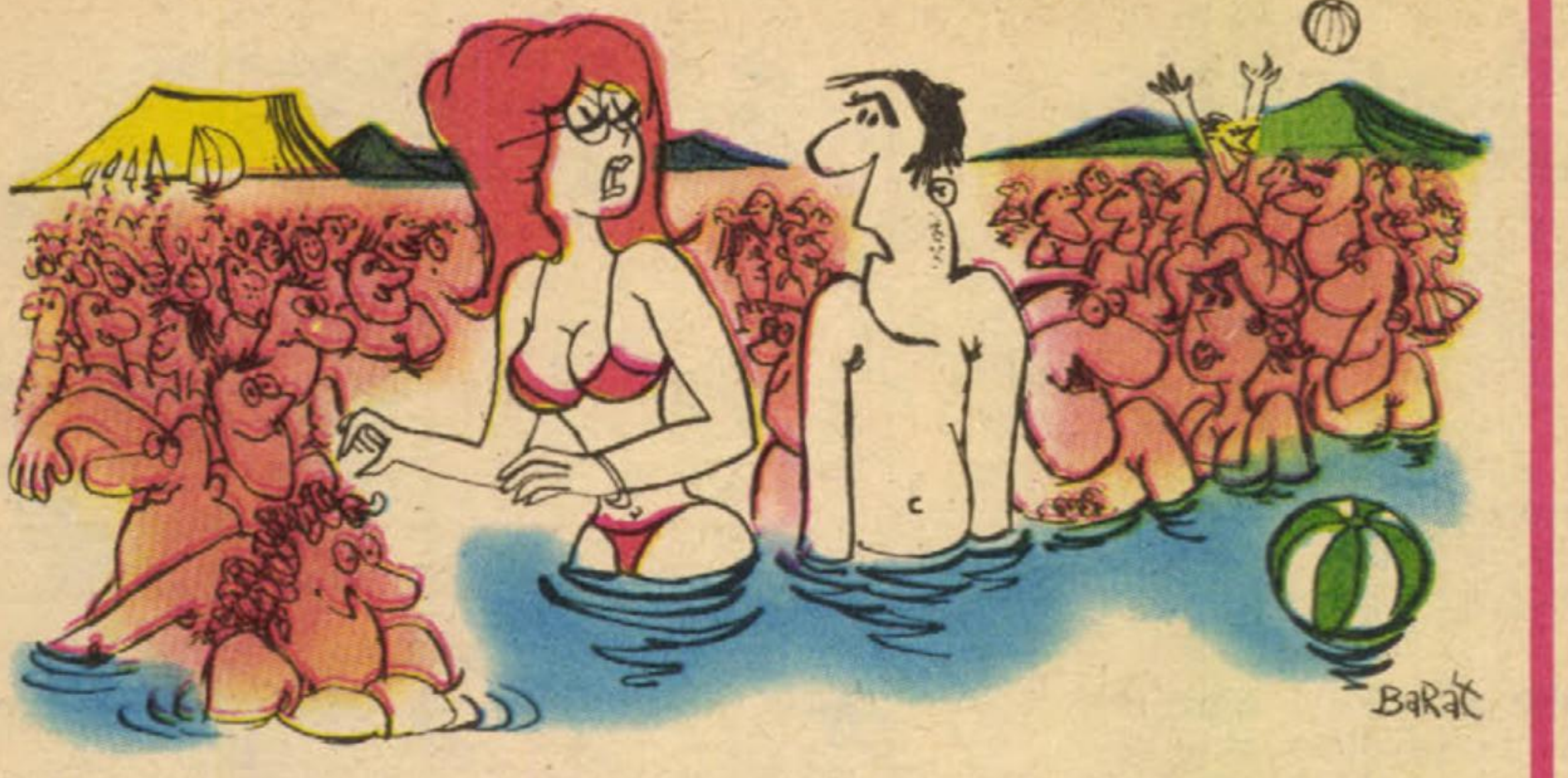

– Tessék mondani, ez a Dagály vagy a Balaton?

BÜSZKÉLKEDESEK

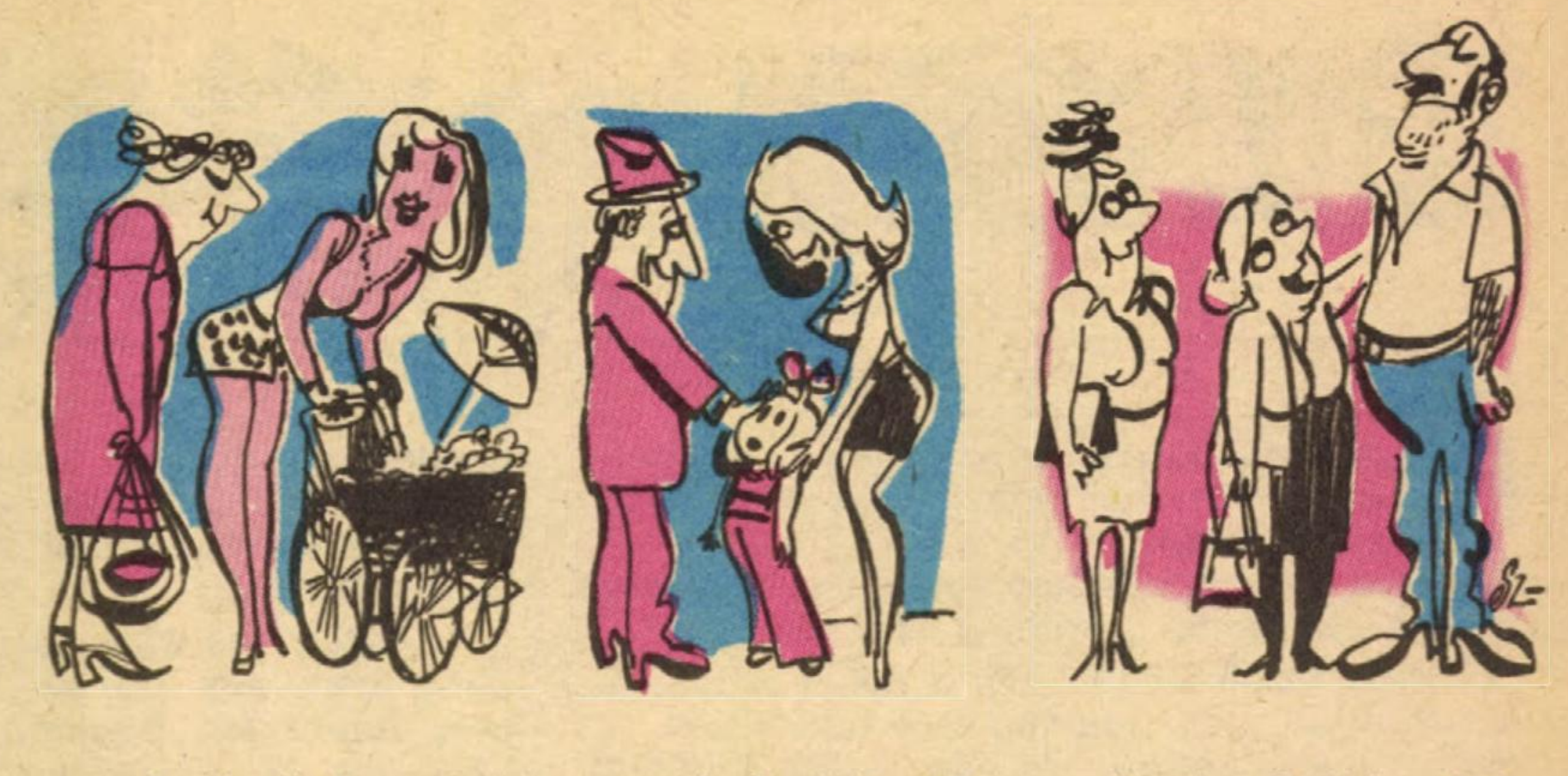

– Az én kisfiam 2 hónapos!

– A Terikém 17 hónapos!

– Az én Petikém 569 hónapos!

ÜZLETI ÉRZEK

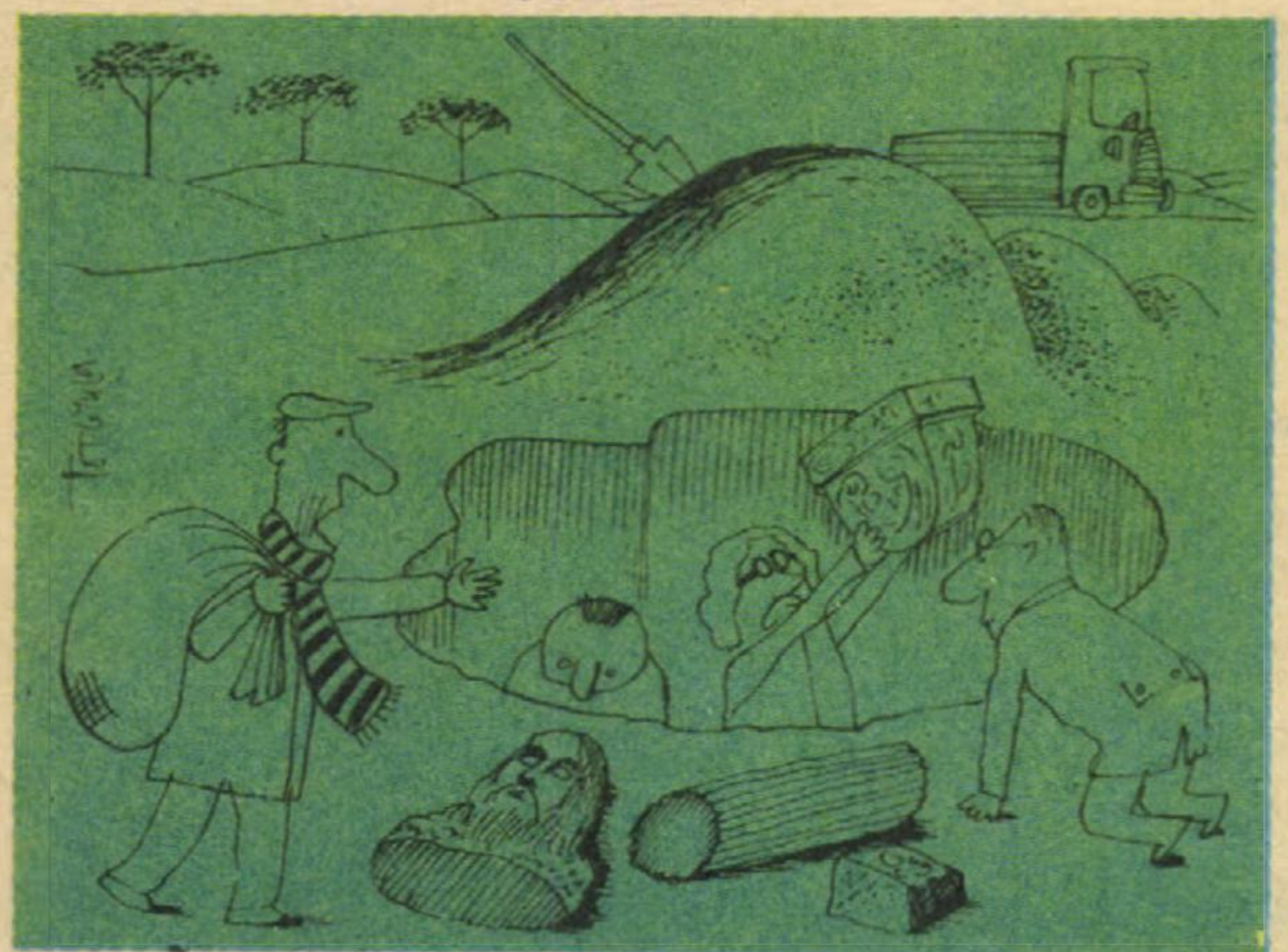

– Itt az ószeres!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Egy ember jelentkezik a jégszínházhoz.

— Mit tud csinálni?

— Megcsinálom a nyolcast.

— Ez minden? Ez a legegyszerűbb figura.

— Igen, de én egészen különleges módon csinálom a nyolcast.

— Ugyan hogyan?

— A jobb lábammal egy hatost rajzolok, a ballal pedig egy kettest.

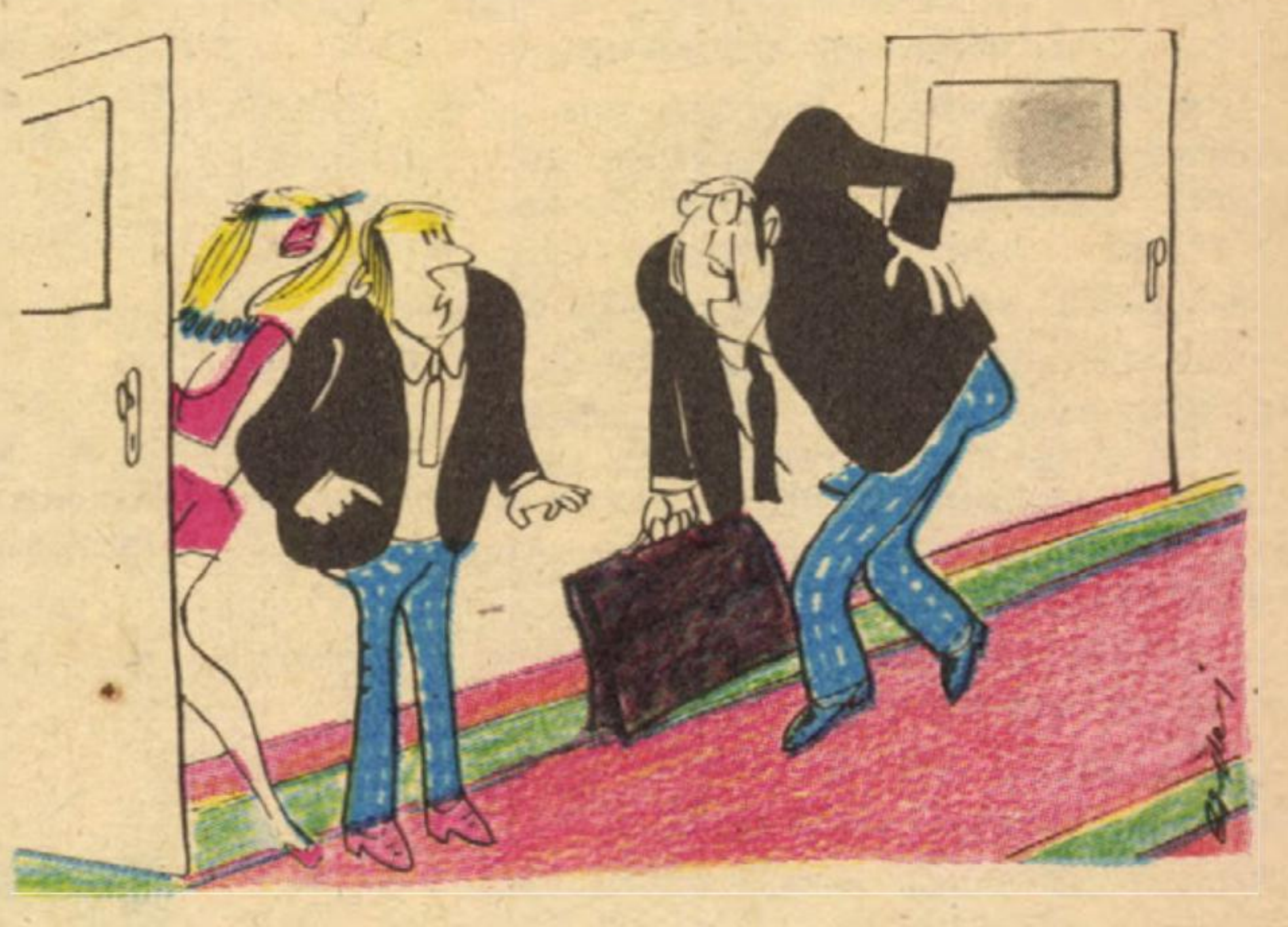

– Dehogy lumbágó, tévétorna!

FELVÉTELI KÉRELEM

Kedves Óvó Nénik!

Alulírott, Cimpa Péterke, négy és fél éves budapesti gyermek, szüleim szaladgálását megunva, azzal a kéréssel fordulok a Tisztelt Kakukk utcai Óvoda Vezetőségéhez, hogy szíveskedjenek szeptembertől intézményükbe felvenni! (Részletes életrajz, orvosi alkalmasság, fotó és összeköttetés mellékelve.)

Különös indokaim:

Hétszer hét az negyvenkilenc, kilenszer hat az ötvennégy, de a gyökvonást is ismerem. Elvégeztem egy békaúszó tanfolyamot, a Boci-boci tarkát pedig bármilyen zongorán eljátszom. Tudok sakkozni és bevásárolni, a szükséges oltásokat megkaptam, bárányhimlőn átestem. Az írás és az olvasás nem okoz gondot, csak zöld jelzésre lépek az úttestre, nőtlen vagyok, káros szenvedélyeim nincsenek. Három tejfogam hiányzik, apám egy sörkazán, én mozdonyvezető szeretnék lenni.

Továbbá: egyenesági nagyszüleim közül az anyai ág Fertőcsúcson lakik, általában csalánkiütést kapok náluk, de a kecske is megharapott. A kavicsevés után szüleim fertőcsúcsi tartozkodásomat nem tartották biztonságosnak, így rövid ideig apám anyja is megpróbálkozott istápolásommal. Sajnos, a Tell Vilmos játékom és a „Kis kémikus" felszerelésem használatát követve némi kórházi kezelésre szorul a nagymama, ezért napközben ismét magamra maradtam, azonban meg kell mondanom, hogy rettentően félek mesekönyveim sárkányaitól és kifestőkönyveim kardfogú tigriseitől, még akkor is, ha egy pesti kisgyerek tudhatná, hogy ilyen szörnyek nem jöhetnek be csak úgy ukmukfukk a bérlakás wertheimzárán keresztül.

Alkalomhoz illően kézzel-lábbal vagy késsel-villával eszem, a televízió éjszakai filmjeit alvás nélkül kibírom, háromkerekű biciklimet a játszótéren kölcsönadom, csak magamnál nagyobbat verek meg, a kislányoknak a vendégségben hallott vicceket nem mesélem el, közösségi szellememhez nem fér kétség.

Érveim és képességeim elbírálásához meg kívánom jegyezni, hogy ambícióim következetesek, befutott emberként a későbbiek során az óvoda hírnevét is öregbíteni kívánom, a tejbegríz és a gránátos kocka ellen nagycsoportosként sem szítok hangulatot! Csoportos kisded-sétákon, egy-egy szobor vagy felnőtt láttán nem kérdezek az óvó néniktől olyat, amit még ők sem tudnak.

Mint négy és fél éves információhordozó egyén, tisztában vagyok azzal, hogy az óvodai férőhelyekkel egyelőre még probléma van. Belátom, hogy negyvenéves koromban sokkal nagyobb eséllyel pályázhatnék óvodai férőhelyre, mert addigra a pillanatnyi demográfiai gondok ellenére is felszámoljuk a jogos társadalmi elvárásokkal szemben fennálló bibiket, és a mai picinyek akkor már szükségletük szerint járhatnak óvodába. Ennek ellenére kijelentem, hogy én adott fejlettségi szakaszomban szeretnék óvodába járni!

Őszinte tisztelettel:
Cimpa Peti,
kedvezményezett
társadalmi egyén.

A másolat hiteléül:
Tormai László

MARS-LAKÓK

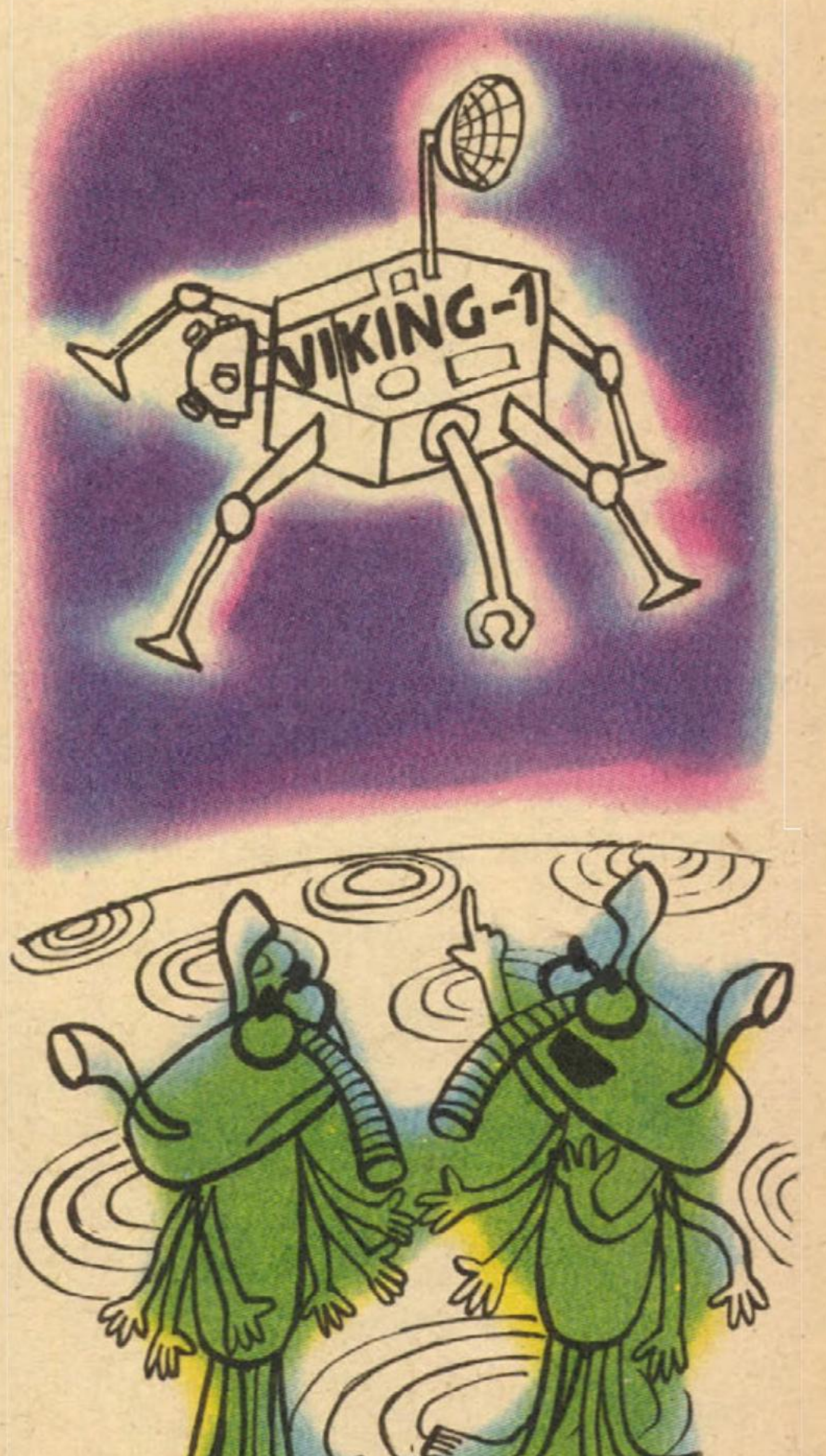

– Na most végre megtudjuk, hogy létezünk-e, vagy sem!?

VASKOS NÉPI KOMÉDIA

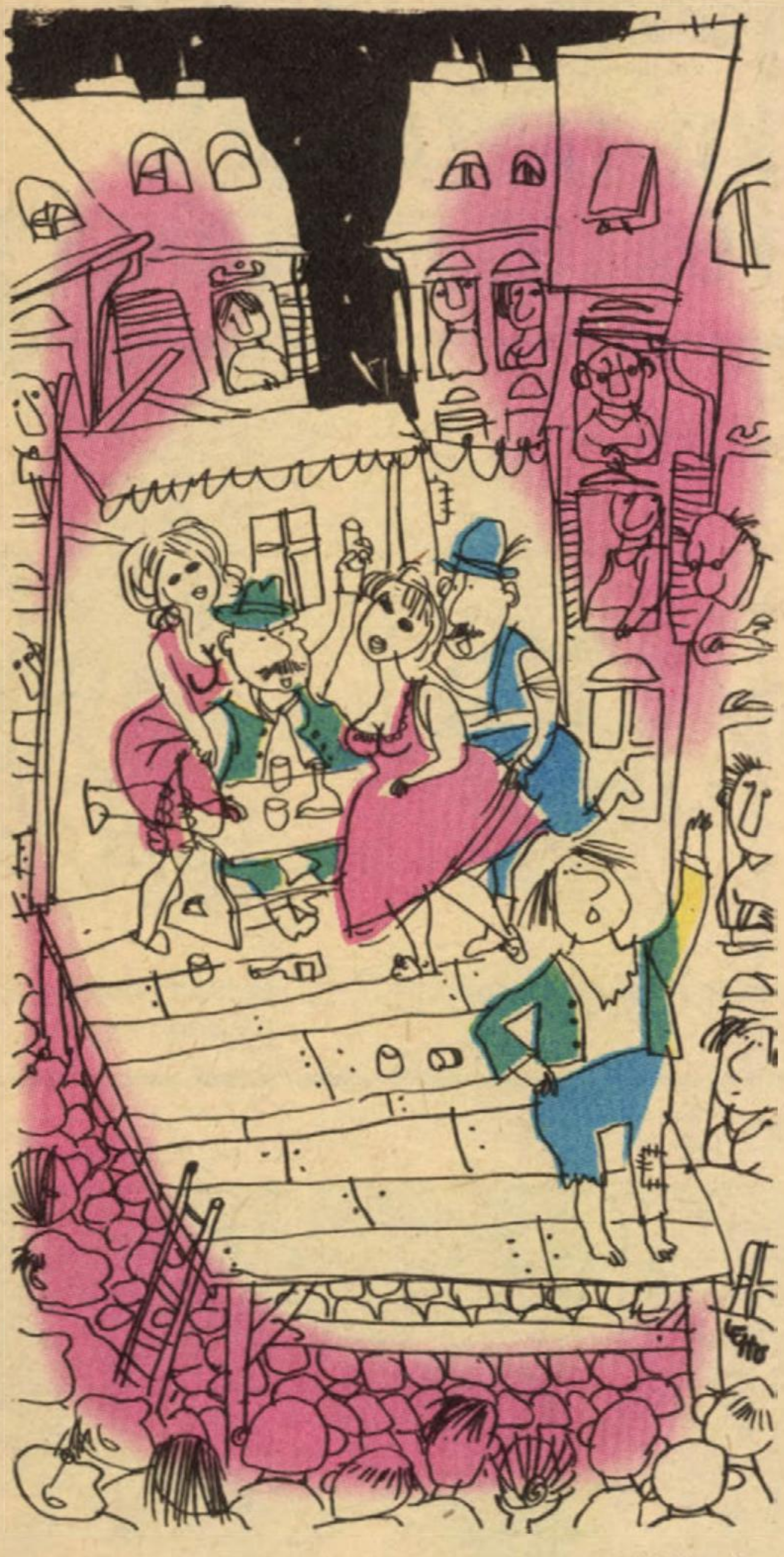

– Ahol kiskorú gyerek van, csukják be az ablakot.

TELEK-KOMMUNIKÁCIÓ 1976

— Ti hol vagytok?

— Balaton déli oldal. Sóstó és Világos között. És ti?

— Dunakanyar. Leányfalu. A hegyen. Hány négyszögöl a tiétek?

— Száznegyvenöt. És a tiétek?

— Kettőhúsz. Mennyi egy négyszögöl ott a Balatonnál?

— Ezer—ezerkettőszáz forint. Őrület, nem?

— Hagyd el, nálunk ezerhárom—ezernégy.

— Fantasztikus!

— De most fogódzkodj meg. Tudod, mennyiért vette az előző tulajdonos azt a telket, amin én vagyok?

— Mennyiért?

— Négyszögölét tizenöt forintért. 1947-ben.

— Nem lep meg. Nálunk Leányfalun tízért vették.

— Az semmi. De odaát Csopakon, mesélte nekem egy illető, hogy az ő telkét, amit nyolcszázezerért vett, az előző tulajdonosnak még ingyen adták.

— Én különbet mondok. Tudok egy illetőről, aki 1948-ban talált az utcán kétszáz forintot. Egy pár cipőt akart venni a pénzért. De nem kapott megfelelő cipőt, így aztán vett egy kétszáz négyszögöles telket a Dunakanyarban. Négyszögölenként egy forintért. Most eladja kétszázötvenezerért. Vehet rajta öt-hatszáz pár cipőt.

— Mit csinál annyi cipővel?

— Nem azt mondom, hogy vesz, de vehet, ha akar.

— Te, komám, azt hiszem, mi egy őrületes marhaságot csináltunk.

— Mit?

— Te mennyiért vetted a telkedet?

— Négyszögölenként ezerért. És te?

— Négyszögölenként nyolcszázért.

— Vagyis én kiadtam érte másfélszázezret, te még többet.

— Mit tehettünk volna? Ennyi az ára.

— Igen ám, de akkor kellett volna telket venni, amikor tíz meg tizenöt forint volt négyszögöle. Kétezer forintért megkaphattuk volna az egészet.

— Volt neked akkor fölösleges kétezer forintod?

— Nem volt. De ha lett volna, akkor most bombaüzletet csinálhatnék. Eladhatnám a telkemet kétszázezer forintért.

— Tényleg. És mit csinálnál a kétszázezer forinttal?

— Vennék rajta egy telket.

Novobáczky Sándor

CSODA A LAKÓTELEPEN

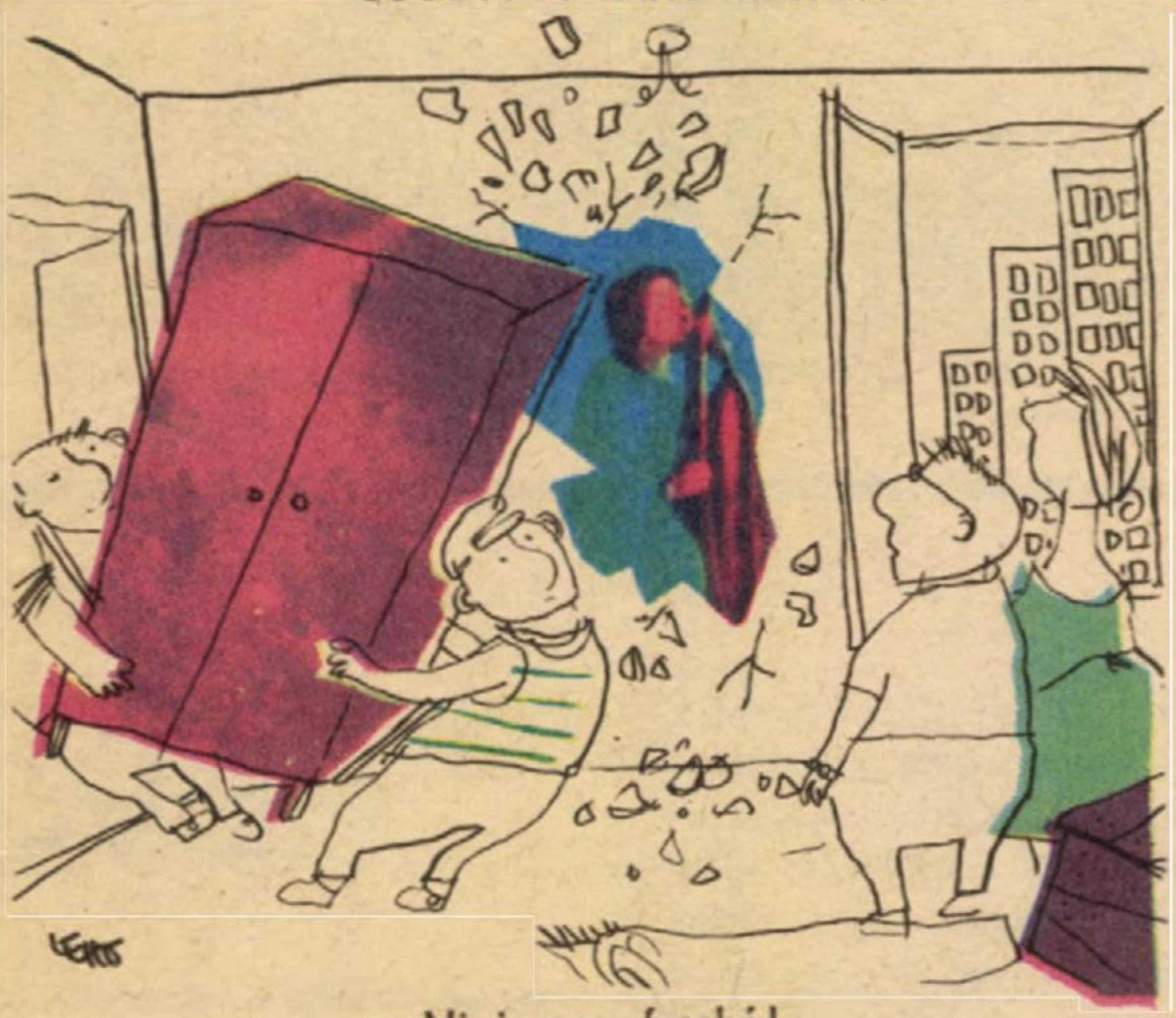

– Nini, egy freskó!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Egy hölgy felkeresi azt a klinikát, amely garantálja a kliensek gyors lefogyasztását.

— A férjemtől egy csodálatos ajándékot kaptam, de nem tudok belebújni.

— Asszonyom, mi ígérjük önnek, hogy a mi diétánknak köszönhetően már egy hónap múlva felveheti az új ruhát.

— Nem ruháról van szó, hanem kocsiról!

LASSÚ PARKOSÍTÁS

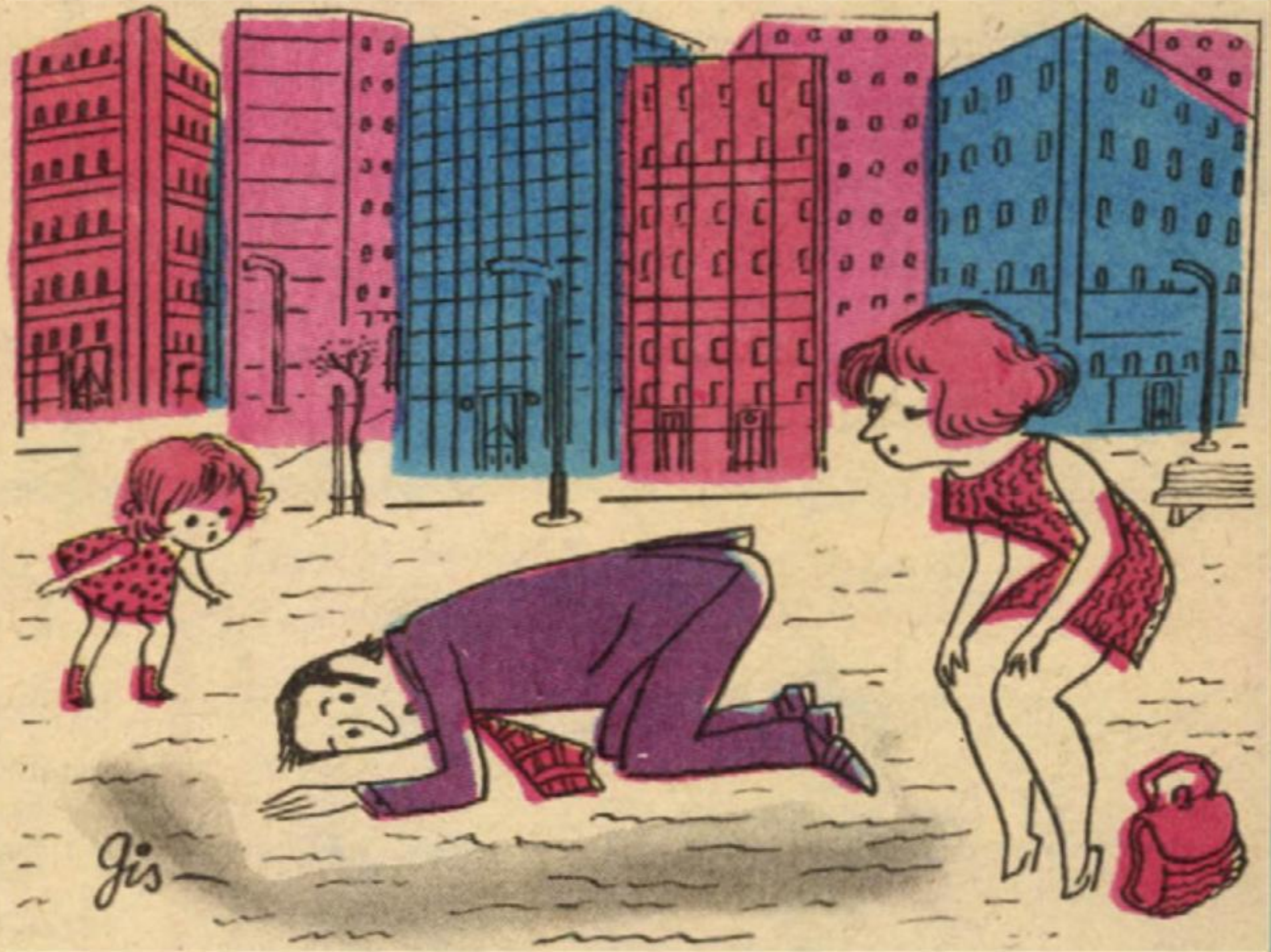

– Még mindig nem nől a fű . . .

ÚJ TITKÁRNŐ

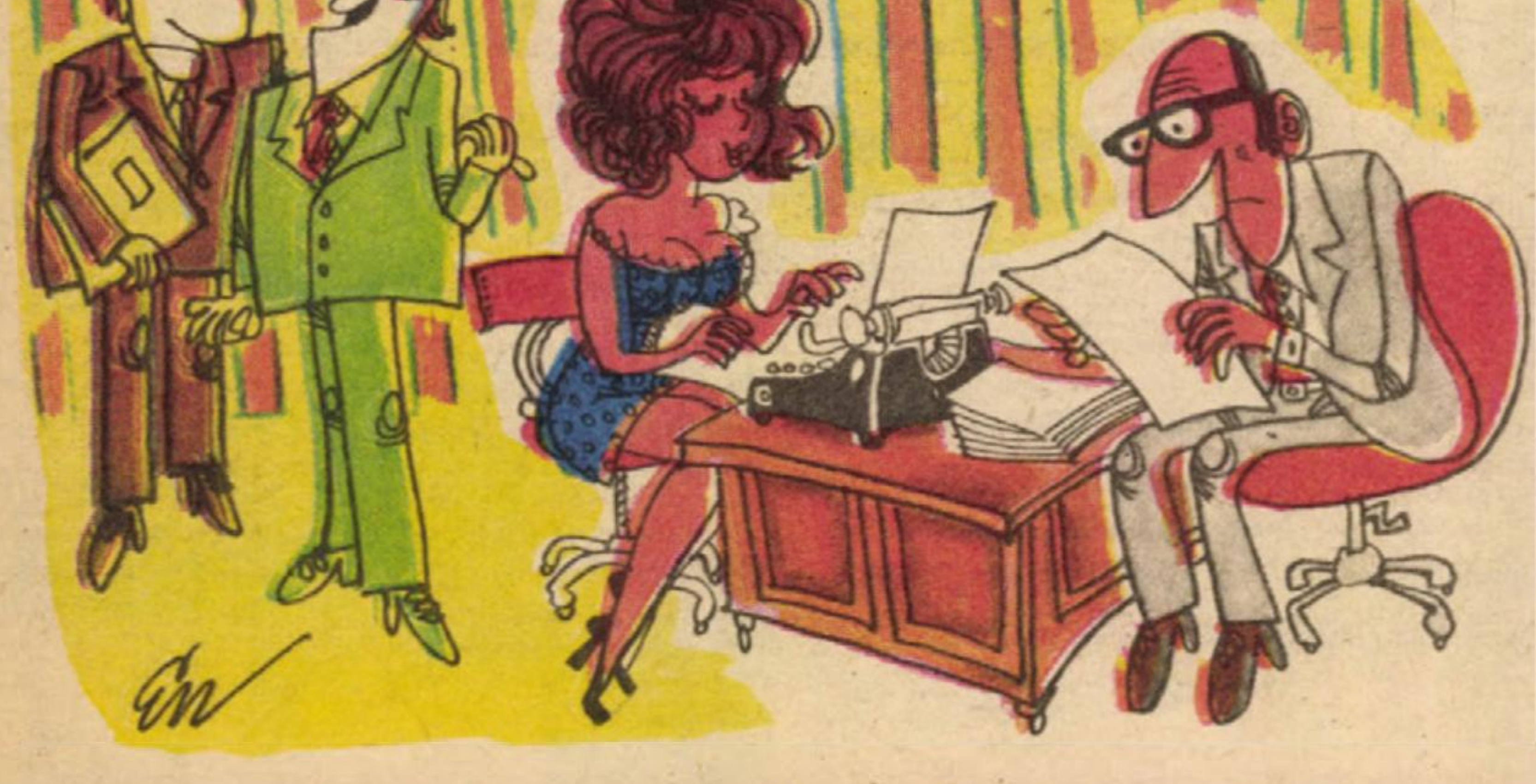

– Úgy gépel mint a villám! Időnként lecsap.

IDEÁLIS ÖNTÖZŐBERENDEZÉS

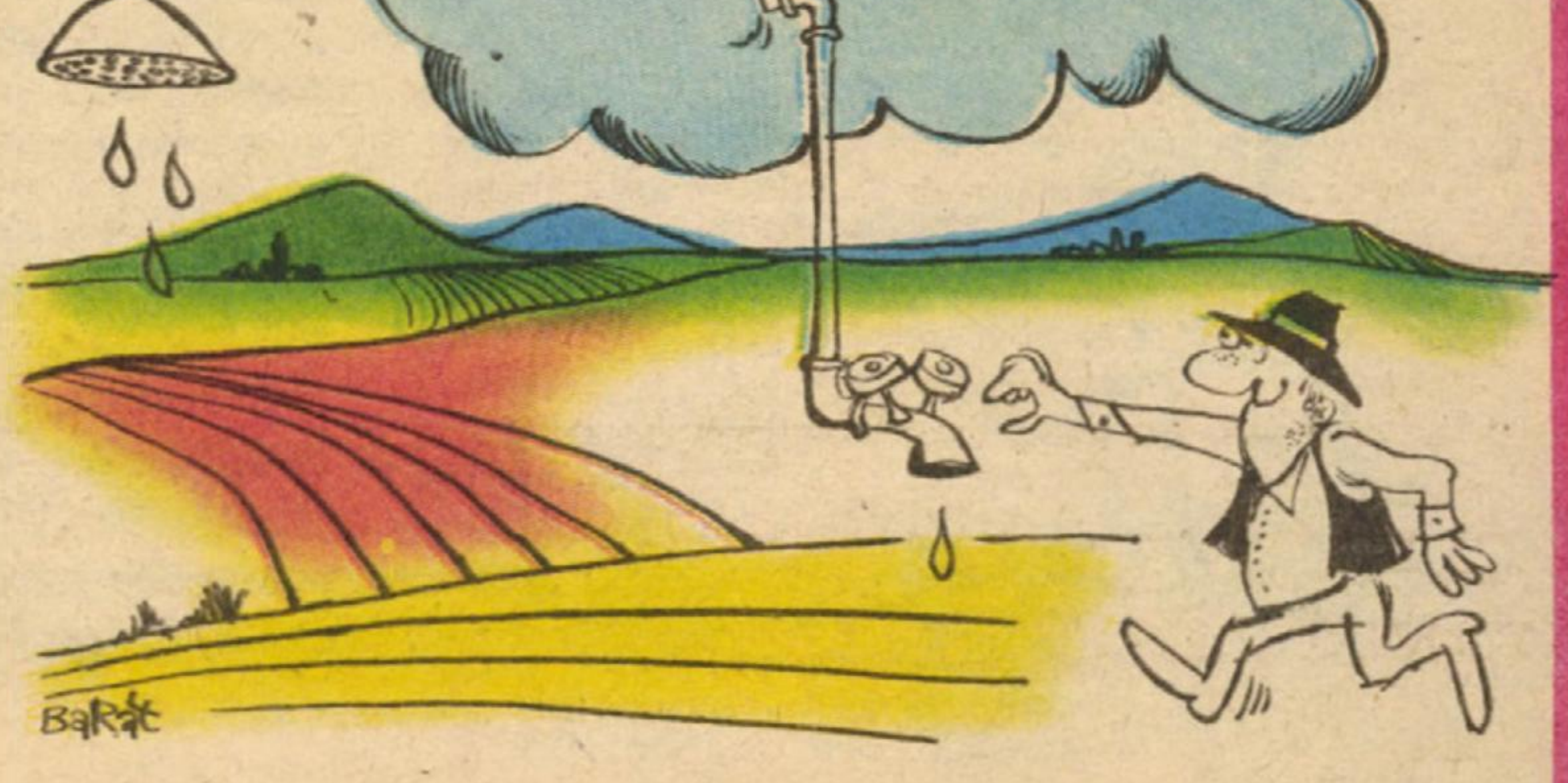

ZSÖLLYE

Kazal Lászlóék dunaalmási nyaralójában vidám társaság gyűlt össze. Miközben a háziasszony, Balogh Erzsi, saját termésű finom borral kínálta a jórészt kollégákból álló vendégsereget, a színészek gyerekkori élményeket elevenítettek fel. Szóba került, ki mit kívánt gyerekkorában és ebből mi teljesedett be, mi nem?

A házigazda Kazal Laci méla rezignációval jegyezte meg:

— Nekem egy gyerekkori kívánságom teljesült csak, de az aztán igazán!... Valahányszor a tanító meghúzta a hajamat, mindig azt kívántam, hogy kopasz legyek...

*

Csákányi László elindult lakásnézőbe a Balatonra. Földváron talált egy szemrevaló villát, ahol a háziasszony kitörő örömmel fogadta.

— Ó, drága művész úr! Micsoda megtiszteltetés! A szomszédok oda lesznek az irigységtől. ha megtudják, hogy nálam nyaral a Foxi Maxi...

Csákányi udvariasan félbeszakította a lelkendező hölgyet.

— Megenged asszonyom néhány kérdést?

— Csak tessék!

— Van a házban zongora?

— Szerencsére van, pedig nyaralóban ritka az ilyesmi! A kislányom is imád rajta játszani...

— A gyerekeknek szabad az udvaron hancúrozni?

— Természetesen!... Itt nyugodtan kiabálhatnak!

— Éjszaka lehet hangosan mulatni?

— Egészen nyugodtan! Mi ehhez hozzá vagyunk szokva...

Csákányi arca egyre komorabb lett, majd csak ennyit mormogott a fogai közt:

— Akkor ide se jövök lakni!

*

A gyulai Várszínházban bemutatták Keresztury Dezső Nehéz méltóság című drámáját, amelynek két főszereplője, a Sinkovits házaspár, naponta autózott le Pestről a próbákra. Egyik nap a húszas kilométerkőnél egy fiatalember ugrott elő és megállást integetett. Sinkovitsnak sietős volt az útja, meg aztán nem is híve az autóstopnak, de Gombos Kati megsajnálta a kétségbeesetten integető fiatalembert, és megálltak a kocsival. A fiatalember odalépett, benézett a kocsiba, majd legyintett és továbbot intett.

— Köszönöm... megvárok egy olyan kocsit, amelyben rádió is van...

Rátonyi Róbert

Megkérdeztük rajzolóinkat:

KIT TARTANAK FONTOS EMBERNEK?

Barát József:

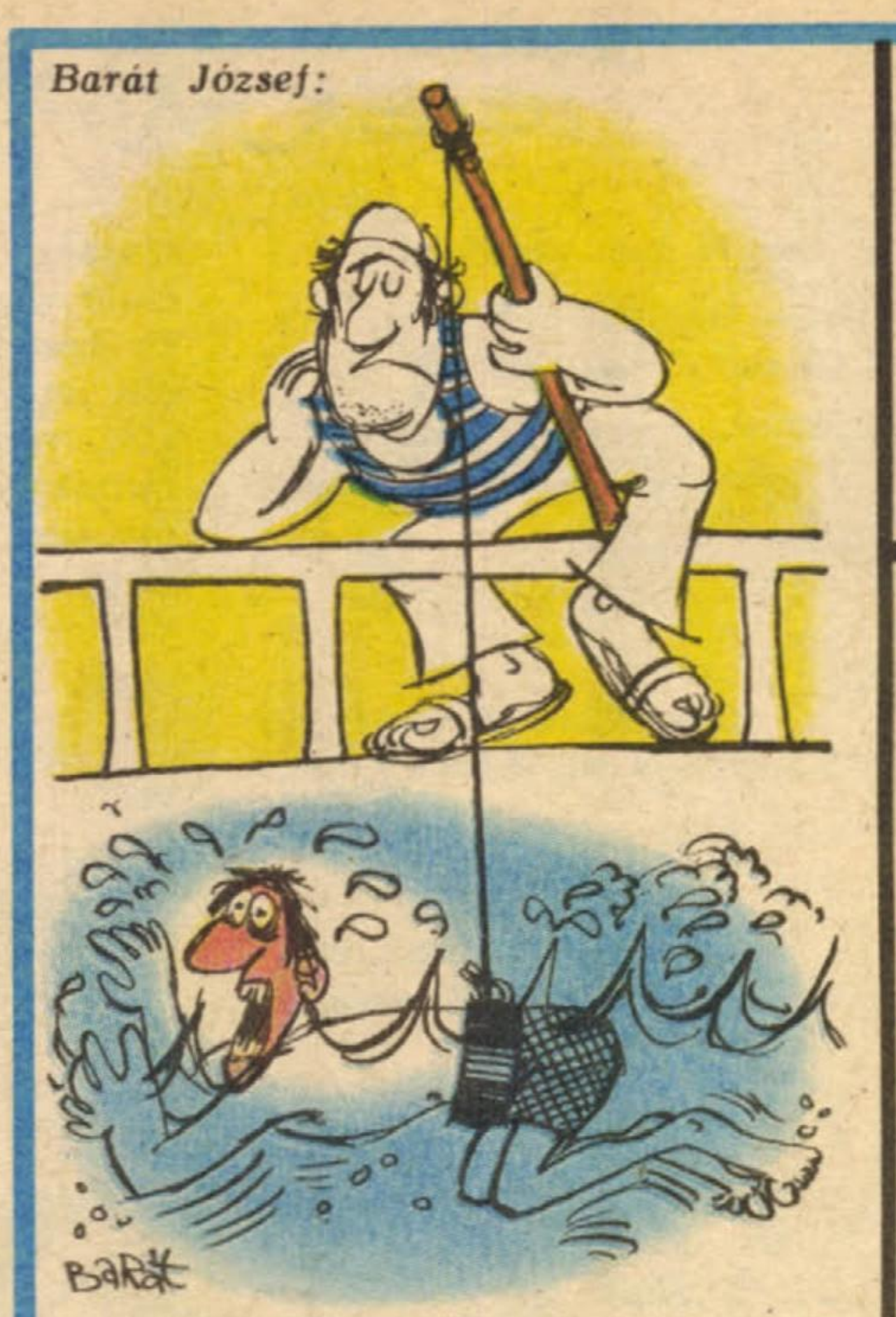

– Ebben a pillanatban az úszómestert.

Sajdik Ferenc:

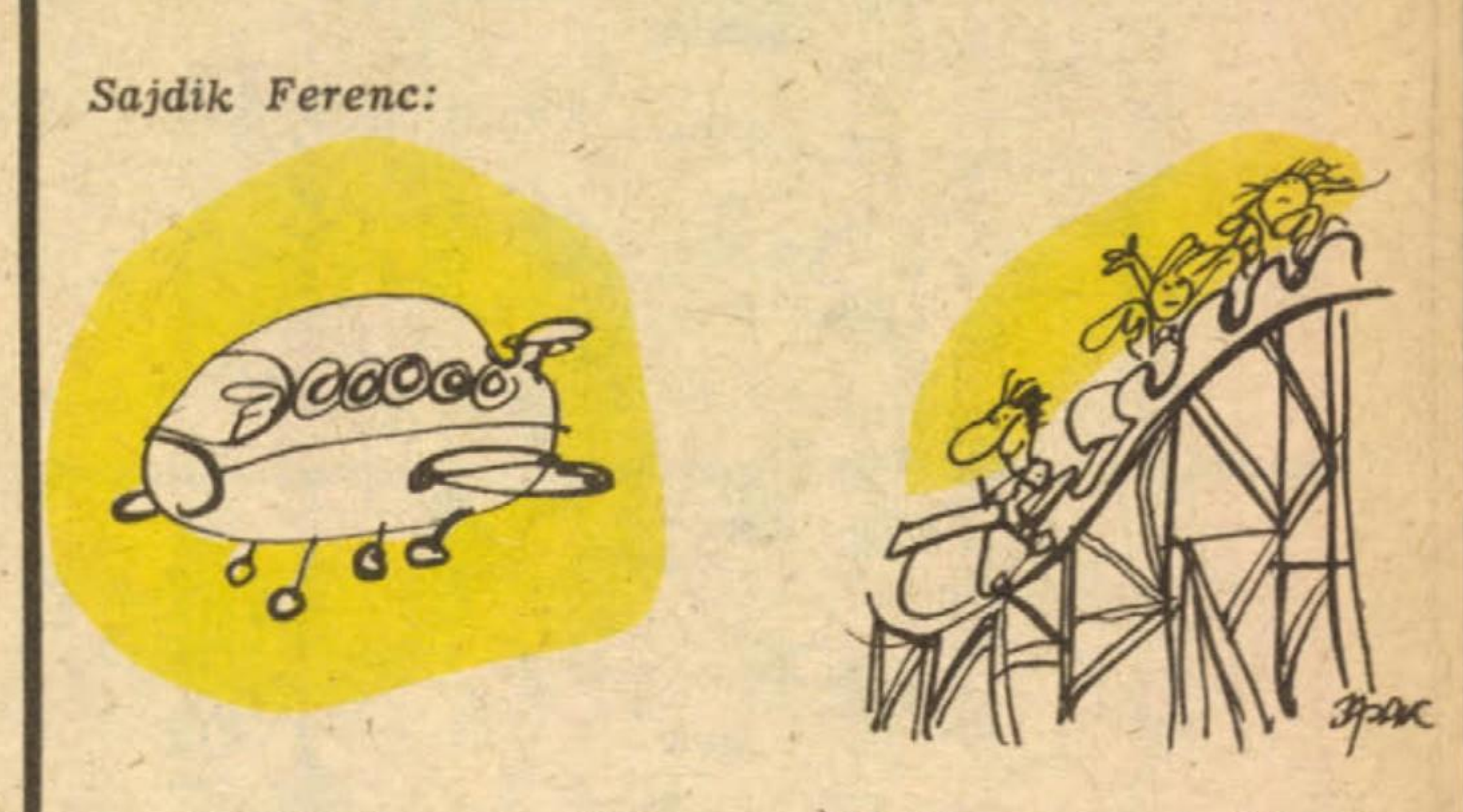

– Repülőgépen a pilótát...... Hullámvasúton a fékező embert.

Hegedűs István:

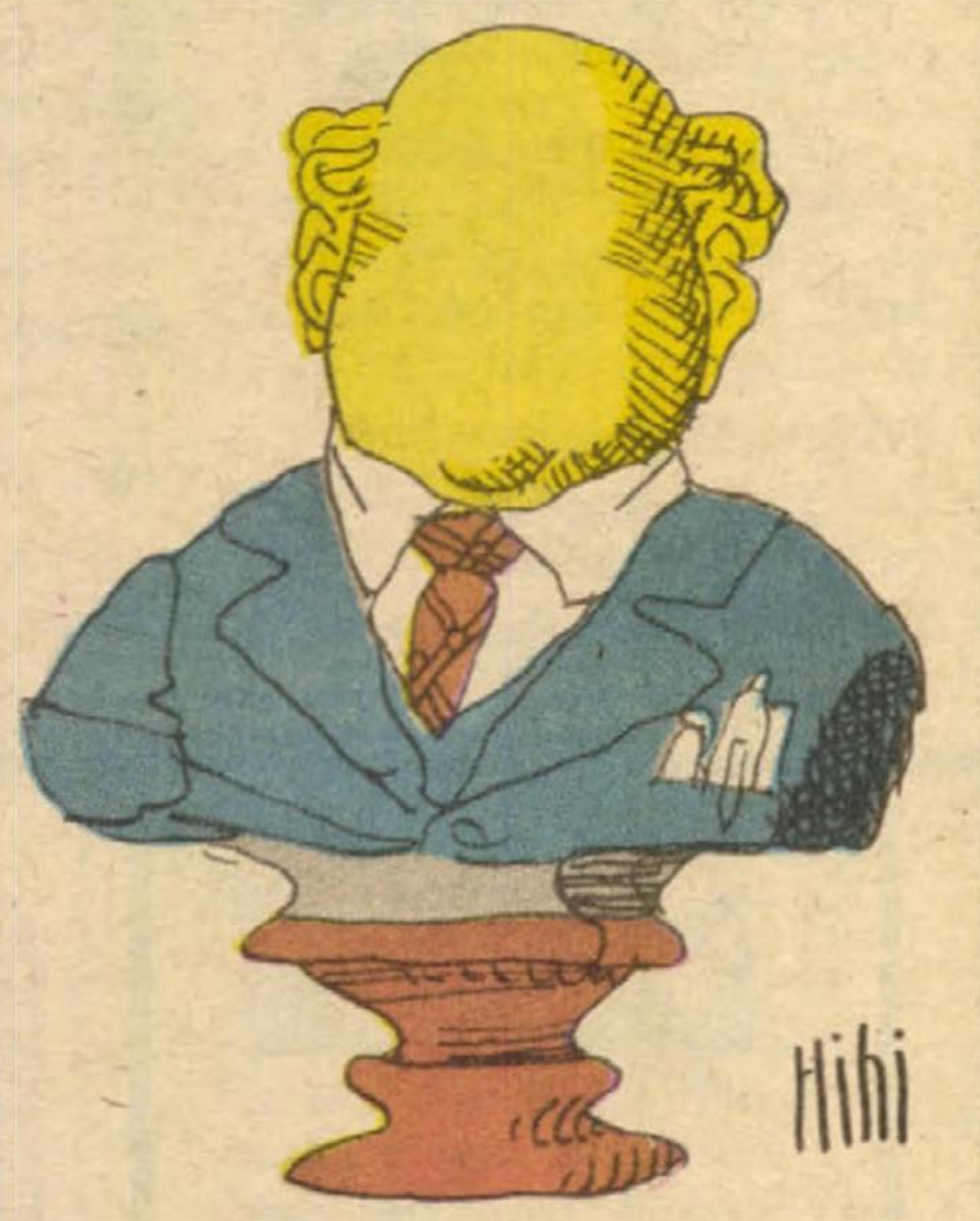

– Leendő életrajzírómat.

Endrődi István:

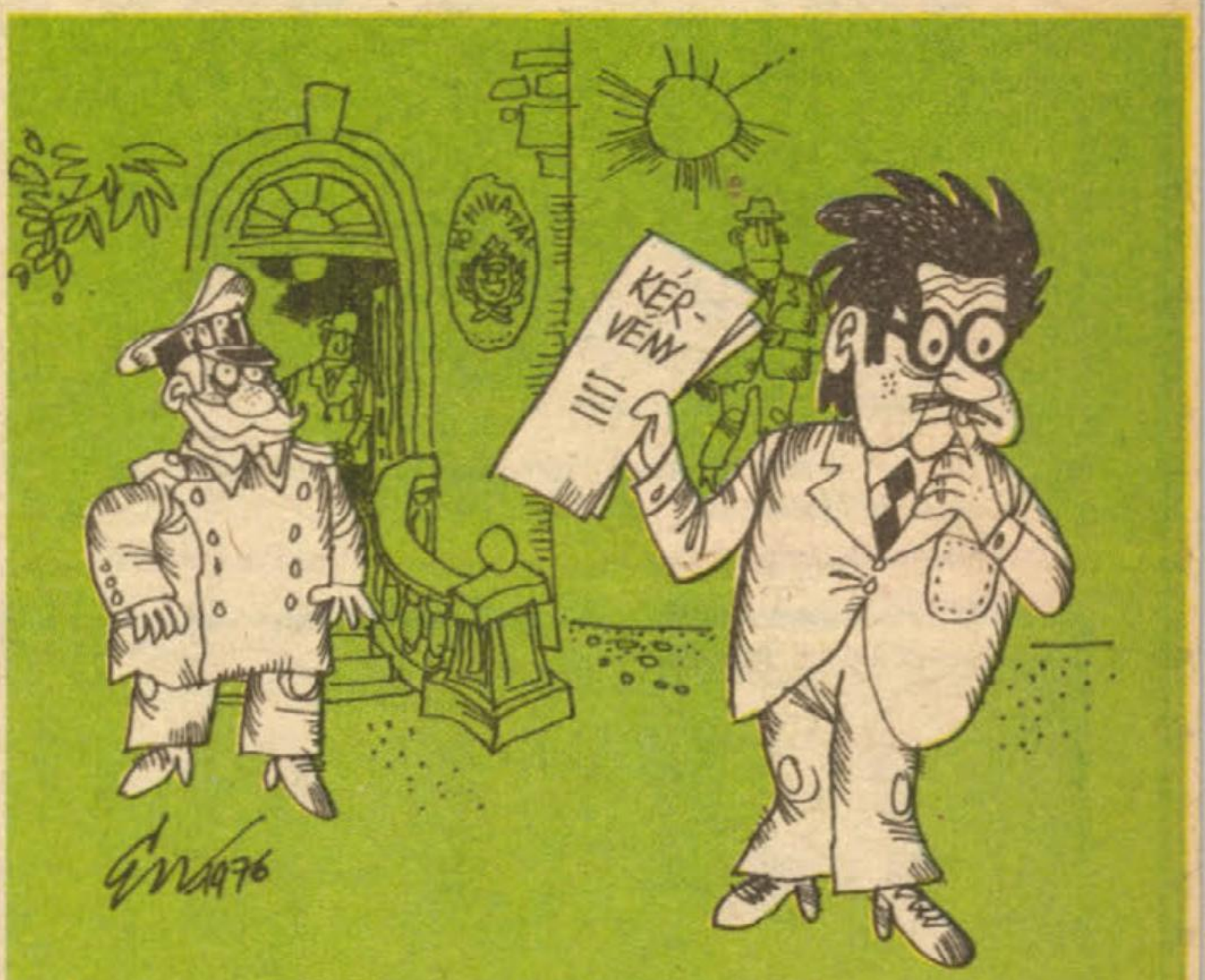

– Nem árulhatom el, épp most megyek hozzá protekcióért...

Balázs-Piri Balázs:

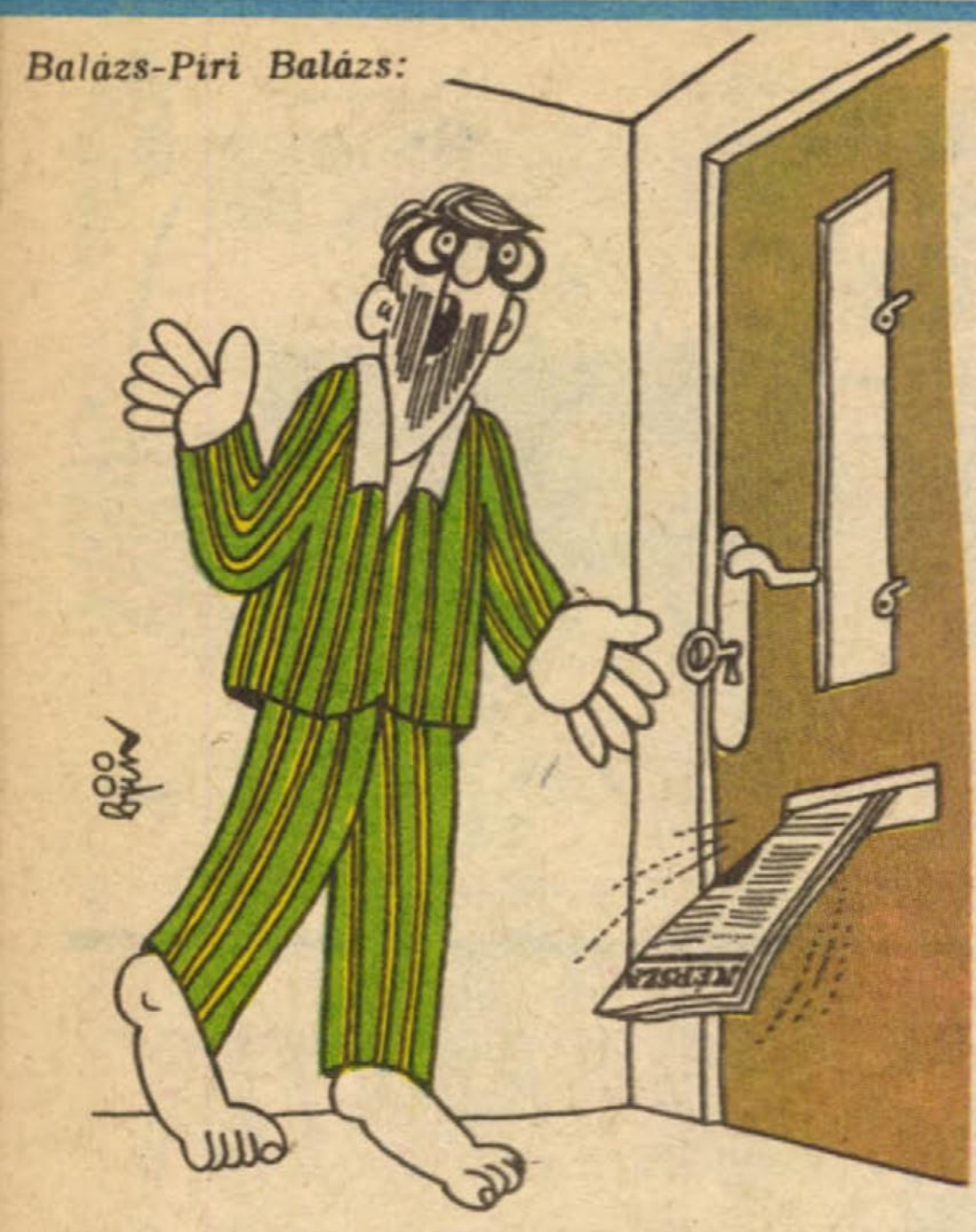

– Még nem tudom. Csak most dobták be a Népszabadságot.

Erdei Sándor:

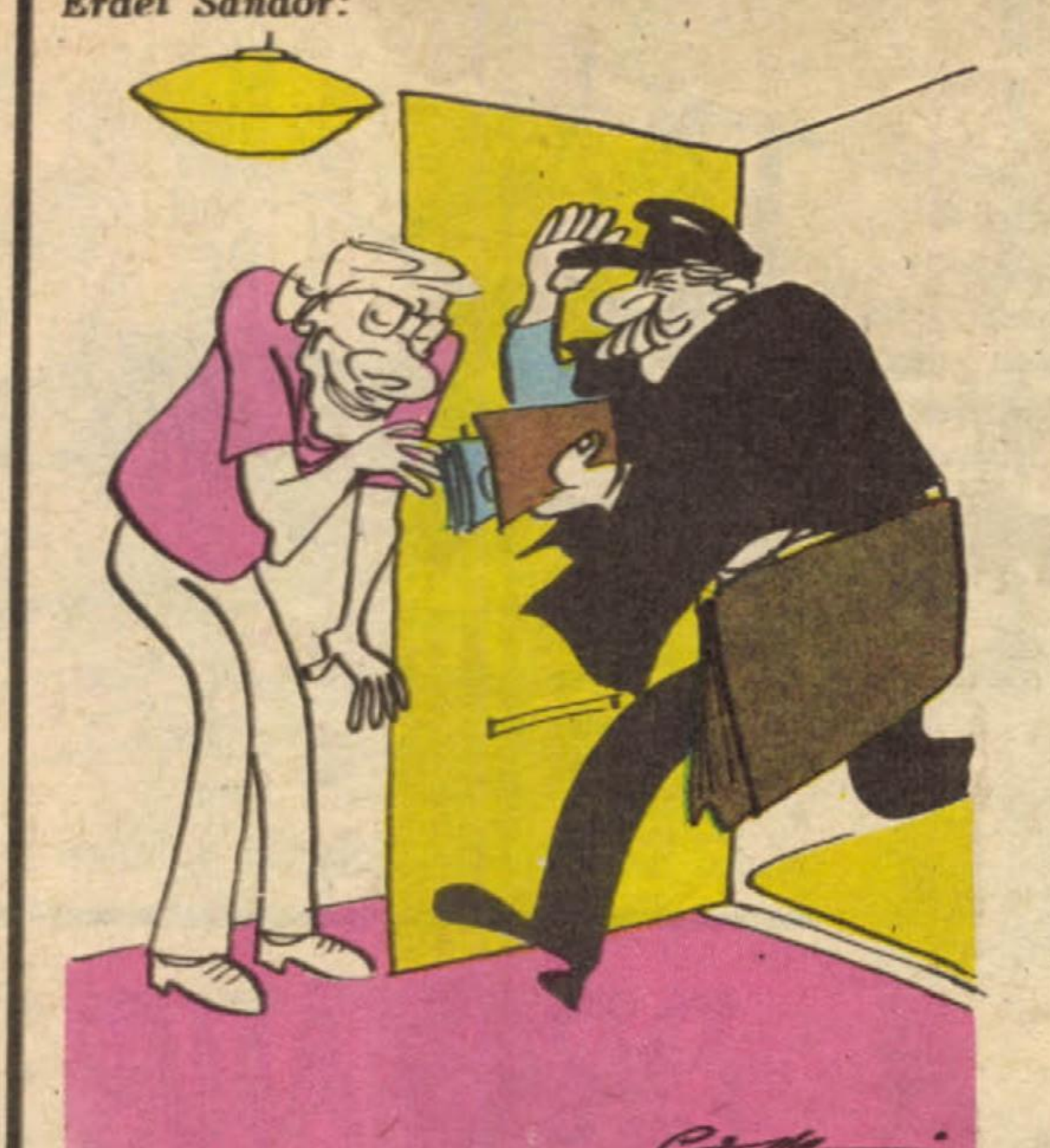

– A pénzespostást.

Várnai György:

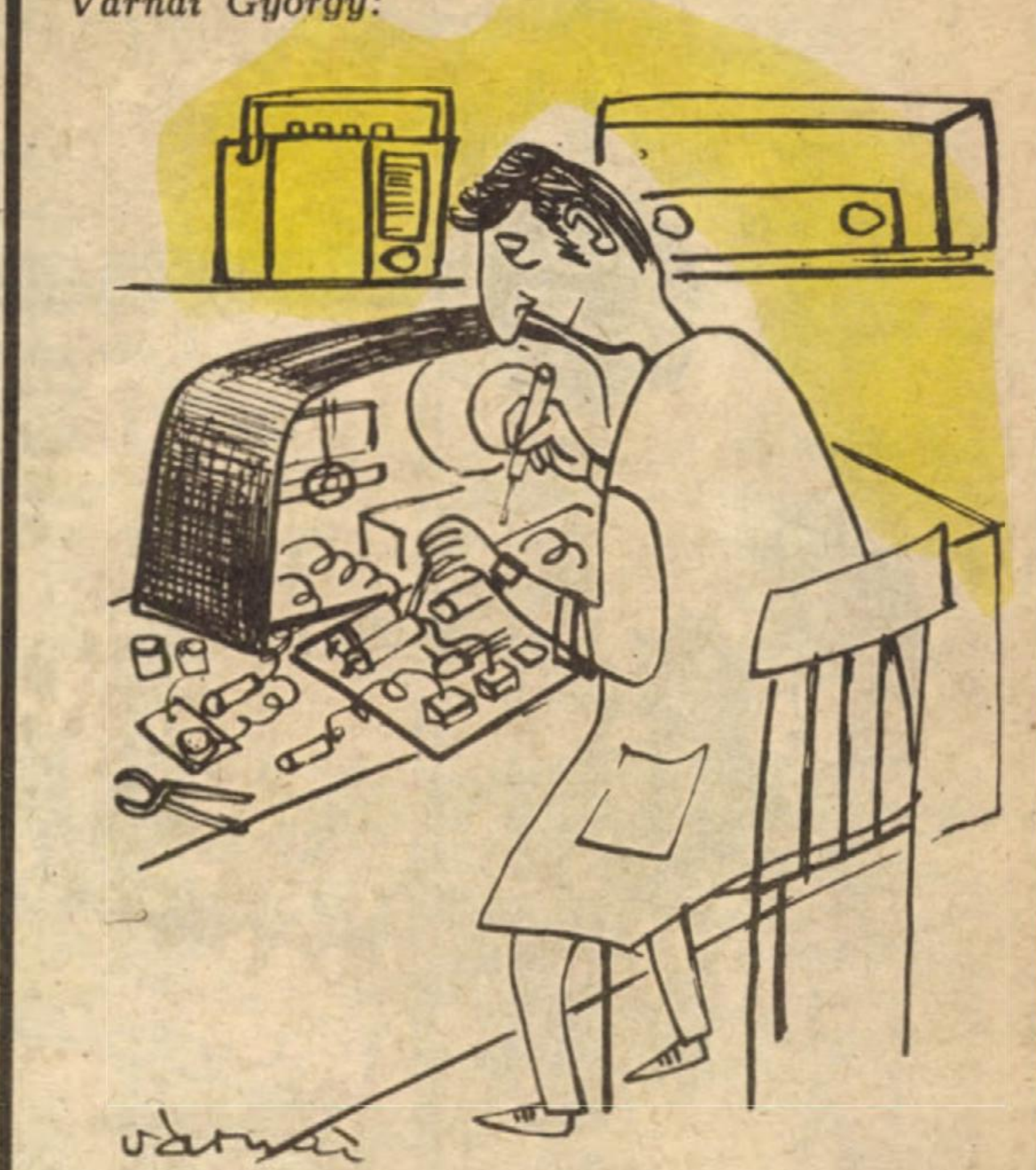

– Azt a szerelőt, aki a szomszédom rádióját javítja. Remélem nem sikerül neki...

Fülöp György:

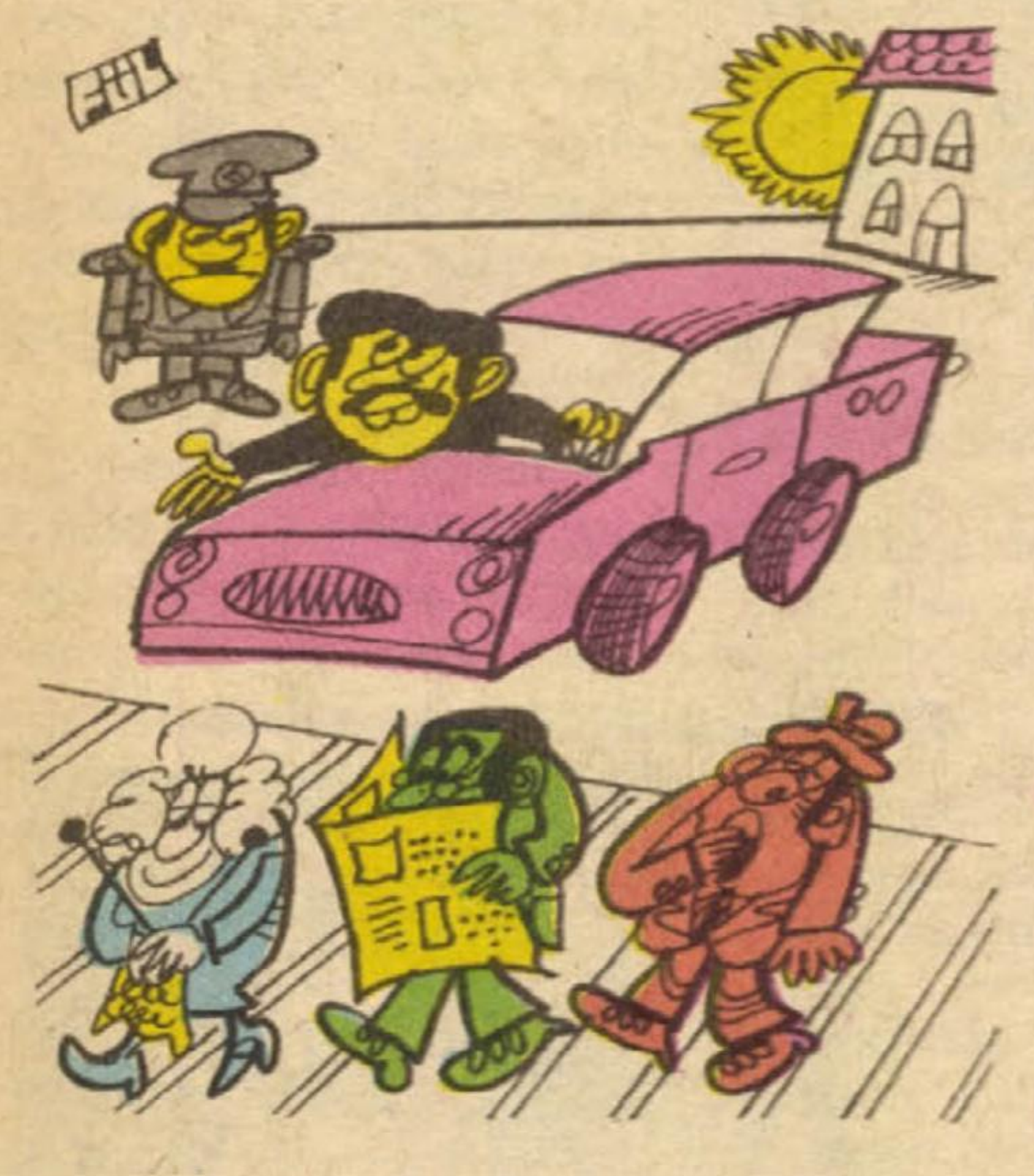

– A gyalogost, ha látja a rendőr.

Lehoczki István:

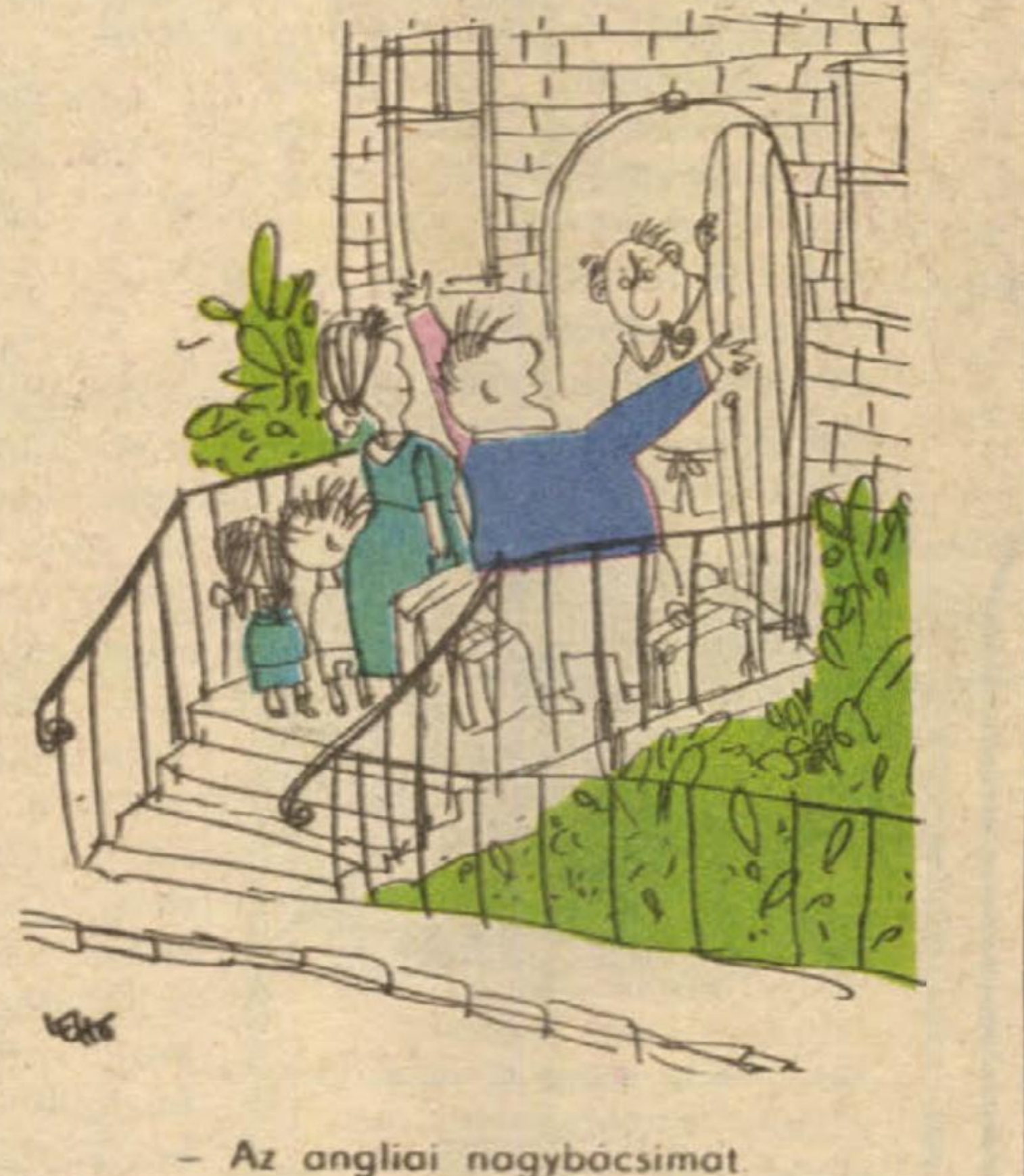

– Az angliai nagybácsimat.

Szür-Szabó József:

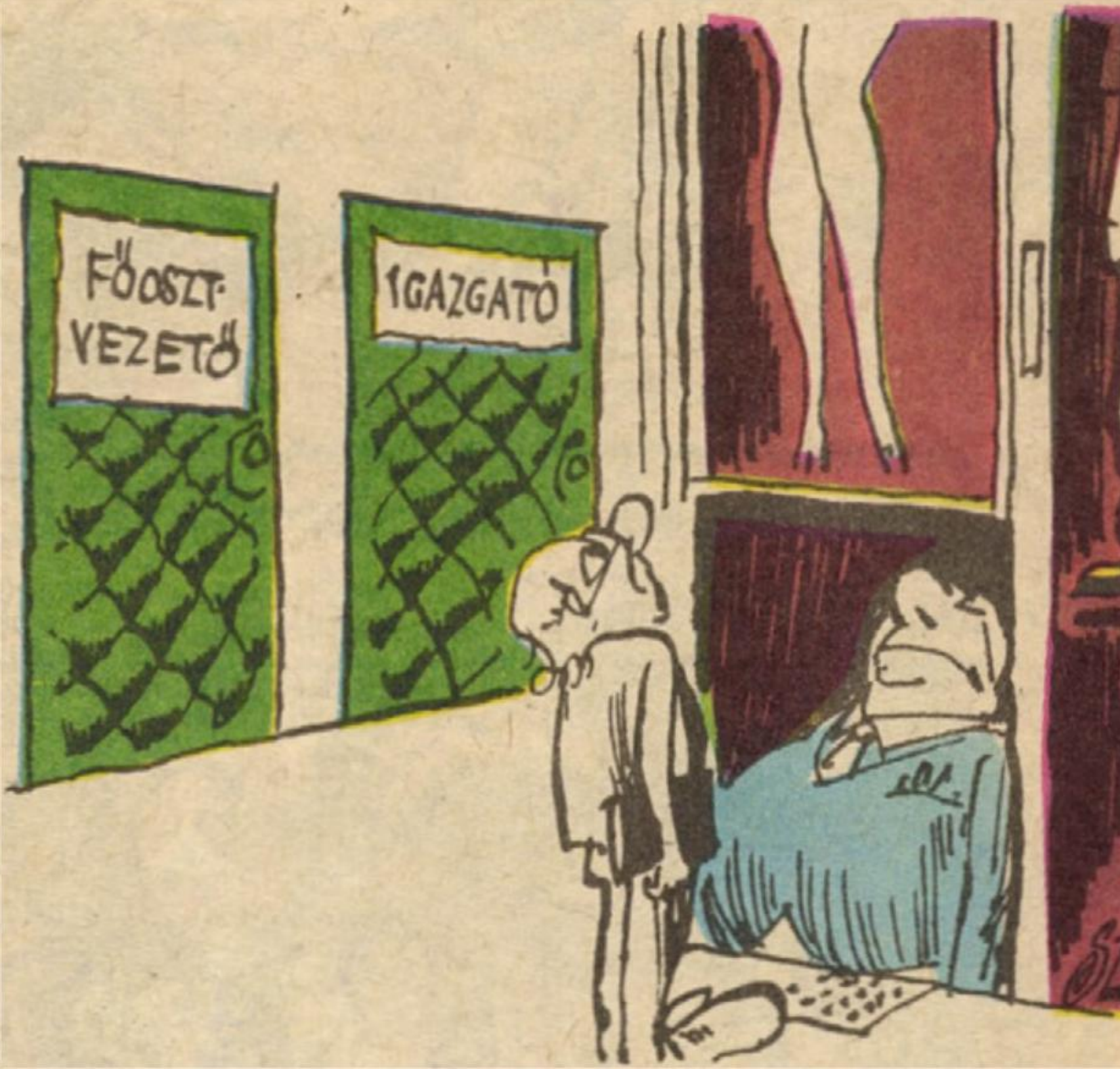

– Nem fontos, de érdekes...

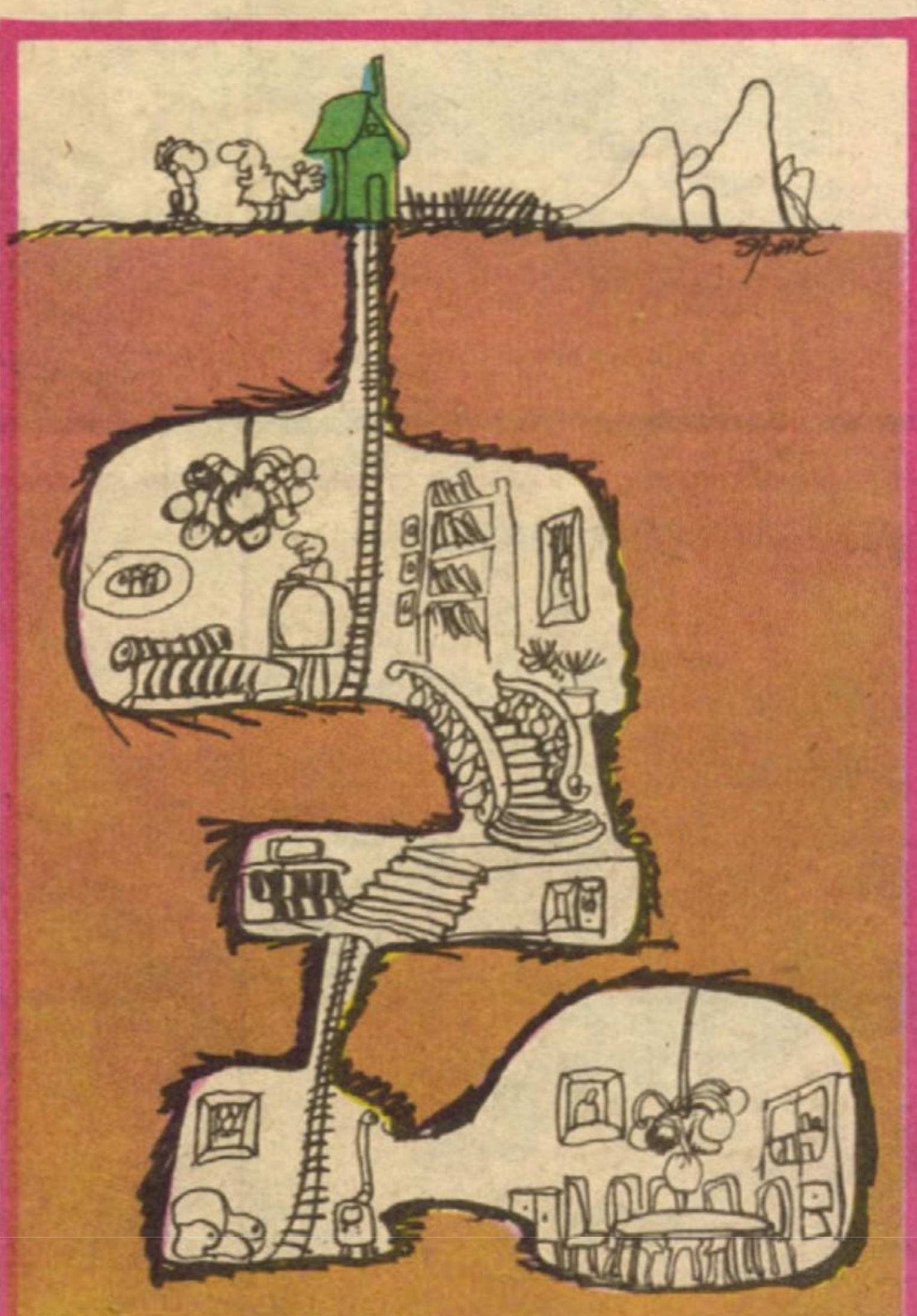

– Egy ósdi rendelet szerint erre a környékre csak szerszámoskamrát szabad építeni.

JÚLIA, KÖZELRŐL

A világirodalom nagy alakjait nem szabad személyesen is megismerni. Csak csalódás éri az embert.

Capulet Júliával például egy társaságban találkoztam, ott meséltek közös ismerősünk, Rómeó iránti nagy szerelméről. Júlia egy kukkot nem szólt az egész este és csak arra figyelt fel, midőn valaki megemlítette, hogy Rómeó a Balatonon nyaral. Anynyira meghatott a lány őszinte, nyílt szerelme, hogy felajánlottam neki, leviszem egy napra Rómeóhoz, ugyanis a közelben volt dolgom.

— Csakugyan leviszel? — kérdezte Júlia, és bizalmatlanul nézett rám.

Biztosítottam, hogy nem csapom be. Júlia maga elé nézett és nem szólt többet.

Másnap reggel érte mentem. Beült a kocsiba és mozdulatlanul ült Siófokig. Székesfehérvár után megpróbáltam lelkesedni:

— Nagyszerű időt fogtunk ki! — állapítottam meg vidáman. — Alig várom, hogy a vízbe vessük magunkat! Te nem várod?

— Nem tudok úszni — mondta Júlia maga elé. — Mikor érkezünk Rómeóhoz?

— Tizenegy óra felé, ha rögtön elcsípjük a kompot — feleltem készségesen. — De úgy látom, szerencsénk lesz, éppen bent áll a komp!

Behajóztunk az autóval a kompra. Rögtön kiszálltam:

— Gyere — hívtam Júliát —, nézzük a vizet! Nem szállsz ki?

— Nem láttál még vizet? — felelte Júlia és ült a kocsiban. — Mikor leszünk ott?

— Amint a túlsó partra érünk — mondtam egy kicsit bosszúsan. — Én addig nézem a vizet.

Tihanynál Júlia váratlanul felém fordult:

— Biztos, hogy megtaláljuk Rómeót?

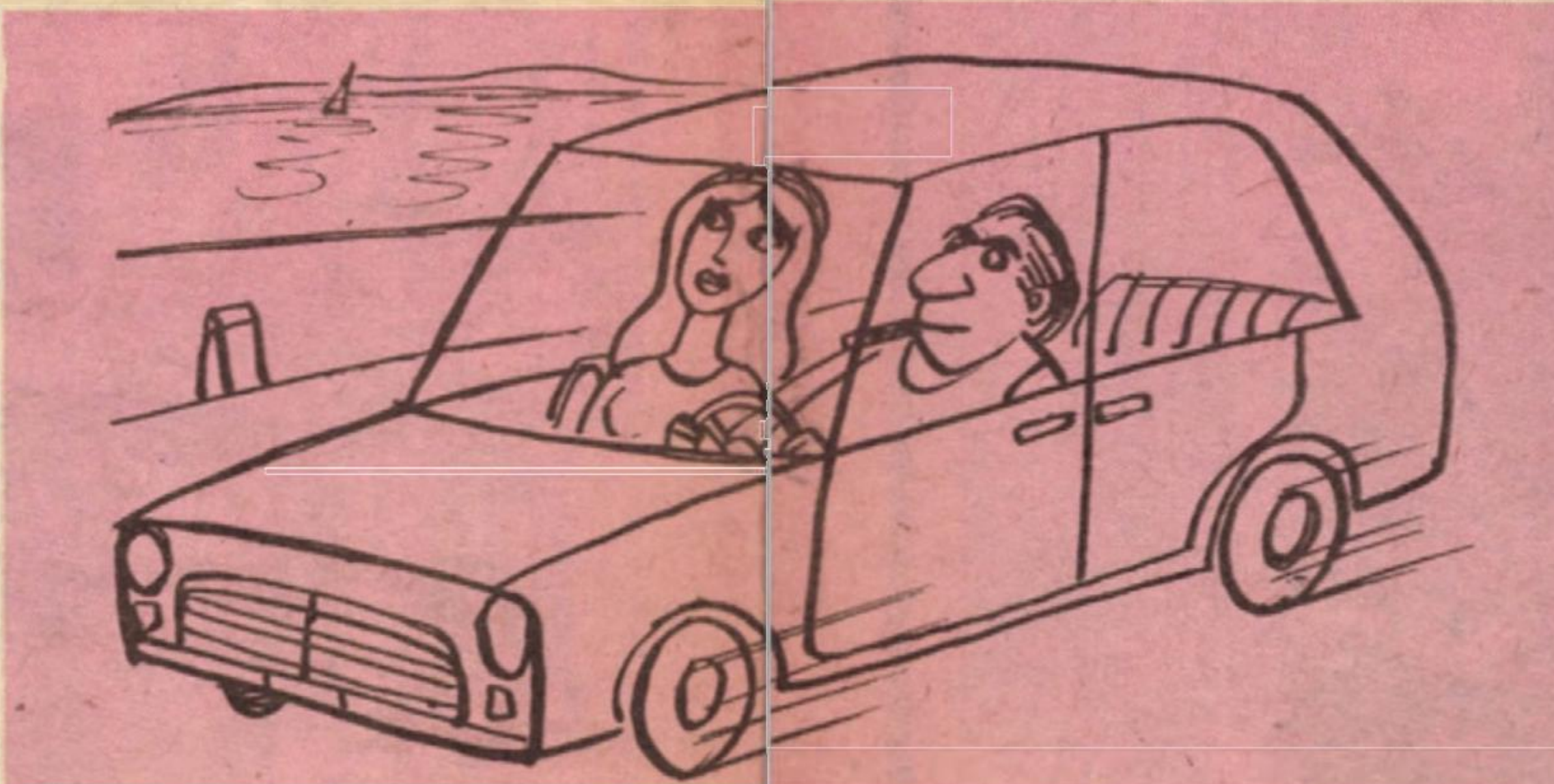

— Erősen bízom benne — feleltem.

— Nem biztos? — kérdezte Júlia, és éreztem, hogy gyűlölni kezd.

— Nem biztos — válaszoltam kéjesen —, mert nem tudja, hogy jövünk. Esetleg éppen most megy át a másik kompon Siófokra.

— Én addig ki sem szállok — mondta Júlia fenyegető hangon. — Előbb keresed meg.

A szálloda elé értünk, kiszálltam.

— Mikor jössz vissza? — szólt utánam Júlia.

— Ki tudja? — mosolyogtam vissza. — Ha nem találom Rómeót, megmártom magamat a vízben. Esetleg megnézem a vitorlásversenyt is. De hogy ha mégis kimásznál a kocsiból, több szem többet lát!

Erre kiszállt. A szállodában az első három vendég, aki szembe jött velünk, nem Rómeó volt. Júliát ekkor már a kirobbanó idegesség környékezte.

— Menjünk le a partra — ajánlottam. — Ha Rómeónak egy kis esze van, akkor a vízben van vagy a parton.

— Nem tudok sétálni — mondta Júlia sötéten —, a cipőm töri a lábomat. Mondasd be a hangosbemondóval, hogy Rómeót keressük.

— Nem mondatom be — mondtam kegyetlenül —, nekem amúgy sem fontos Rómeó. Mondasd be te. Én addig kiülök a teraszra, gyönyörködni és meginni egy kólát. Különben pedig, ha nem magad elé néznél, hanem egy kicsit oldalra is, meglátnád, hogy ott jön Rómeó!

Júlia arcára bágyadt fénysugár költözött:

— Ó, Rómeó, mért vagy te Rómeó? — suttogta.

De ezek sem az ő szavai voltak, ezt is Shakespeare írta meg neki, hogy egyáltalában tudjon mondani valamit.

Somogyi Pál

NYÁRI ISMERETSÉG

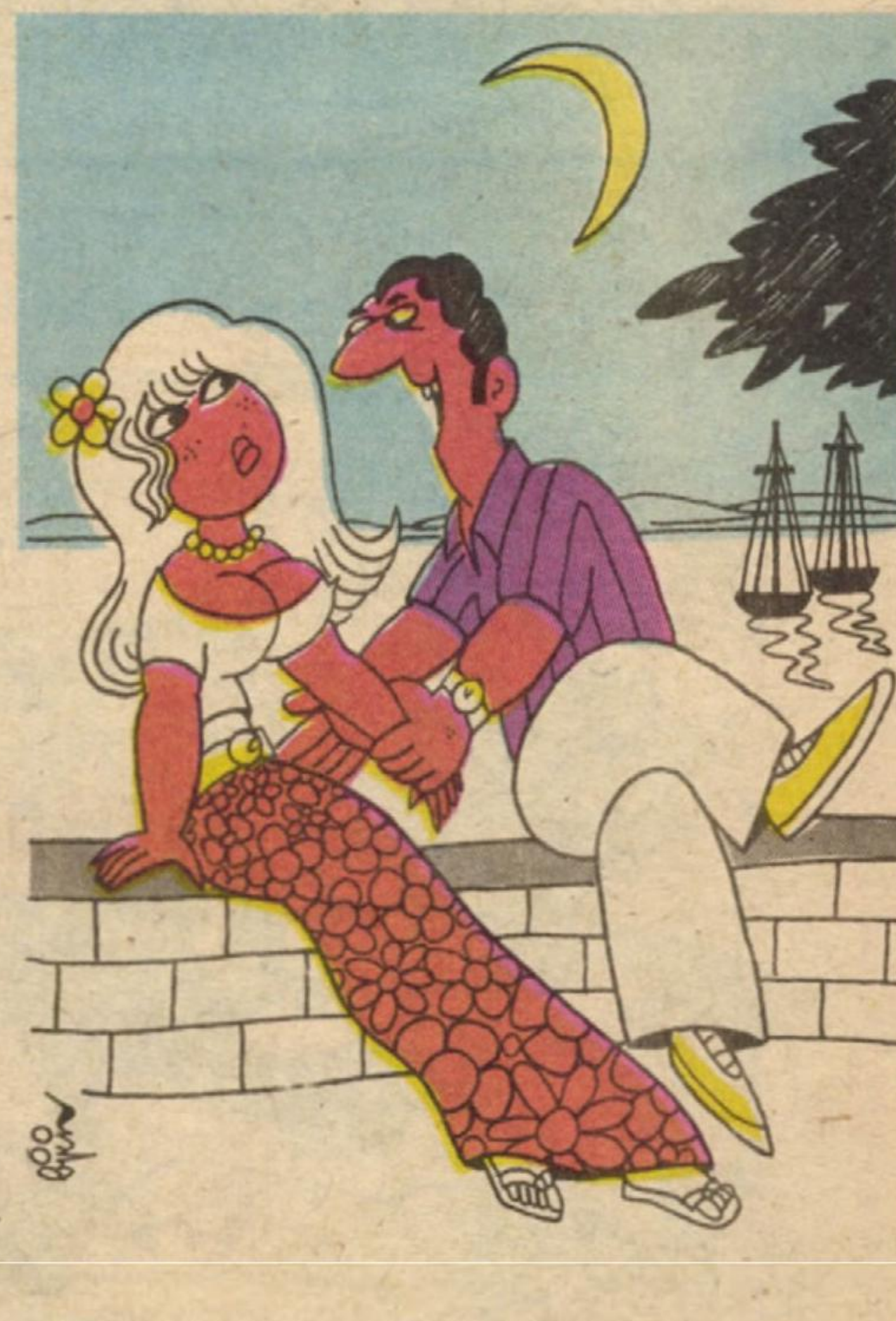

– Senki nem állhat közénk! A férjed Pesten van, a feleségem külföldön...

ÜZENET

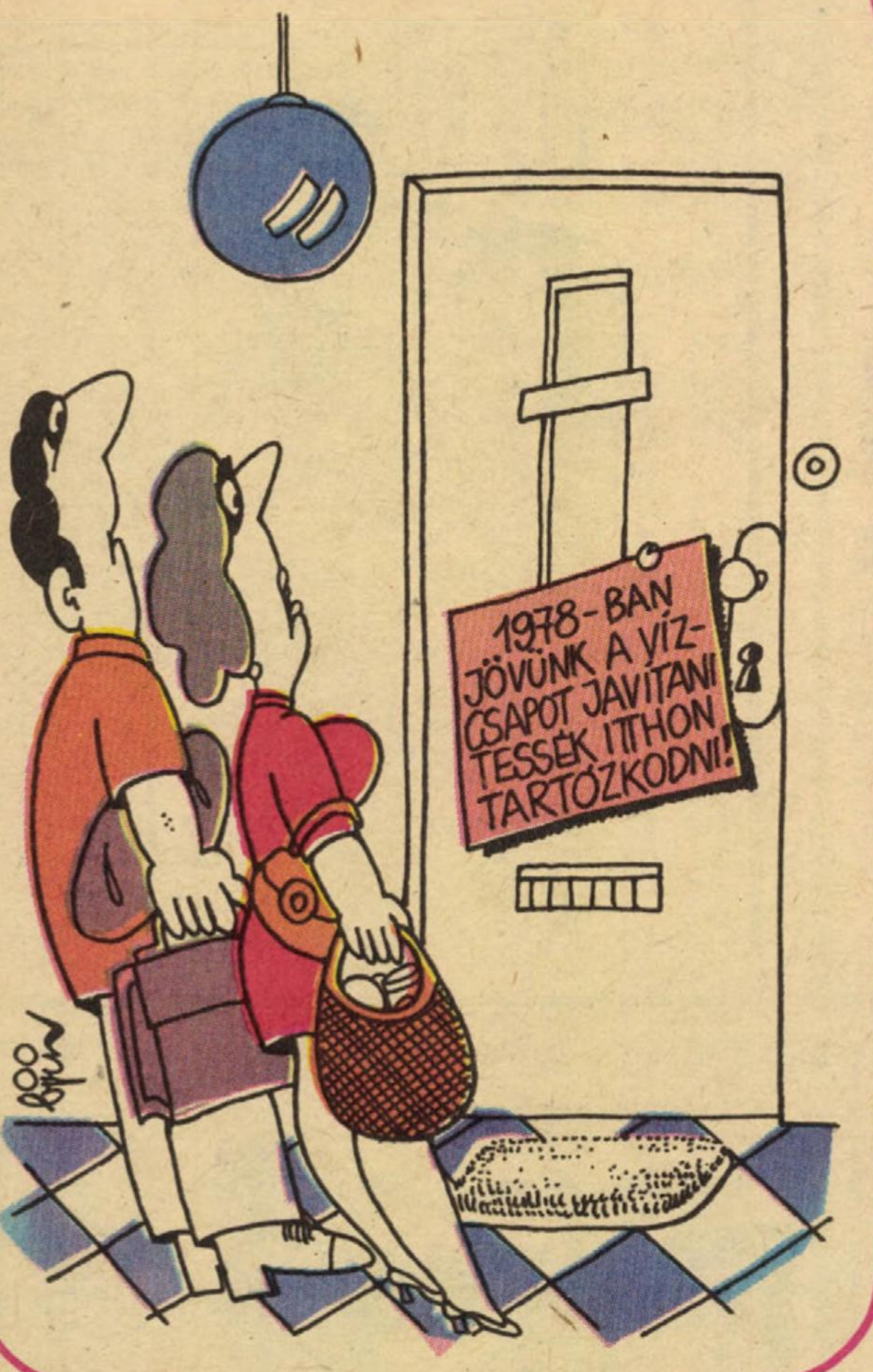
1978-BAN JÖVÜNK A VÍZCSAPOT JAVÍTANI TESSÉK ITTHON TARTÓZKODNI!

BÜSZKESÉG

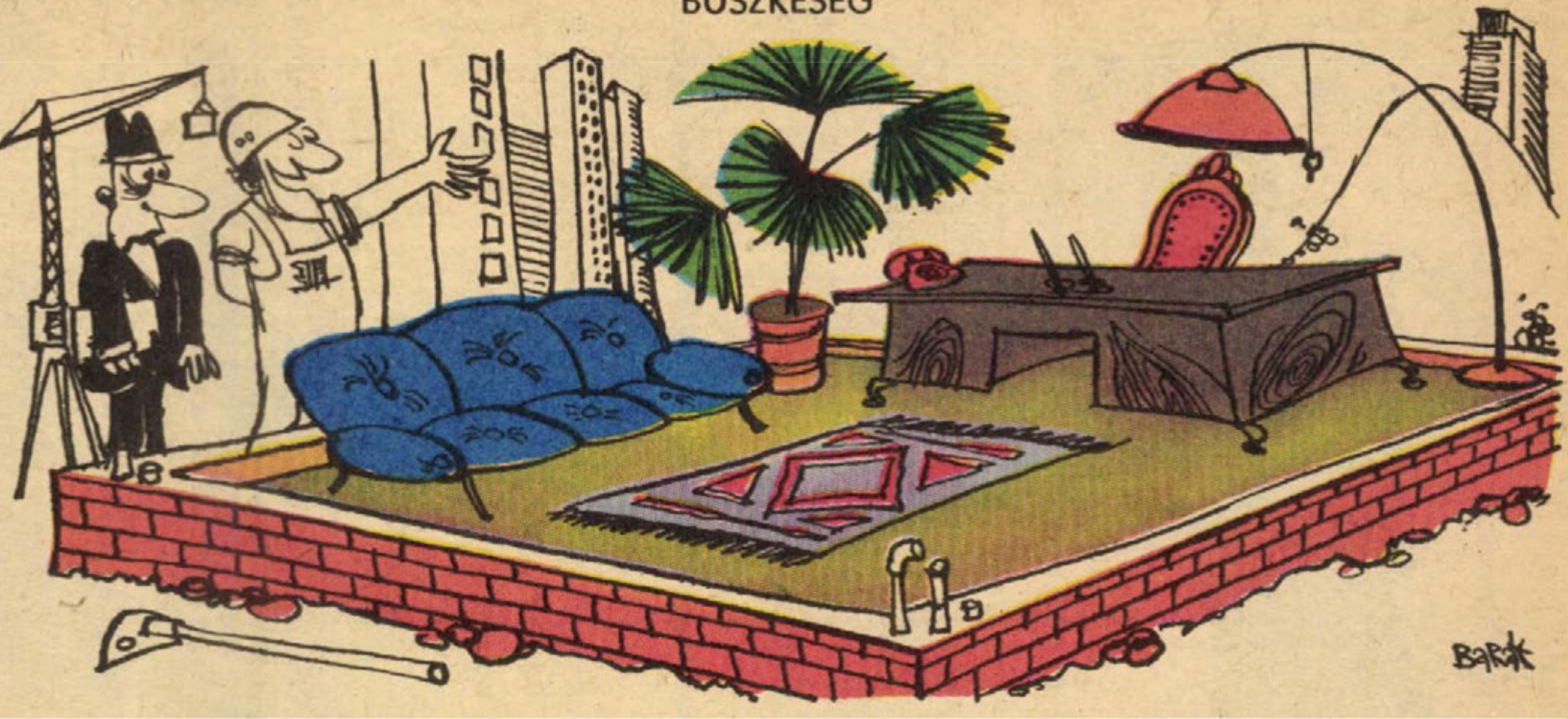

– A belső enteriőrt a fejlesztési alapból határidő előtt valósítottuk meg.

DRAMATURGIAI TÖRTÉNETEK

①

Dramaturgiai pályám és az ötvenes évek kezdetén fiatal kabarészerző jelent meg nálam első zsengéivel. A művek átolvasása és egy hosszabb beszélgetés után reményt láttam az illető további fejlődésére. Volt valamelyes íráskészsége és humora is, de általános műveltsége döbbenetesen alacsony színvonalon állt. Ezért azt javasoltam, hogy olvasgassa a világ- és a magyar irodalom olyan kiválóságait, akik rövid, humoros írásaikban is jeleset alkottak, Csehovot, Mark Twaint, Karinthyt, Mórát. A fiatalember készségesen, sőt örömmel fogadta tanácsomat, gondosan lejegyezte a javasolt szerzők nevét, még néhány írásuk címét is, majd elvonult.

KARINTHY
CSEHOV

Pár hétig nem láttam, aztán jelentkezett, és műveinek sorsáról érdeklődött. Megkérdeztem, mit olvasott az ajánlott íróktól, mire fölényesen így válaszolt:

— Semmit! Ha ennyit olvasok, mikor lesz időm írni?

②

Az alábbi történetet a felejthetetlen Salamon Béla mesélte el nekem, és abból az időből származik, mikor a Teréz körúti Színpad igazgatója és egyszemélyben dramaturgja is volt. Tehetségtelen fűzfapoéta nyújtott be neki egy verses darabot, amelyet elkezdett olvasni, de miután látta, hogy teljességgel használhatatlan, kritikán aluli művel van dolga, a harmadik oldalnál lecsapta. Néhány hét múlva a szerző jelentkezett Béla bácsinál, aki keményen és tömören elmondta dramaturgiai véleményét, majd visszaadta alkotójának a fércművet. A szerző azonban Salamon nagy meglepetésére így kiáltott fel:

— Igazgató úr, most megfogtam magát! Maga el se olvasta a darabomat! Idenézzen, mit írtam ide, a 25-ik oldalra! — ezzel felütötte művében az említett oldalt, ahol a lap szélén vaskos gorombaság állt, majd folytatta: „Ha maga idáig eljutott volna, ezt aztán észrevette volna, és nem nyelte volna le szó nélkül!”

Salamon igazgató úr csak egy pillanatra hökkent meg, aztán igazának tudatában megsemmisítő fölénnyel így válaszolt:

— Idefigyeljen, fiatal barátom, ha egy vendéglőben magának romlott húst hoznak, maga is csak egyet harap bele, aztán odacsapja és nem eszi tovább!

Soós András

A BÜROKRÁCIA ÁLDOZATAI

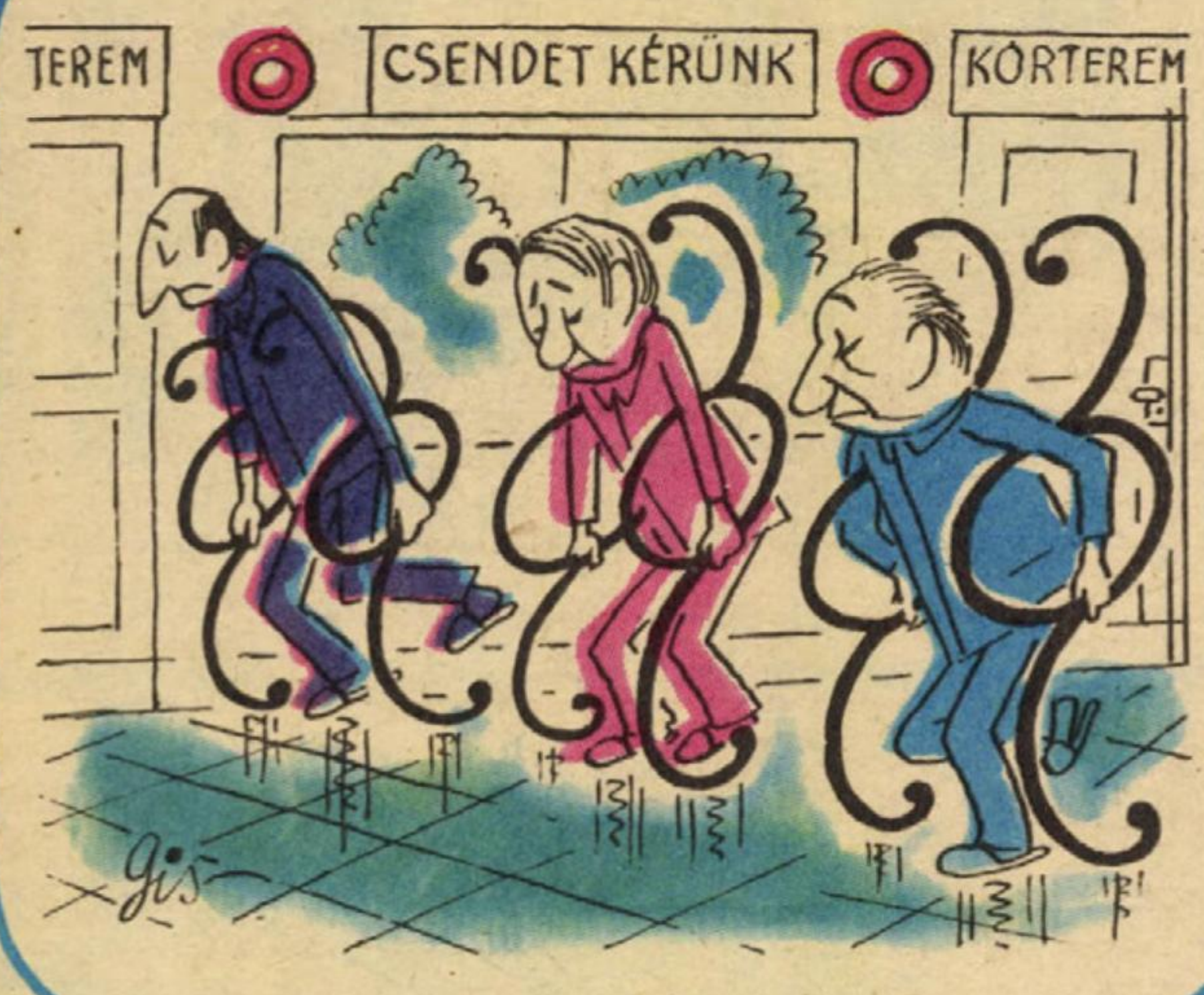

FOGYÓKÚRA

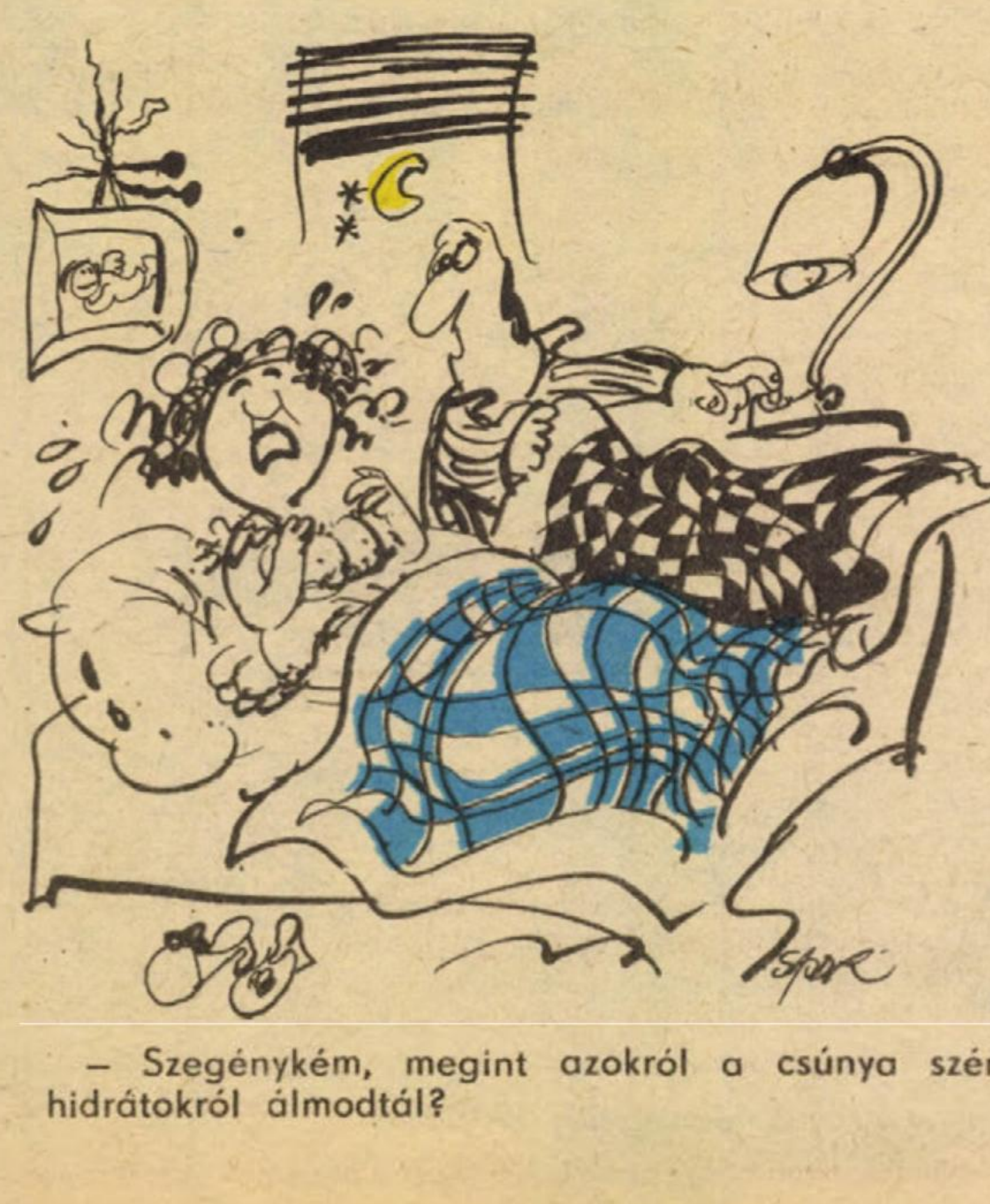

– Szegénykém, megint azokról a csúnya szénhidrátokról álmodtál?

SZUPER TANKHAJÓ

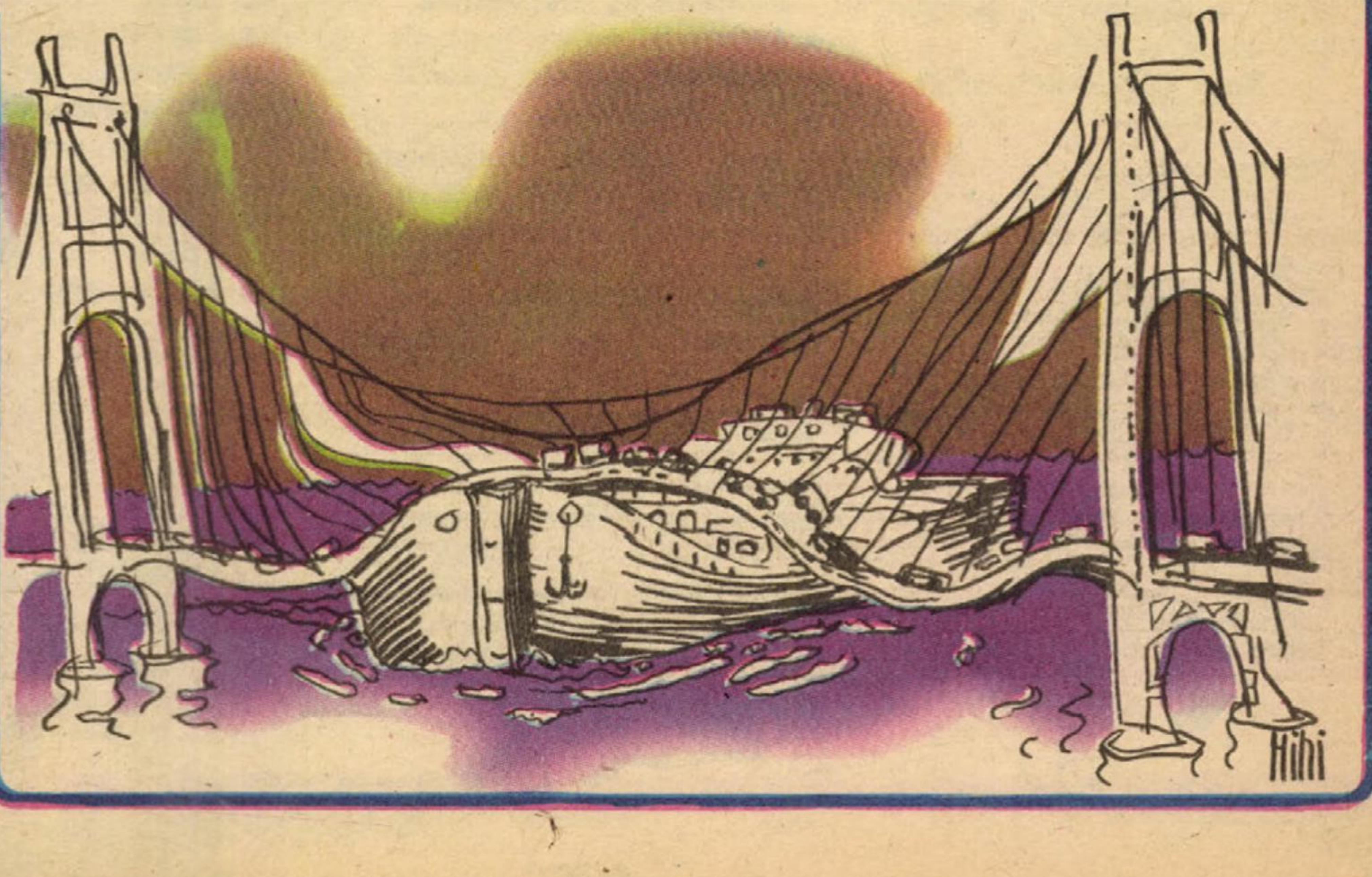

HÁTRA ARC

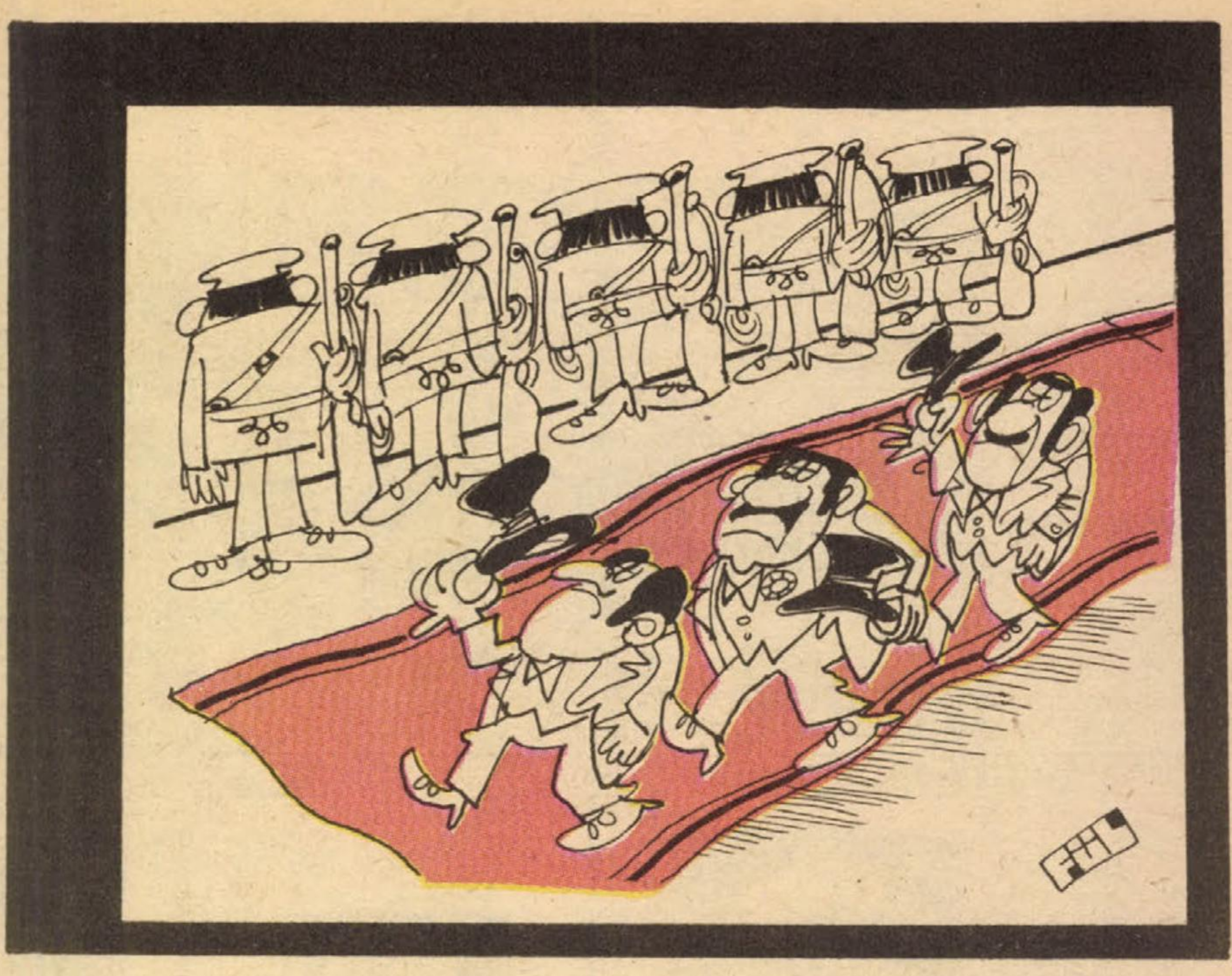

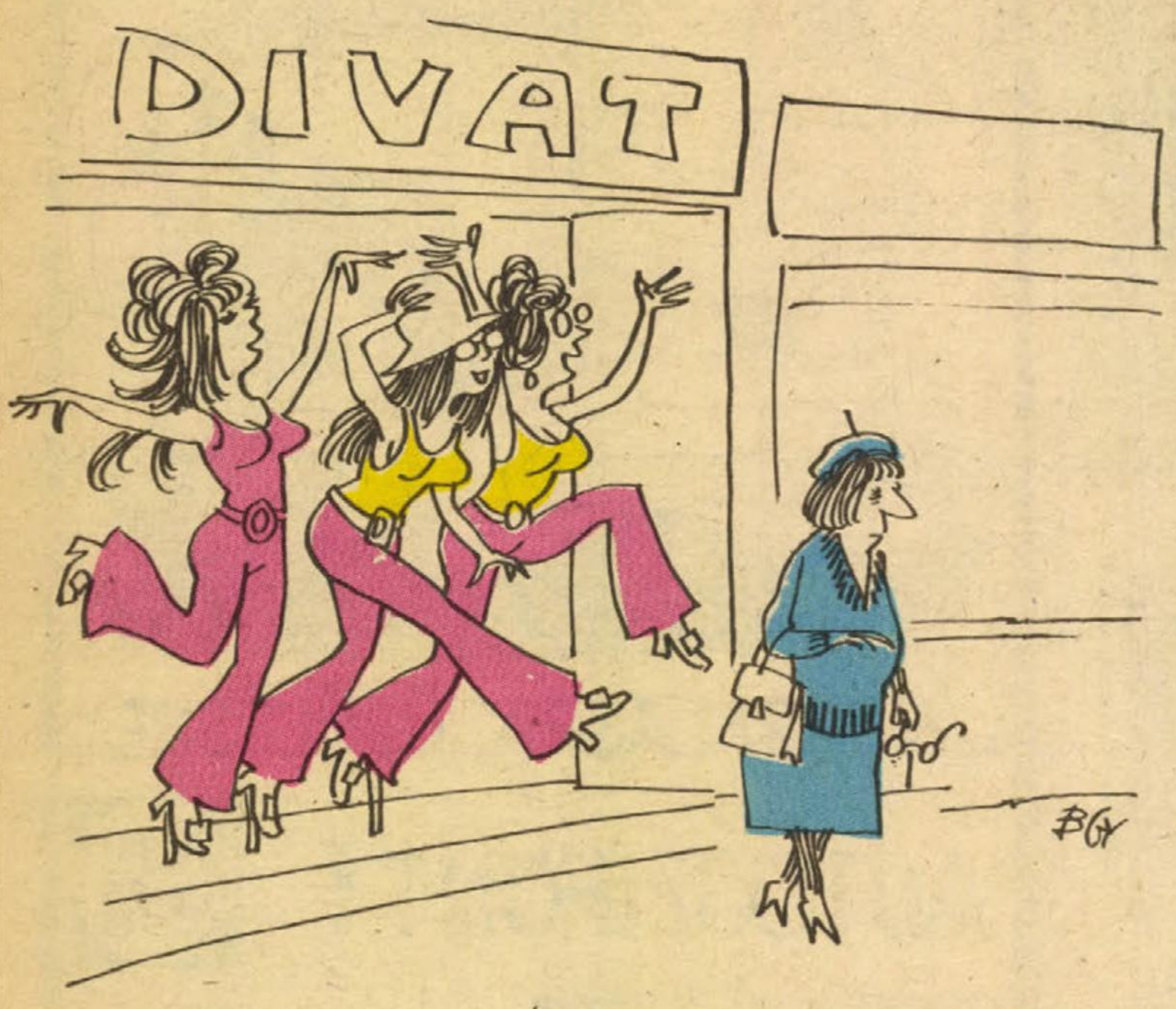

BRENNER, FÜLÖP, SAJDIK, HEGEDŰS, BALÁZS-PIRI, SZÜR-SZABÓ

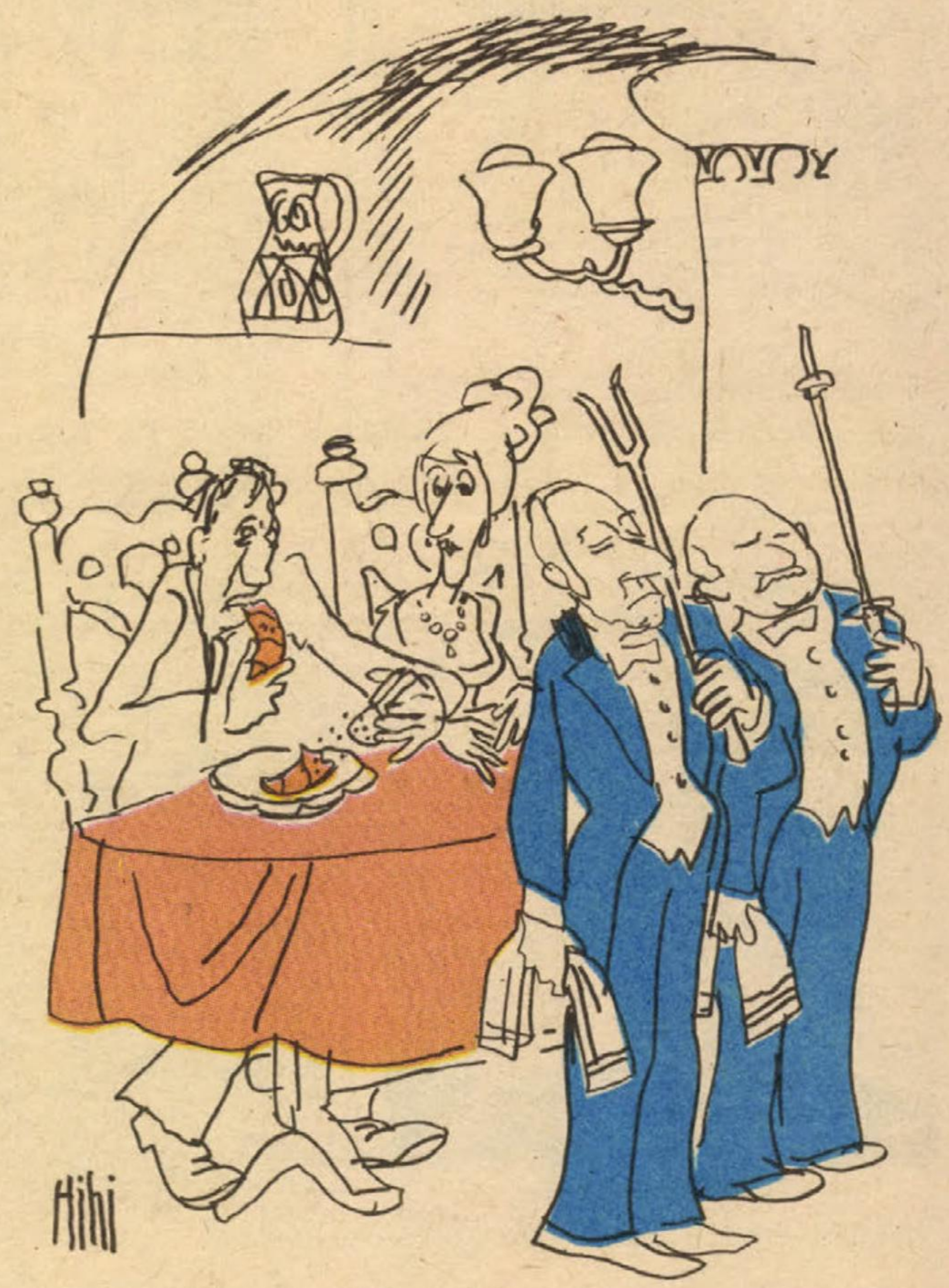

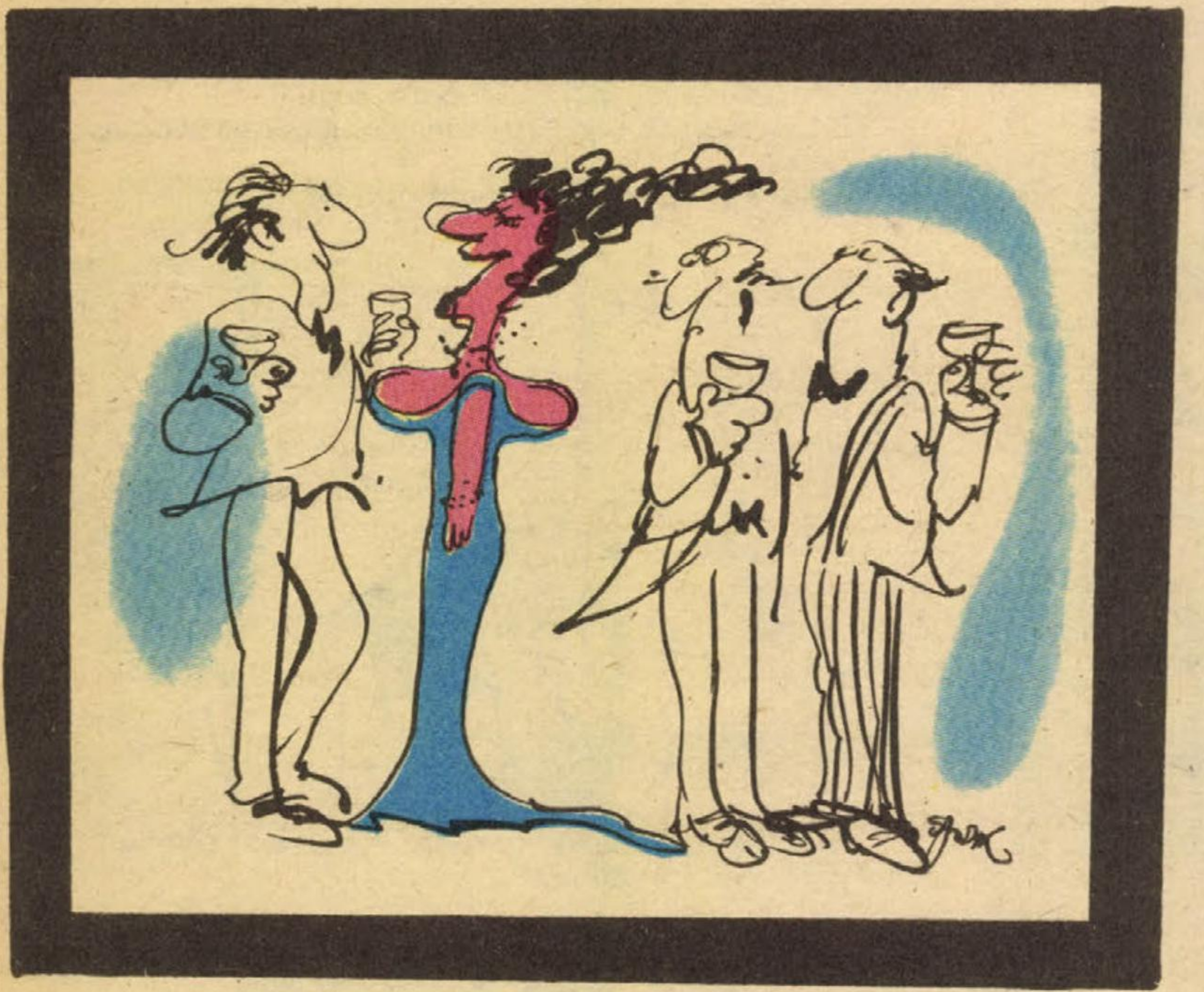

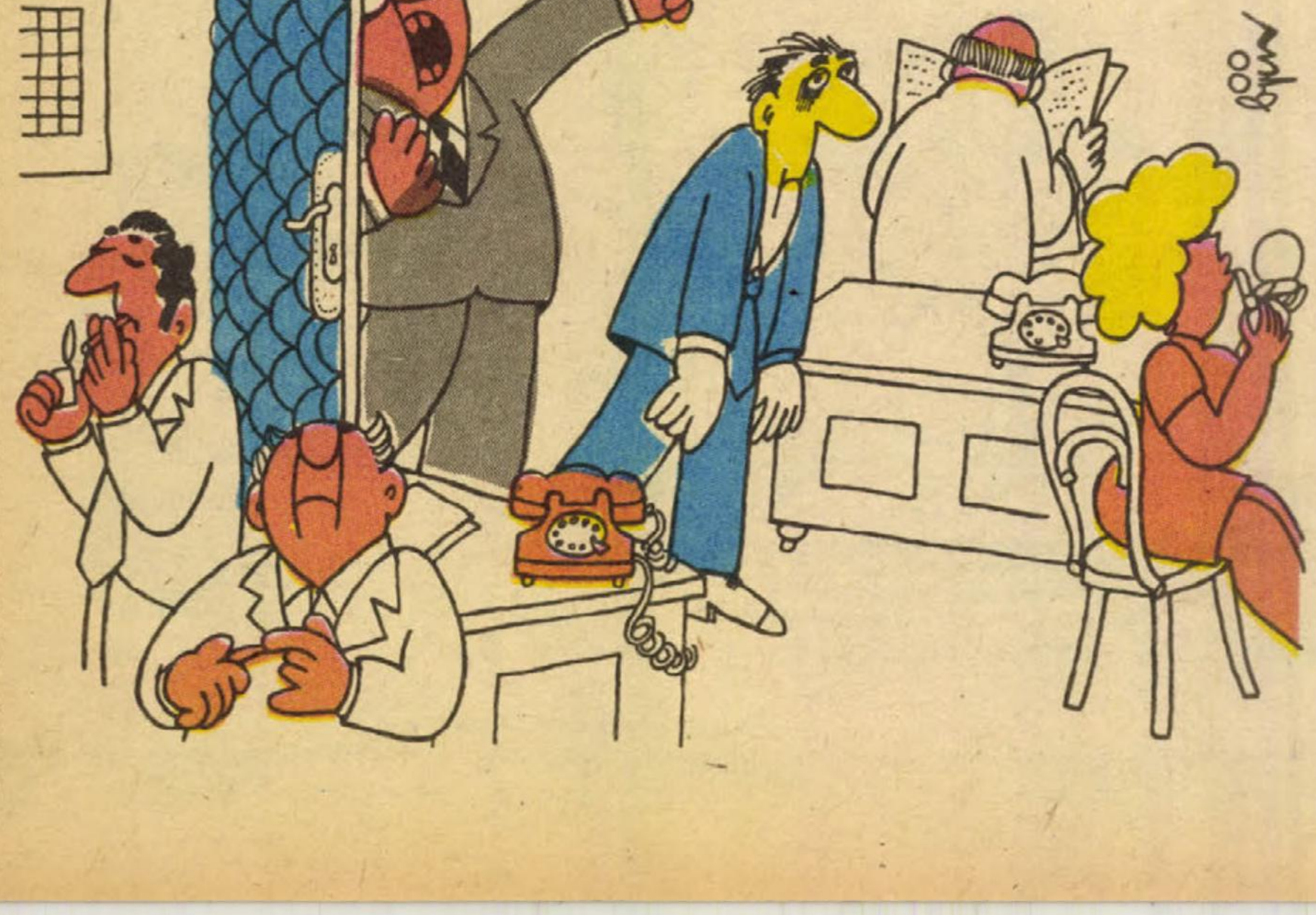

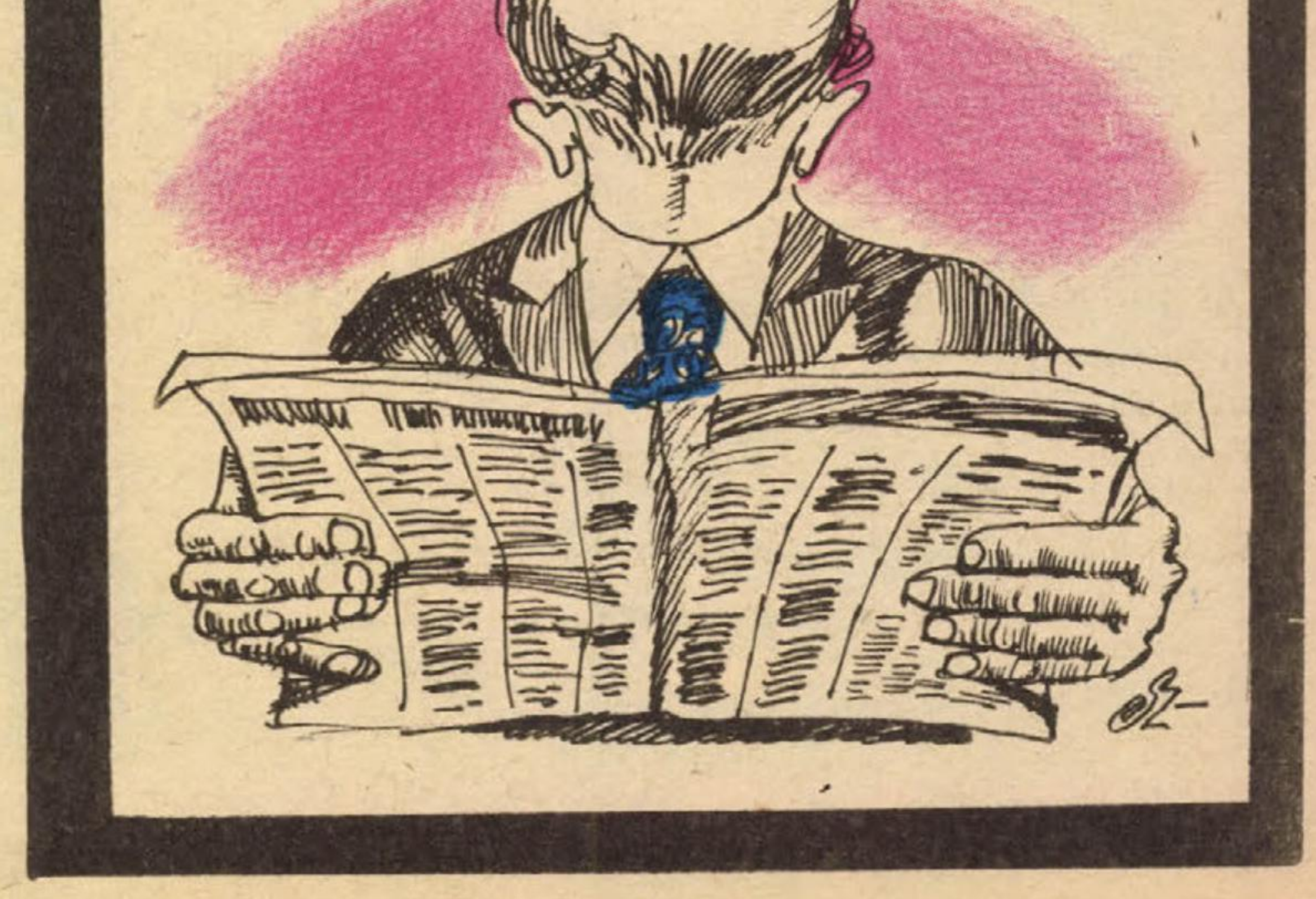

OLIMPIAI IMPORT HUMOR

EGY KELETI ORSZÁG NŐSPORTOLÓINAK FELVONULÁSA.

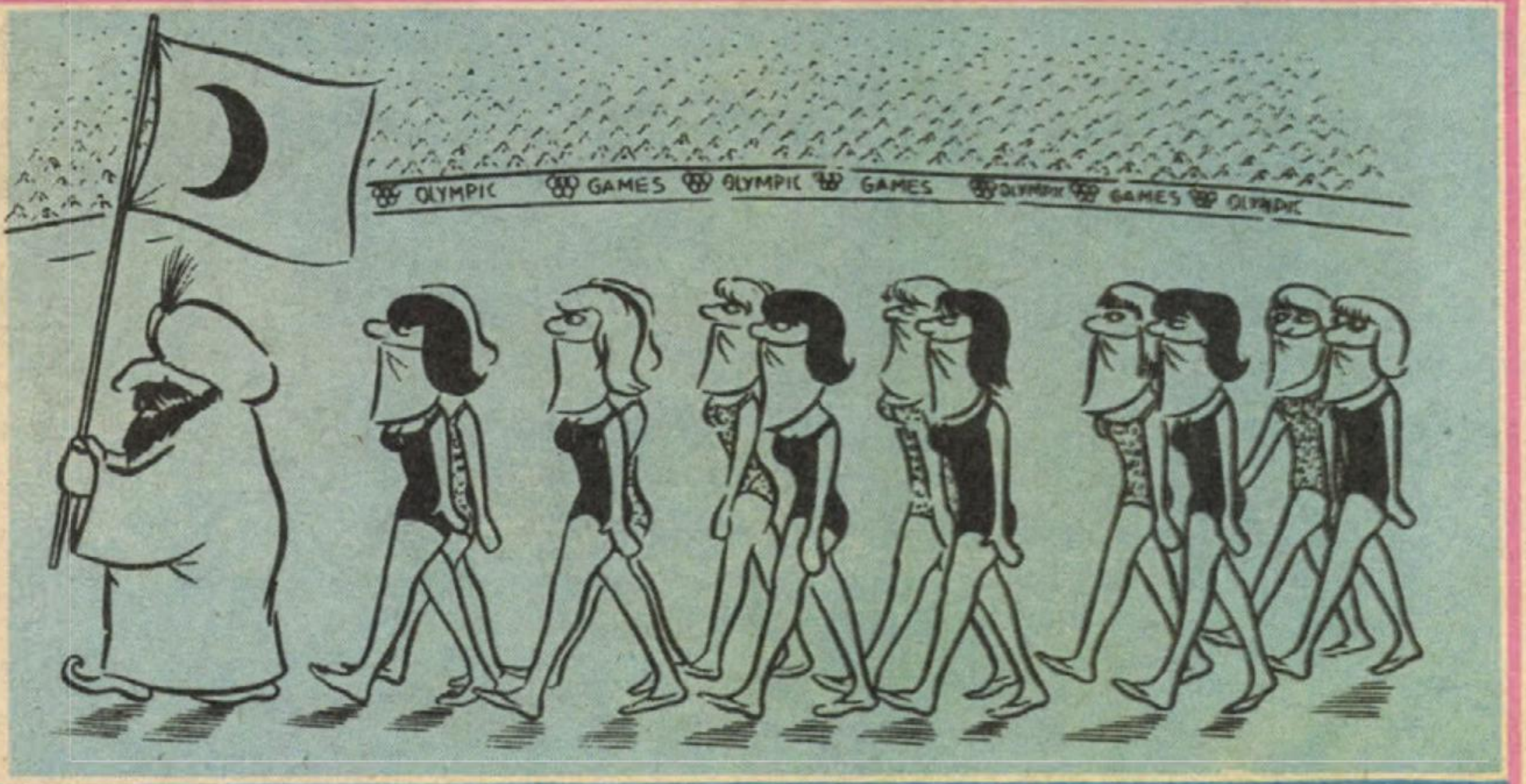

AZ ELEJTETT VÁLTÓBOT

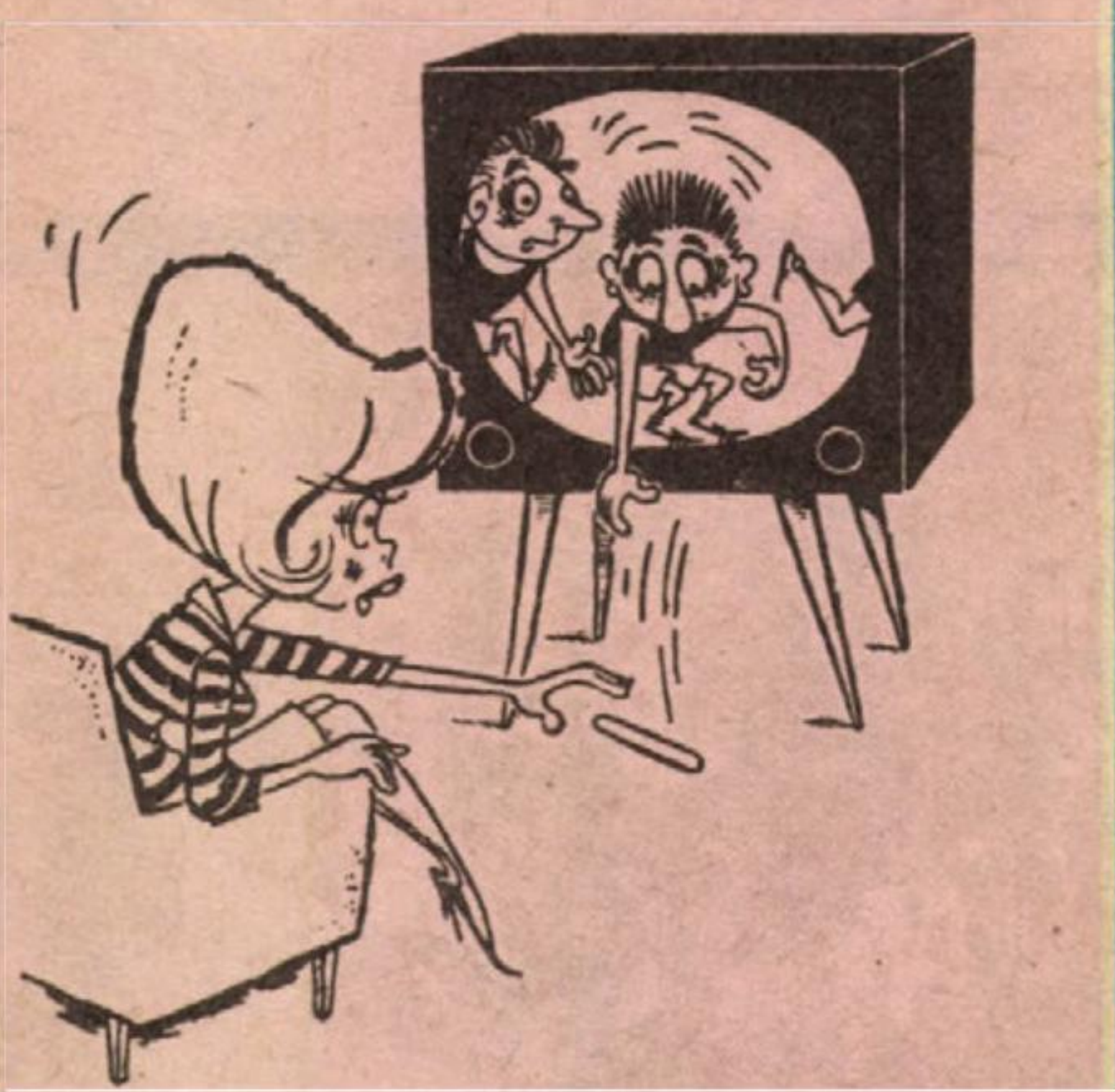

Avagy: az udvarias tévénéző.

ZAVARNI TILOS

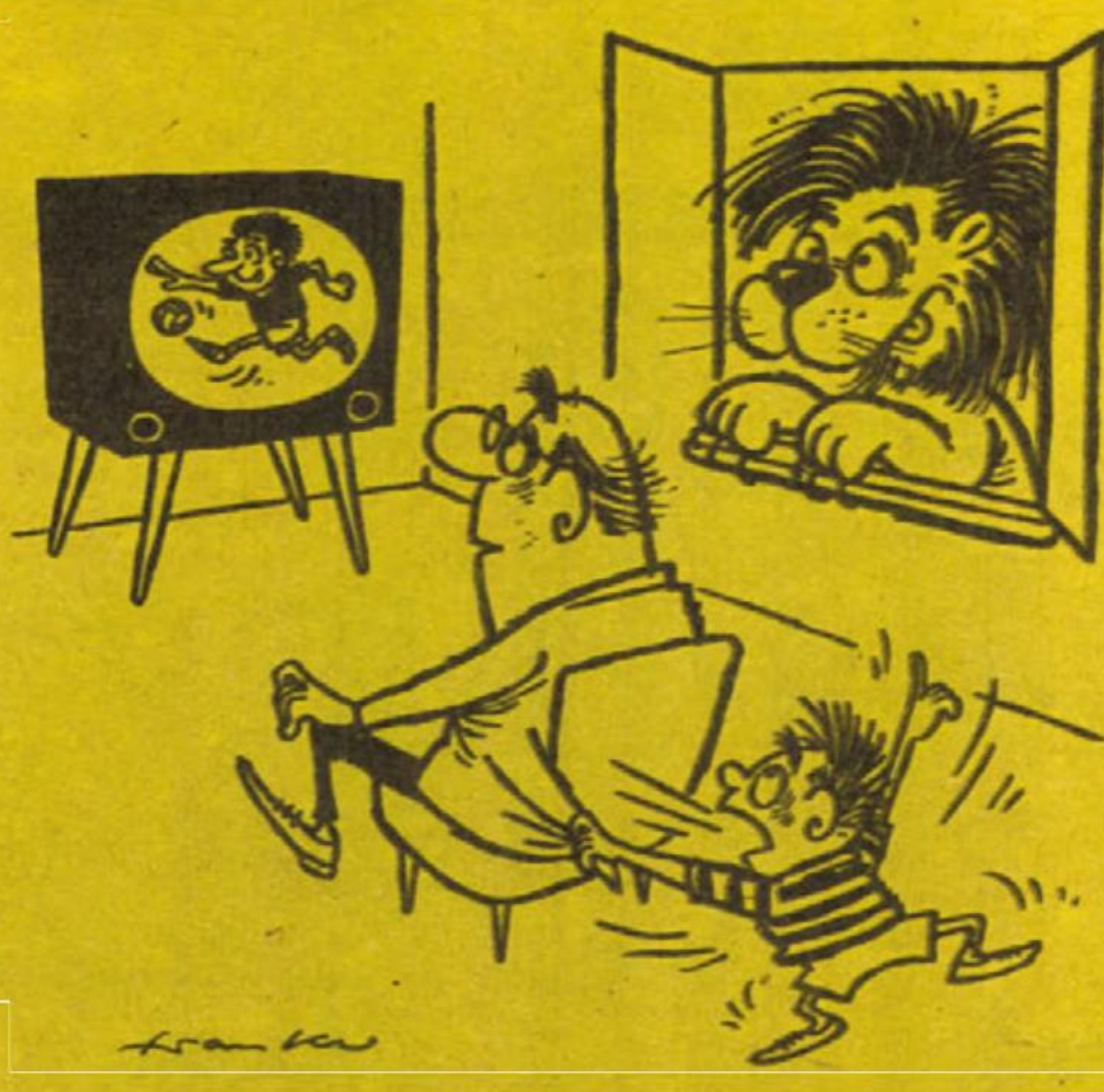

– Ne üvölts, fiacskám! Megmondtam, hogy az olimpiai futballdöntő közvetítése alatt semmivel se zavarj.

AZ EDZŐ KRITIKAJA

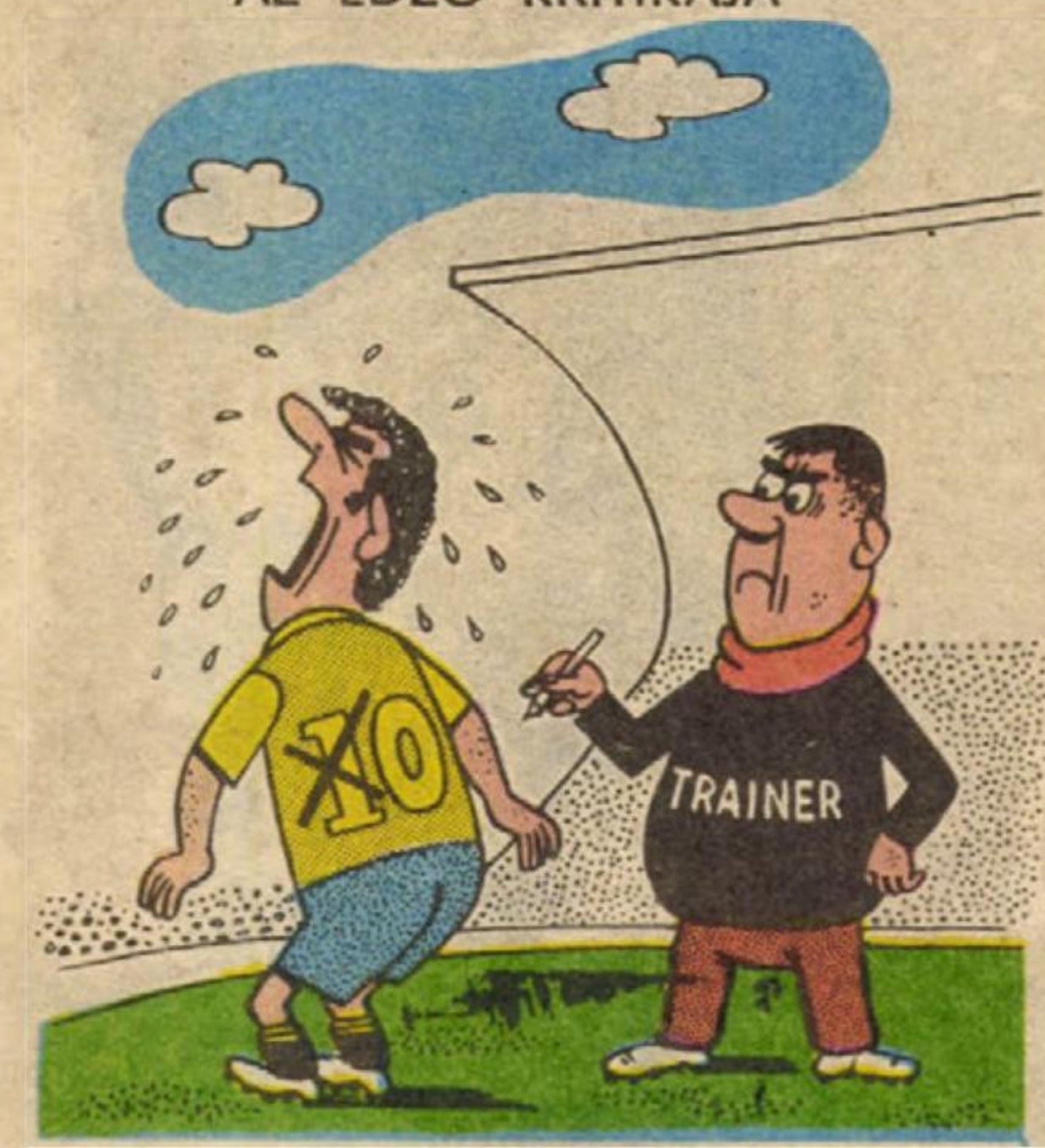

HEGYEN-VÖLGYÖN KERÉKPÁR-VERSENY

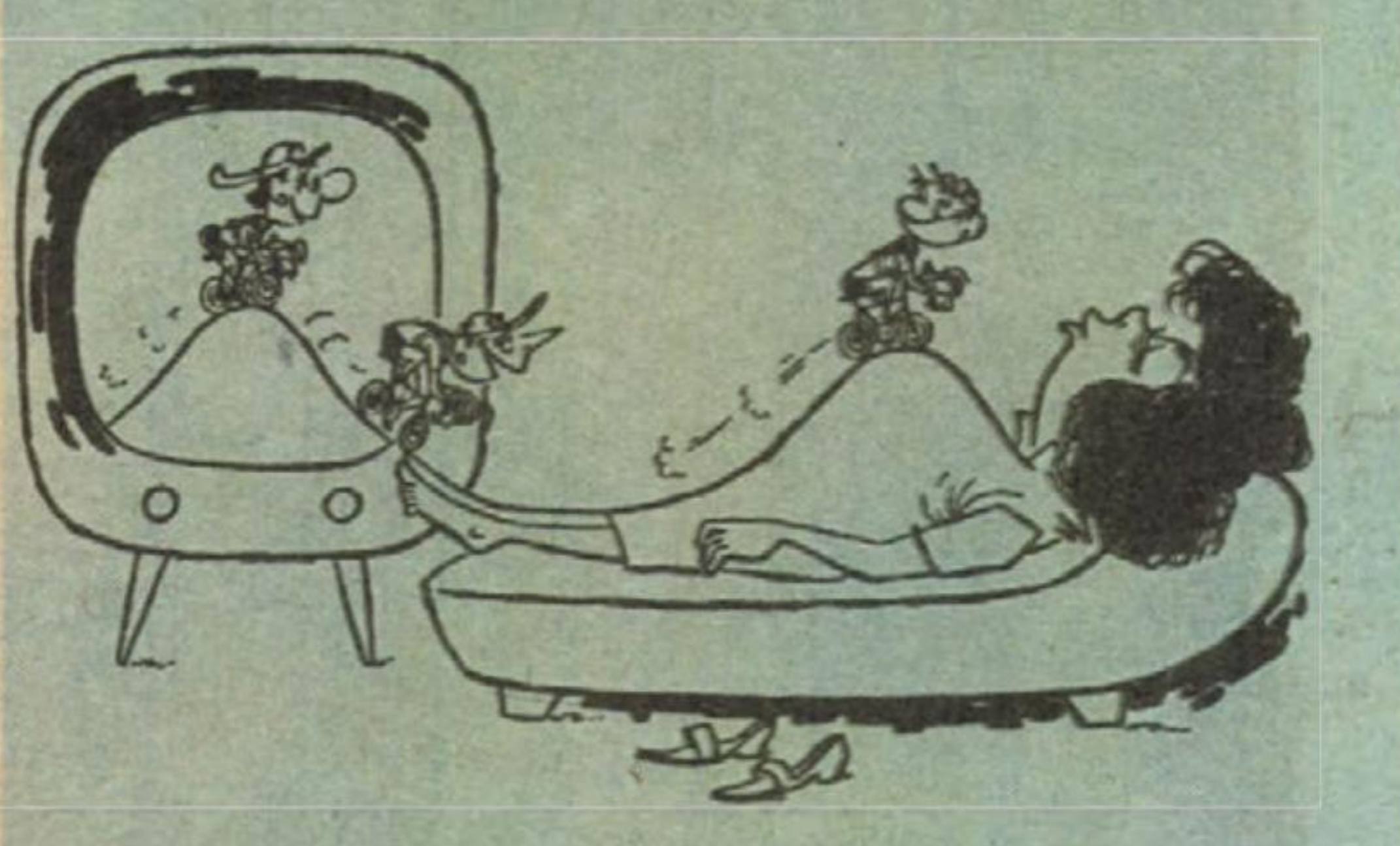

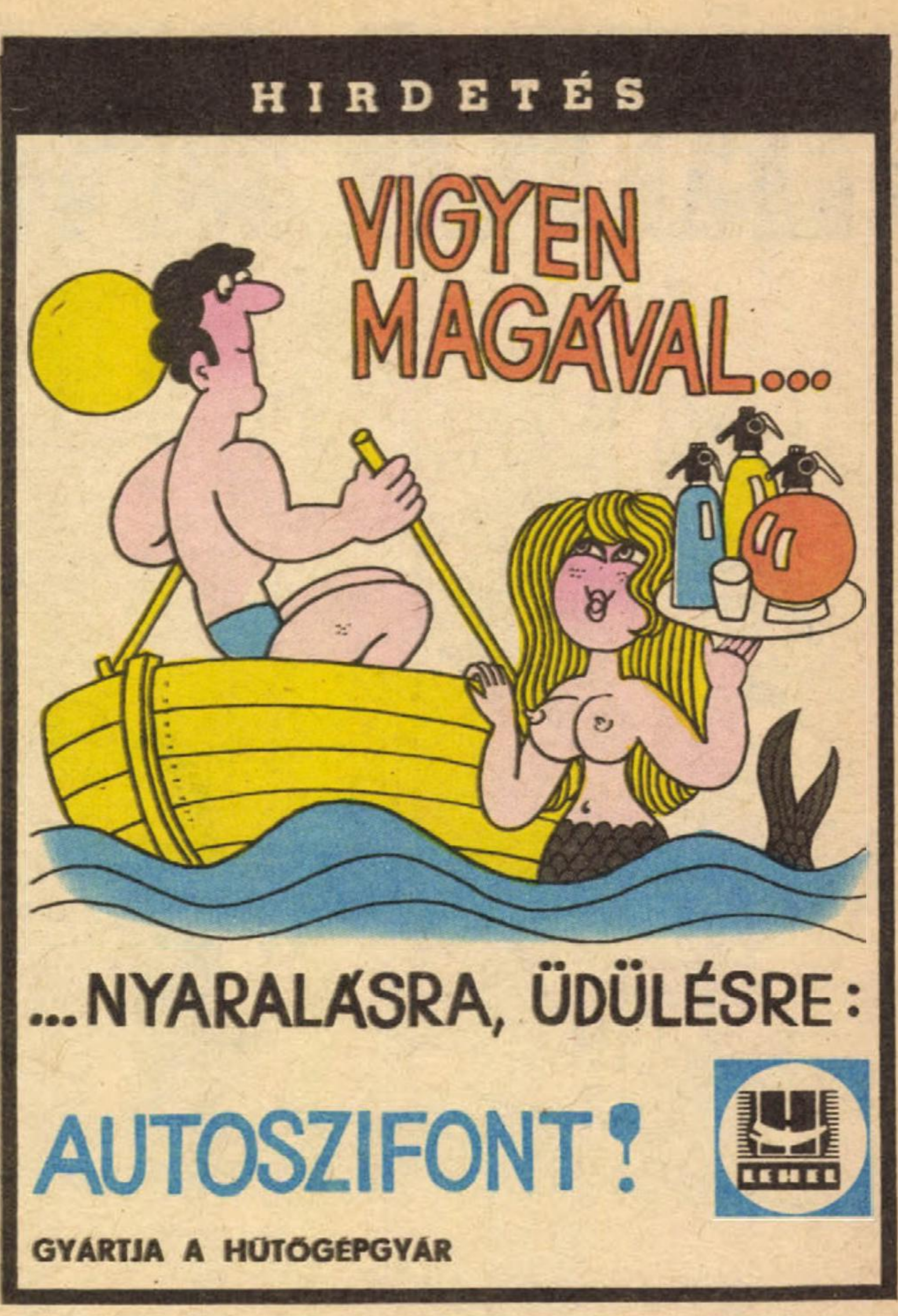
HIRDETÉS

VIGYEN MAGÁVAL...

...NYARALÁSRA, ÜDÜLÉSRE:

AUTOSZIFONT!

LEHEL

GYÁRTJA A HŰTŐGÉPGYÁR

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Te ezek a Szabóék nagyon furcsa emberek. Nemrég drága szőnyeget vettek és most minden vendéggel levetetik a lábbelit, aki a szobába lép.

— Hát ez nem is olyan furcsa. Ezt másoknál tapasztaltam már.

— Csakhogy náluk a szőnyeg a falon lóg.

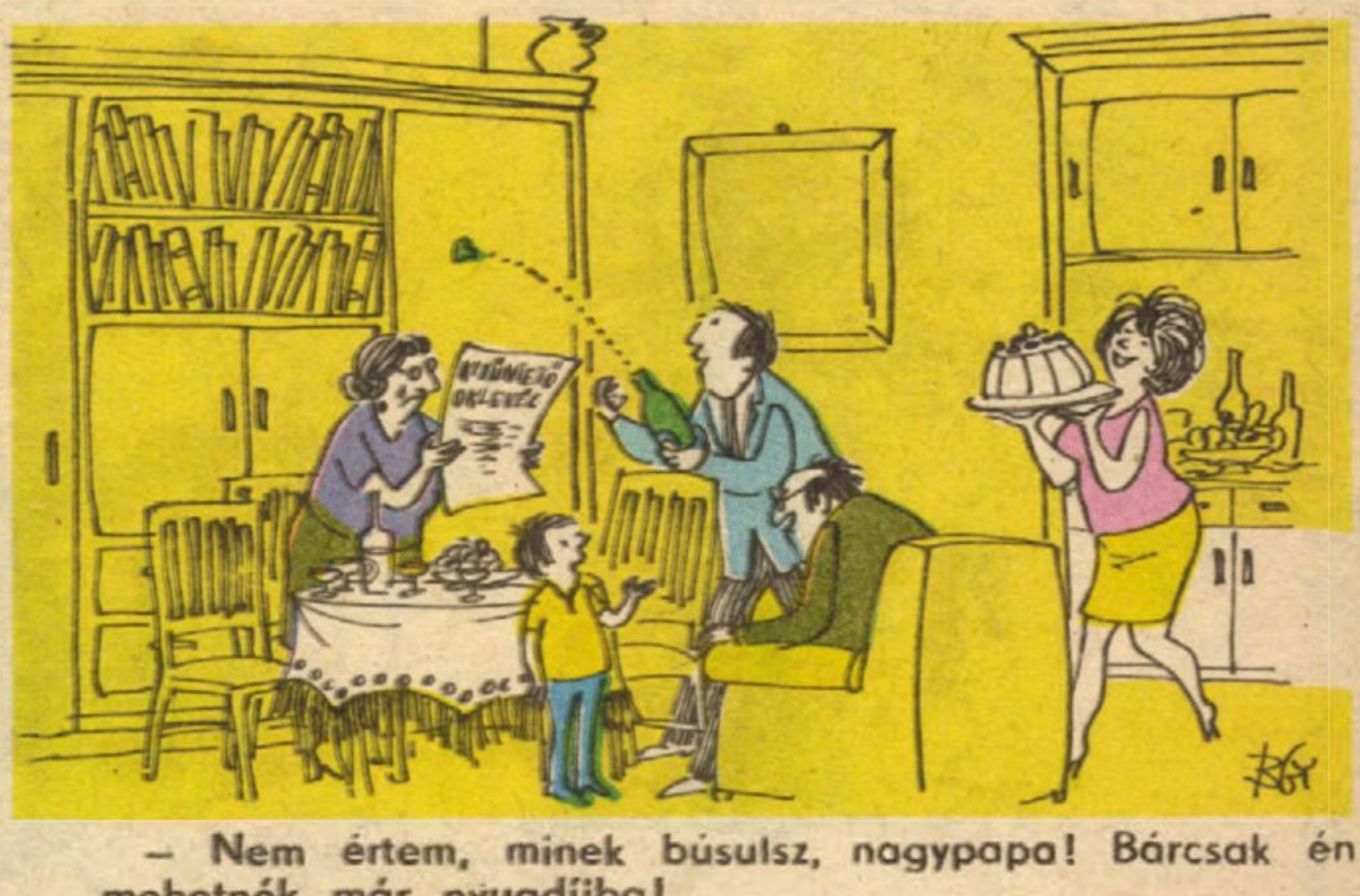

– Nem értem, minek búsulsz, nagypapa! Bárcsak én mehetnék már nyugdíjba!

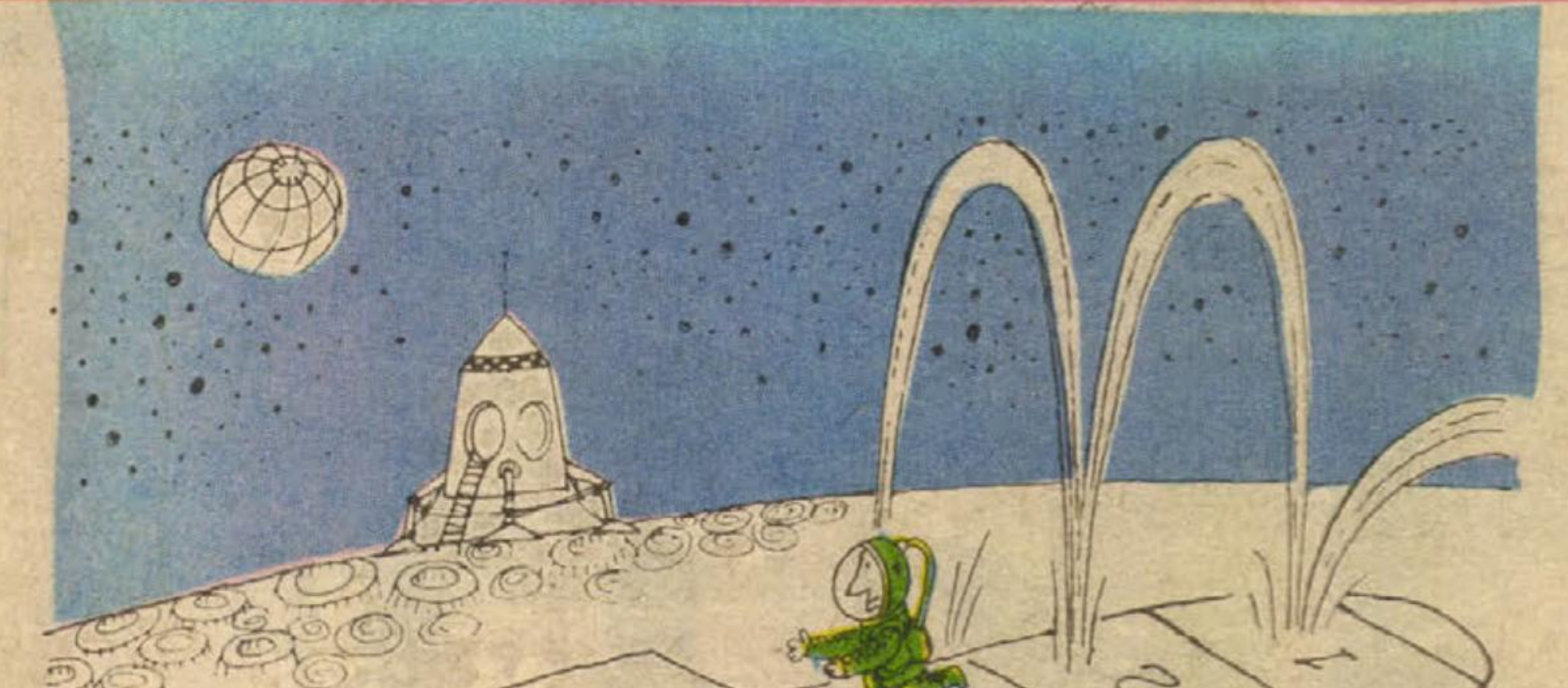

HOMO LUDENS

FEKETE HUMOR

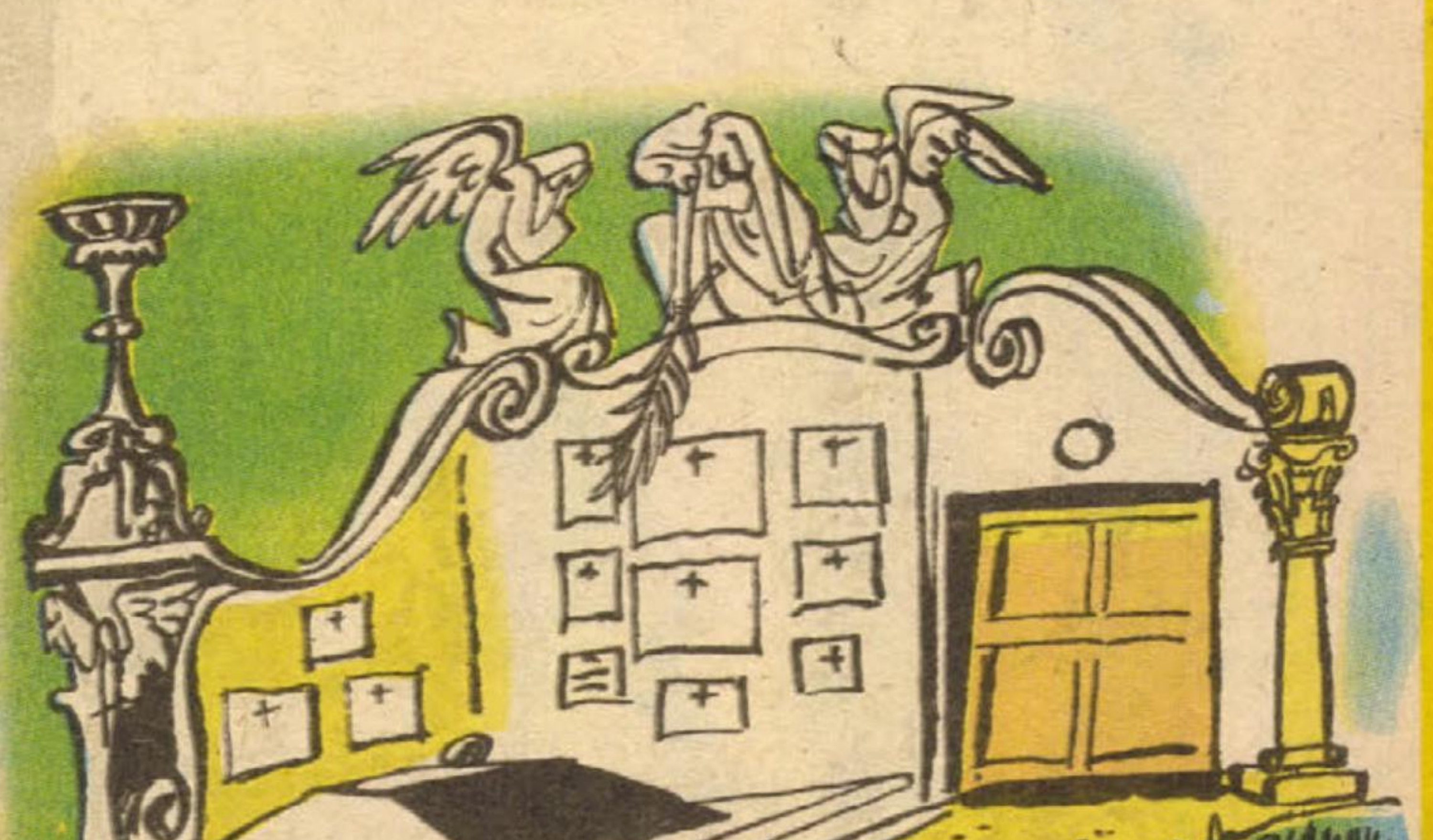

Státusszimbólum garázzsal.

BIZTOS A SIKER!

A

KÁRPITOS IPARI SZÖVETKEZET

RÖVID HATÁRIDŐRE VÁLLALJA

színpadi és egyéb függönyök készítését, felszerelését, falkárpitozást, hangszigetelést (vidéken is), kárpitozott bútorok javítását magánmegrendelőknek és közületeknek egyaránt.

Cím: 1084 Budapest,
Déri Miksa u. 15.

Telefon: 131-498

HIRDETÉSEINK

HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

A PECE-ERDŐ

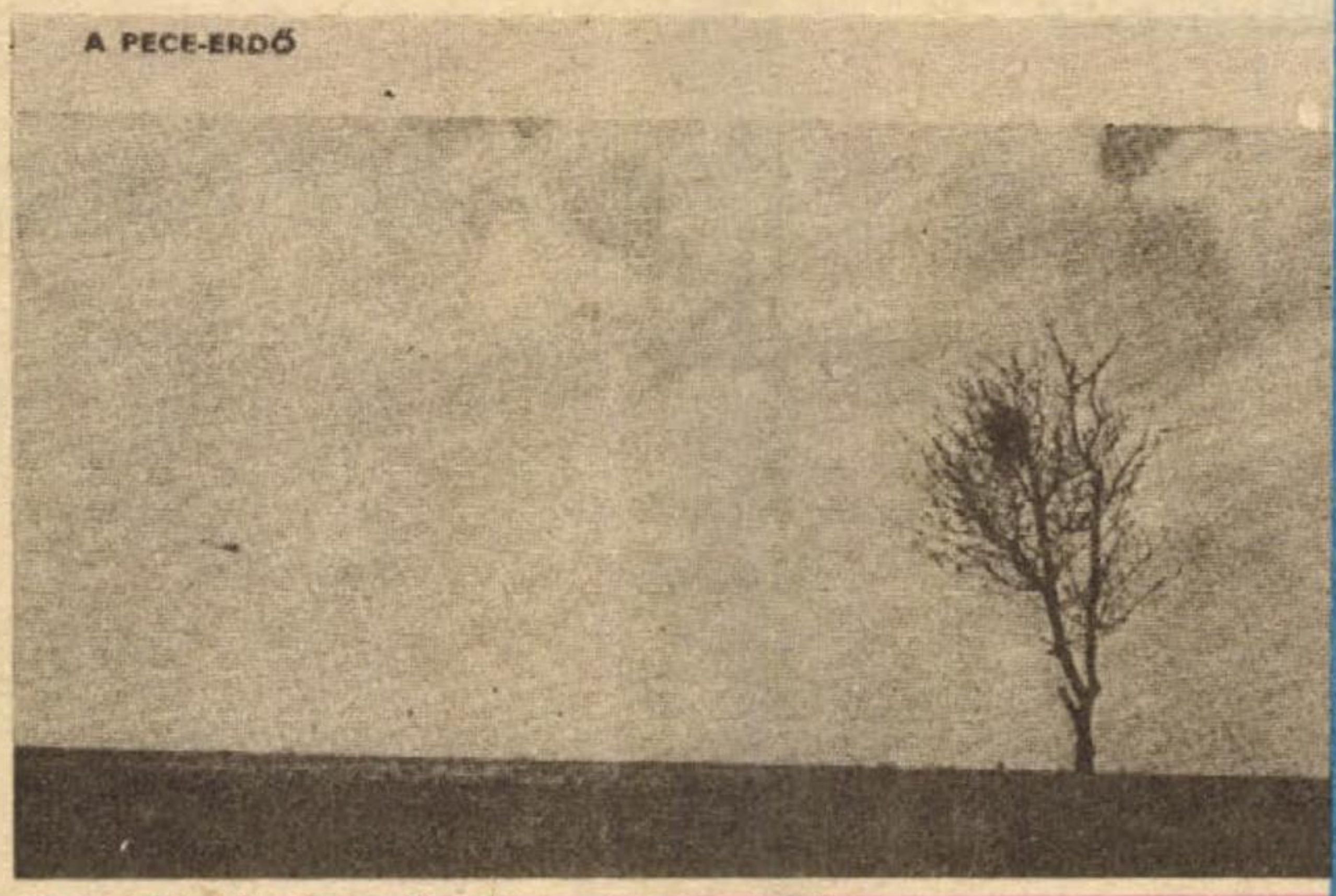

Hogy hol itt az erdő? Nem látni a fától!

(A Hajdú-Bihari Napló című lapban észlelte Szabó Gyula, ceglédi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

— állapítja meg az AP — *mint egy rakétakilövőt.* A rendfenntartók feladata minden elképzelhető merénylet megakadályozása, fegyverek, lövedékek becsempészése az olimpiai faluba, s felelnek mindenki személyes biztonságáért.

A világ legudvariasabb rendfenntartói.

(Az Esti Hírlapban észlelte Varga József, győri olvasónk)

kezdetétől „forródrót" köti össze. Az olimpia városából a műsor kábelen az Intersat műholdra jut, amelynek a jelét azután több földi állomás veszi. *Ezek egyike Jugoszláviában van, s a magyar rádióhoz ezen keresztül érkeznek az adások.*

Ha esik az eső, akkor a kábel segítségével csak behúzzák a műholdat, akár a sárkányt.

(A Népszabadságból ollózta Bakó Tamás, fűzfőgyártelepi olvasónk)

Dr. Fábián Tibor egyetemi tanár, a Fogpótlástani Klinika igazgatója Tanszékfoglaló előadását 1976. ápjrilis 7-én tartotta meg a II. sz. Bélyeggyógyászati Klinika tantermében.

Ezt követően fogadást adott a meghívottak részére.

Igaz, a bélyegnek is van fogazata.

(A „Fogtechnikai Szemle" c. lapban észlelte Mizser Nagy Ferenc)

úlius 12–14. (Negyed 4 és fél 6 óra)

Hogyan folytsuk vízbe?

színes, magyarul beszélő csehszlovák film

Rendezte: VACLAV VORLICEK

Főszerepben: LIBUSE SAFRANKOVA, JAROMIR HANZLIK

Megmondjuk: j-vel!

(A szegedi Vörös Csillag mozi műsortervén észlelte N. G.)

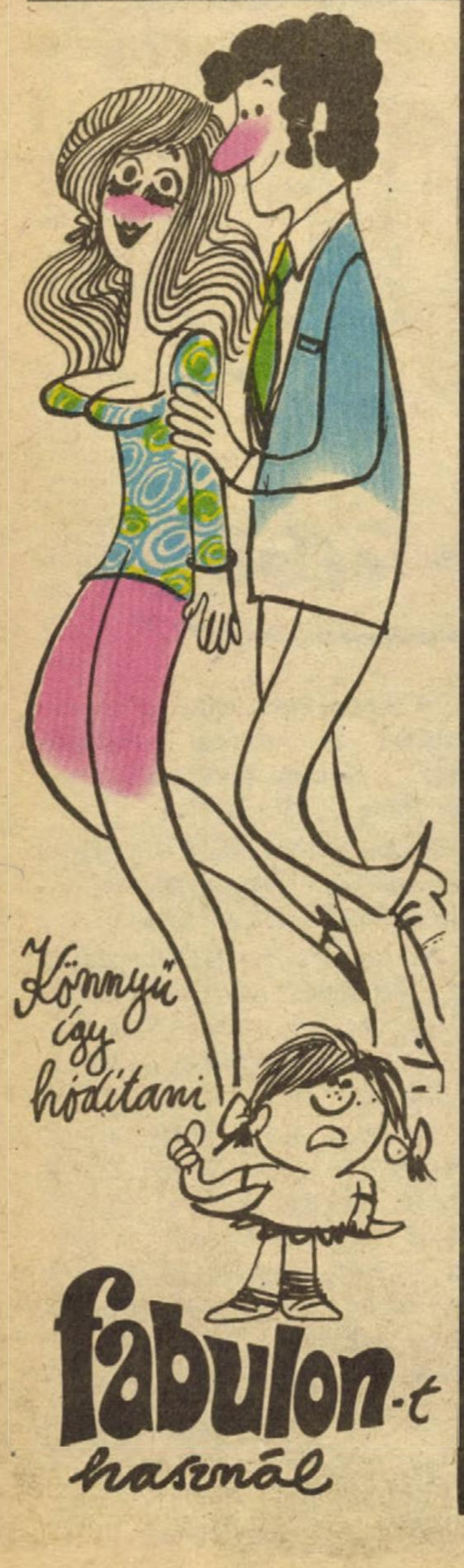

ELBÚCSÚZTAK AZ ALMA MATERTŐL?

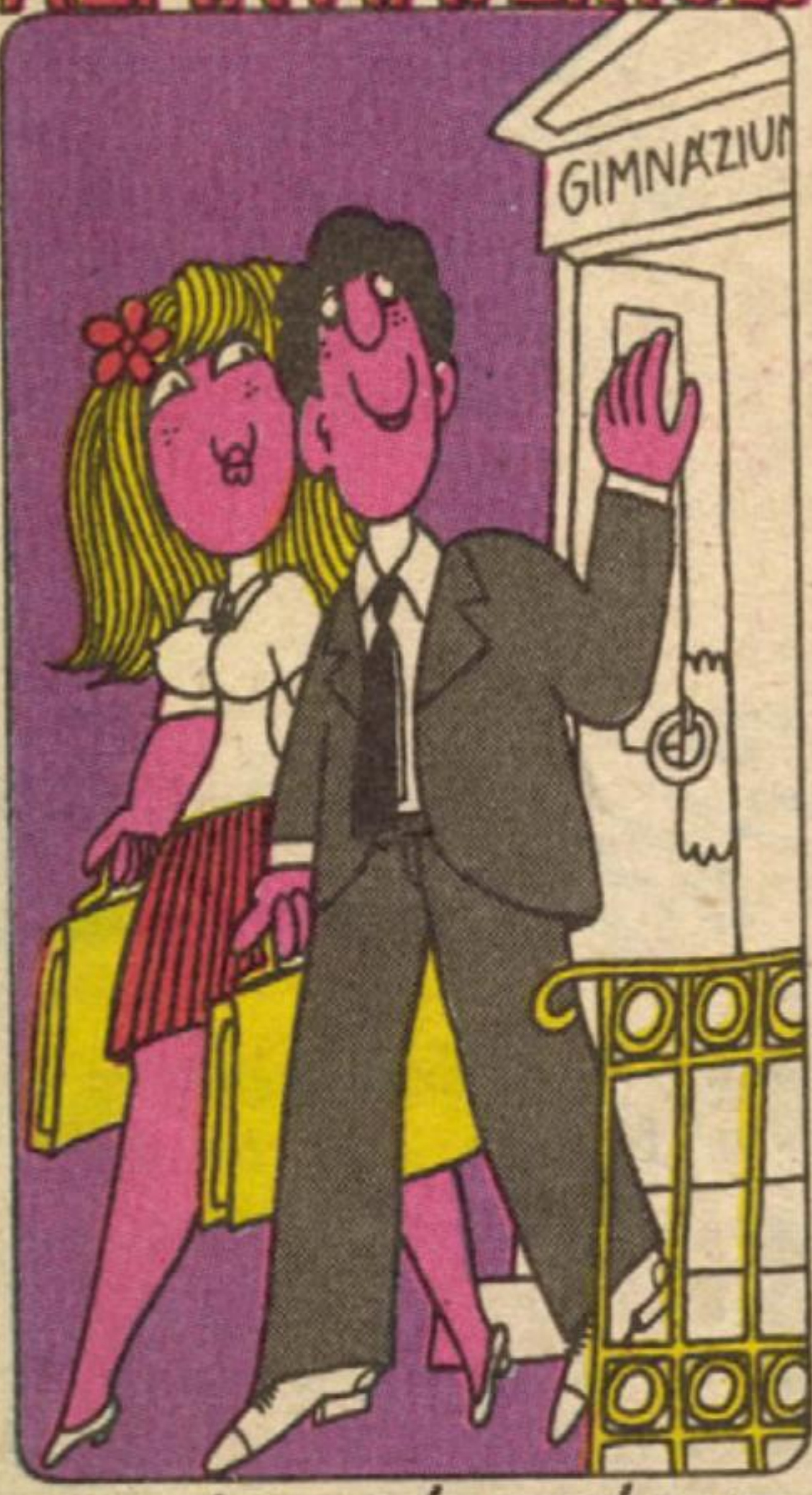

GIMNÁZIUMI ÉRETTSÉGIVEL RENDELKEZŐK!

ELADÓI MUNKAKÖRRE FELVÉTELT HIRDETÜNK. HÁROM HÓNAP ALATT (RÖVIDÍTETT TANFOLYAM) SZAKMUNKÁSBIZONYÍTVÁNYT KAPHATNAK HÁZTARTÁSI, VEGYI ÉS KOZMETIKAI SZAKMÁRA

JELENTKEZÉS:

FŐVÁROSI HÁZTARTÁSI ÉS ILLATSZERBOLT VÁLL.

SZEMÉLYZETI OSZTÁLYÁN

BP V., FERENCZY ISTVÁN U. 20-22.

HIRDETÉSEINK

HIRDETÉSEINK

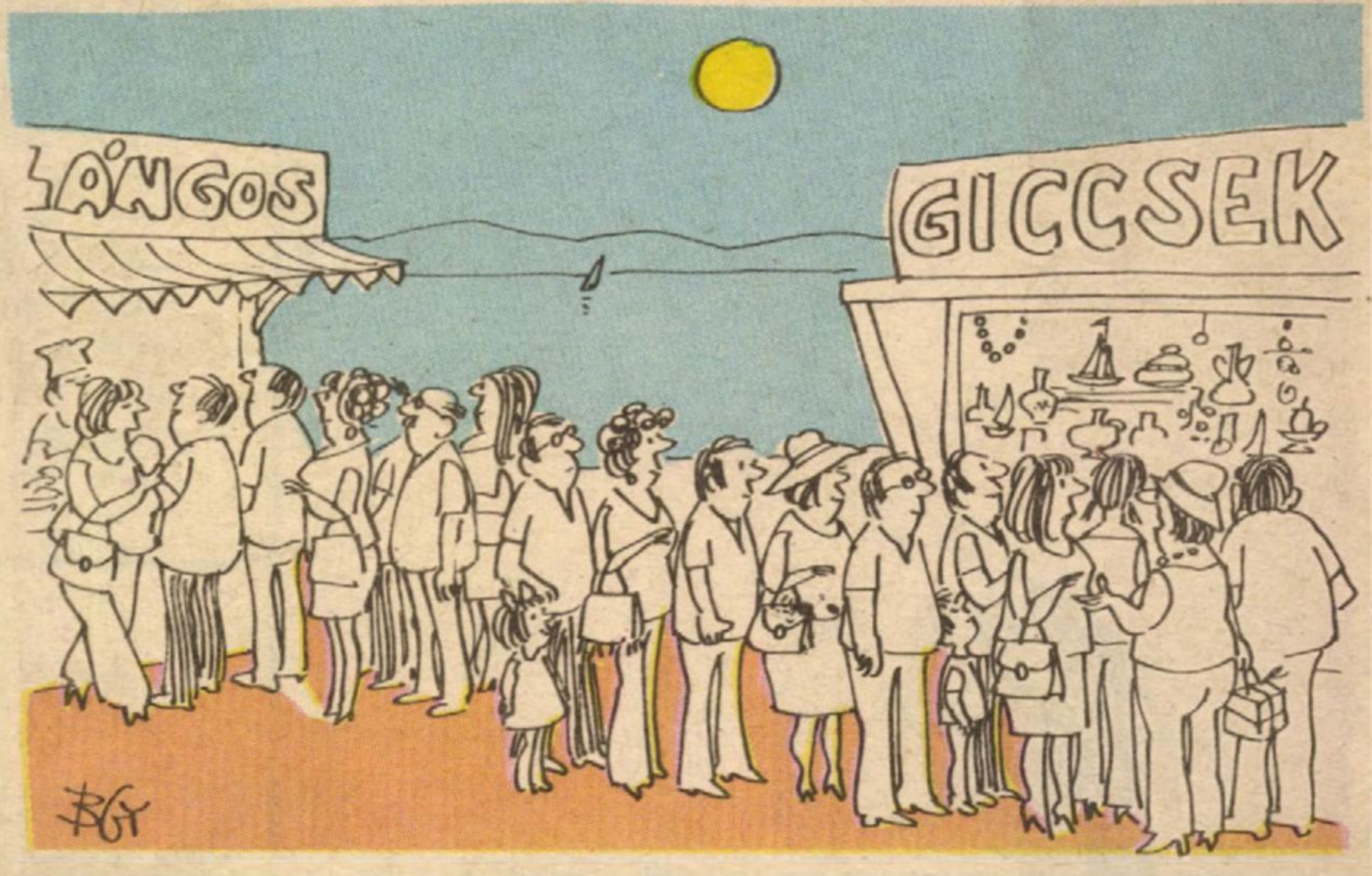

– Csak ne lenne mindenütt ez a rémes sorbanállás...!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Hogy ismerkedett meg a második férjével?

— Teljesen véletlenül. Ő vezette azt a kocsit, amelyik a szegény, szerencsétlen első férjemet elgázolta...

VÁLASZTÉK

– Melyikből hozzak?

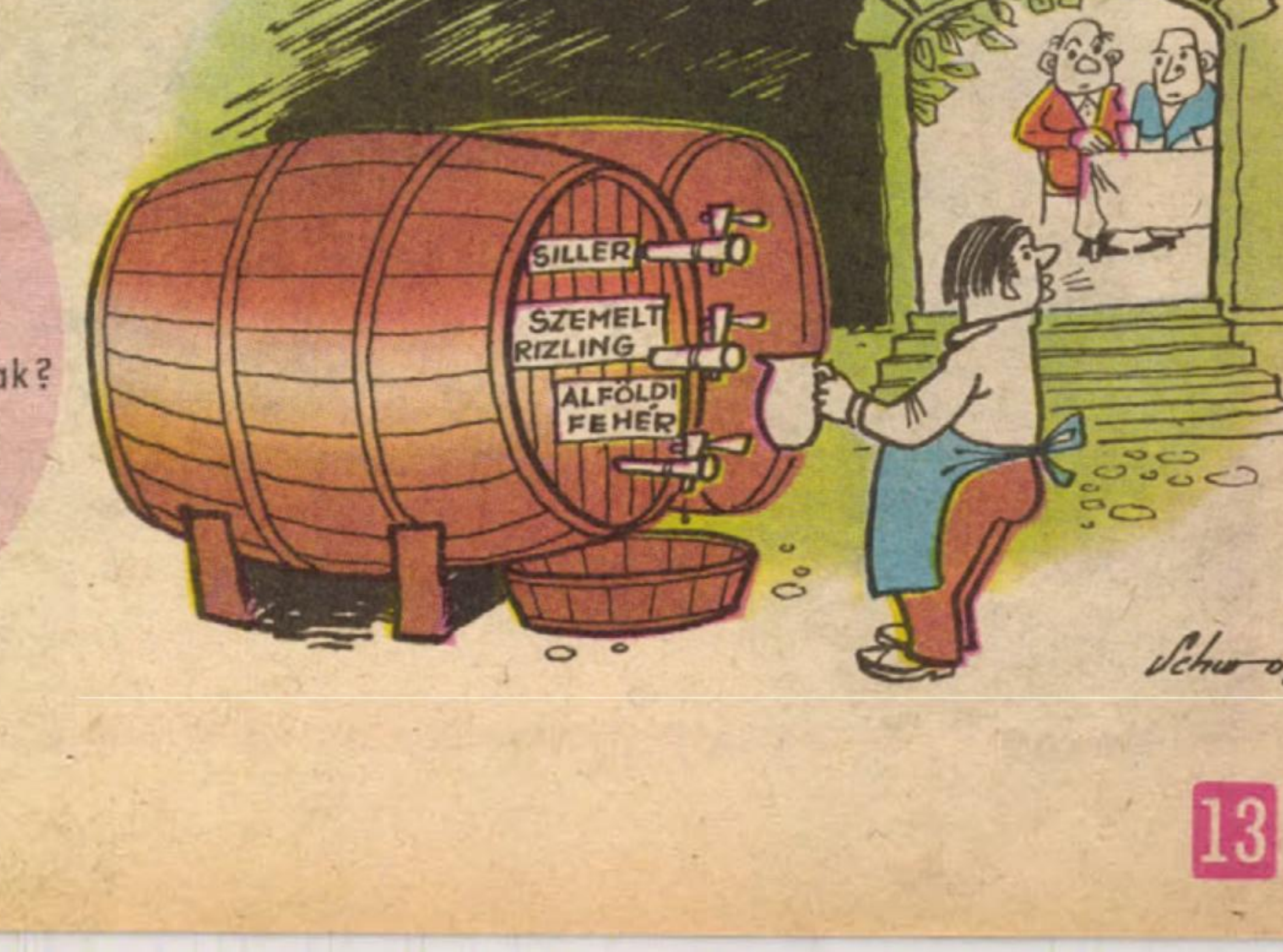

JÖHET A KÖVETKEZŐ!

Ebben a rovatban pályakezdő karikaturistákat és humoristákat mutatunk be Önöknek, akik – a Ludas Matyi hasábjain – első ízben jelentkeznek írásaikkal, rajzaikkal. Új rovatunkban teret kívánunk adni fiatal és tehetséges íróknak, rajzolóknak, akik nem csak szeretik, de értik is a humort. A válogatásnál nem a fiatalságot, hanem a tehetséget értékeltük.

AZ ÉN ÁLLATKERTEM

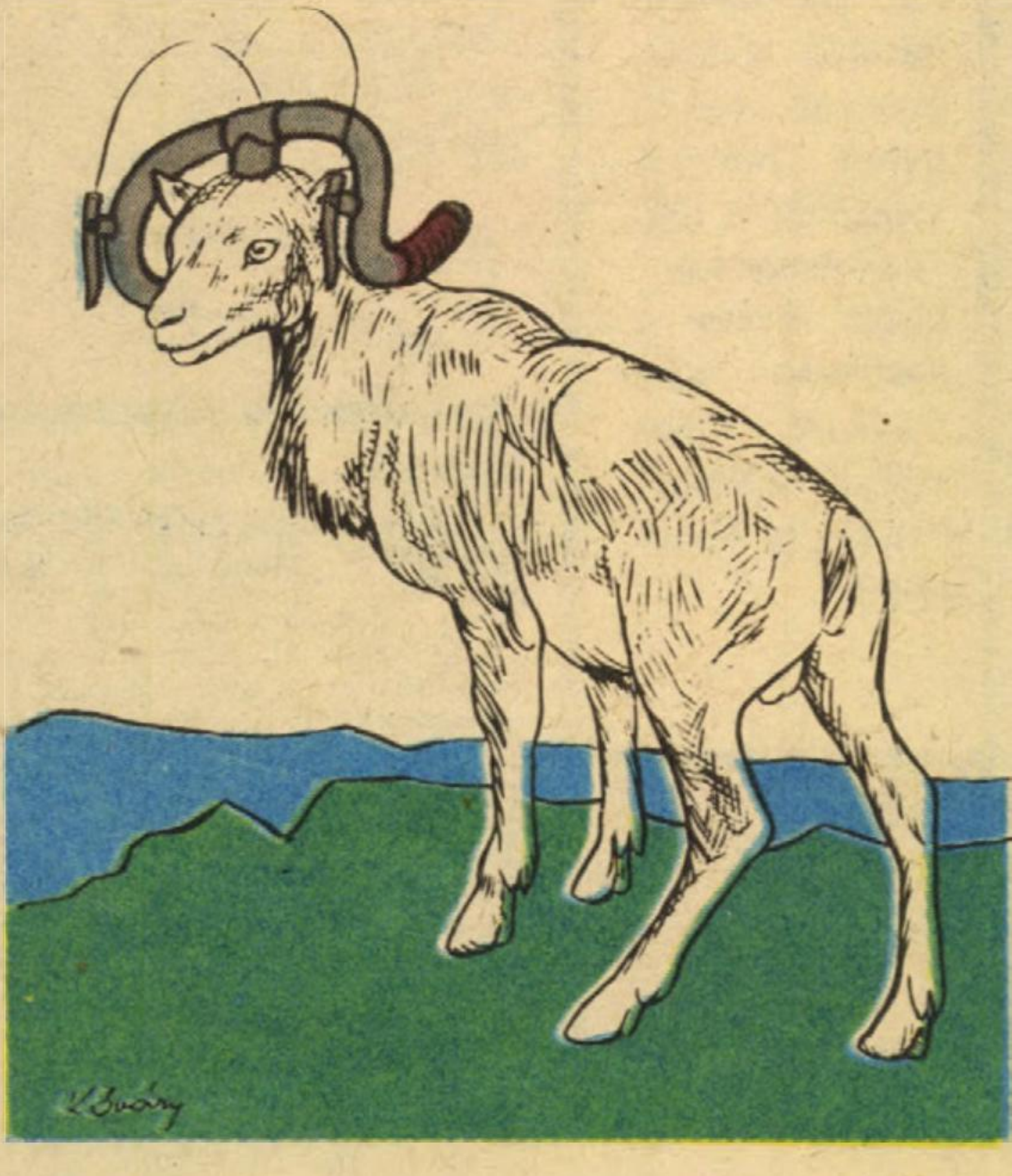

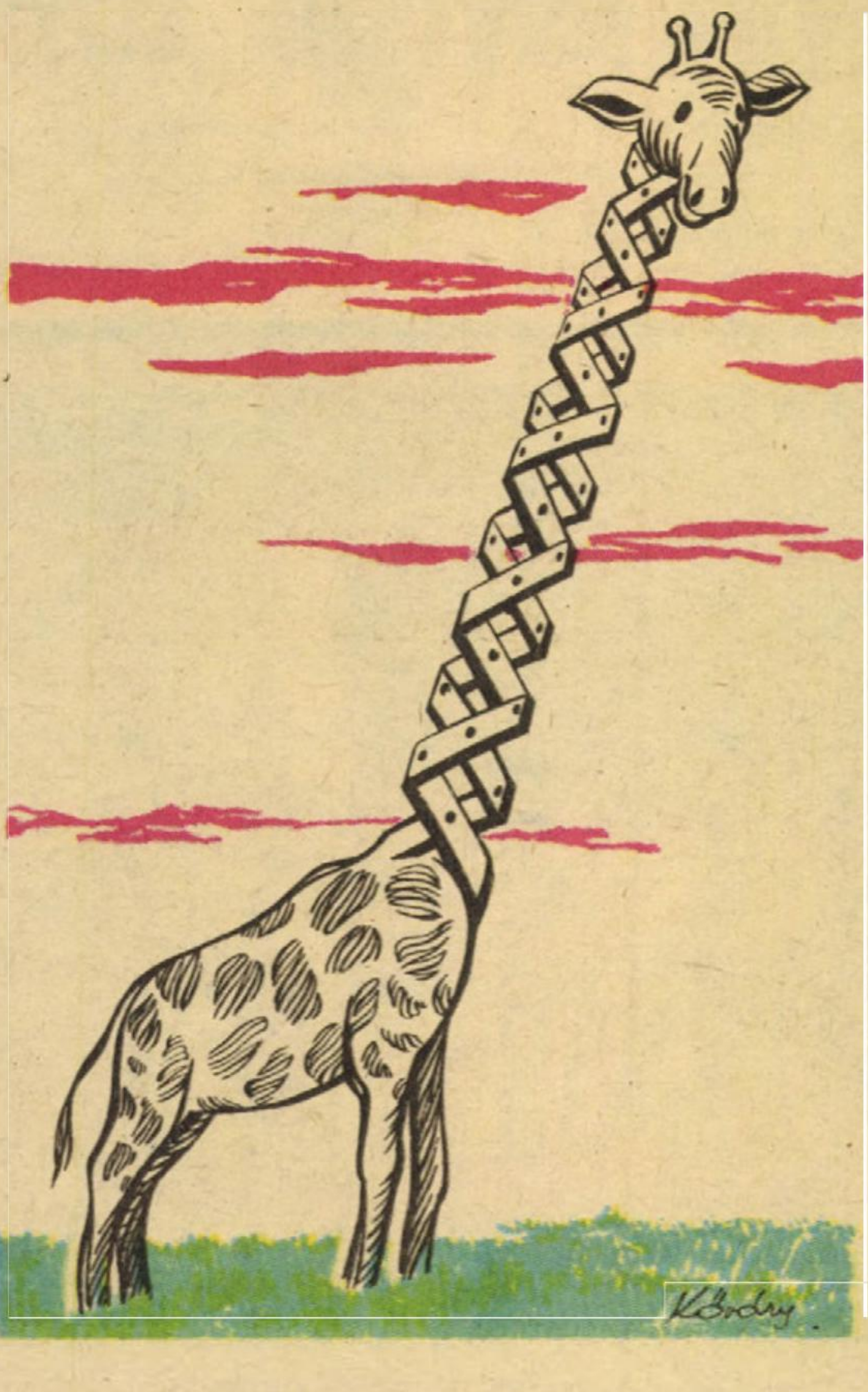

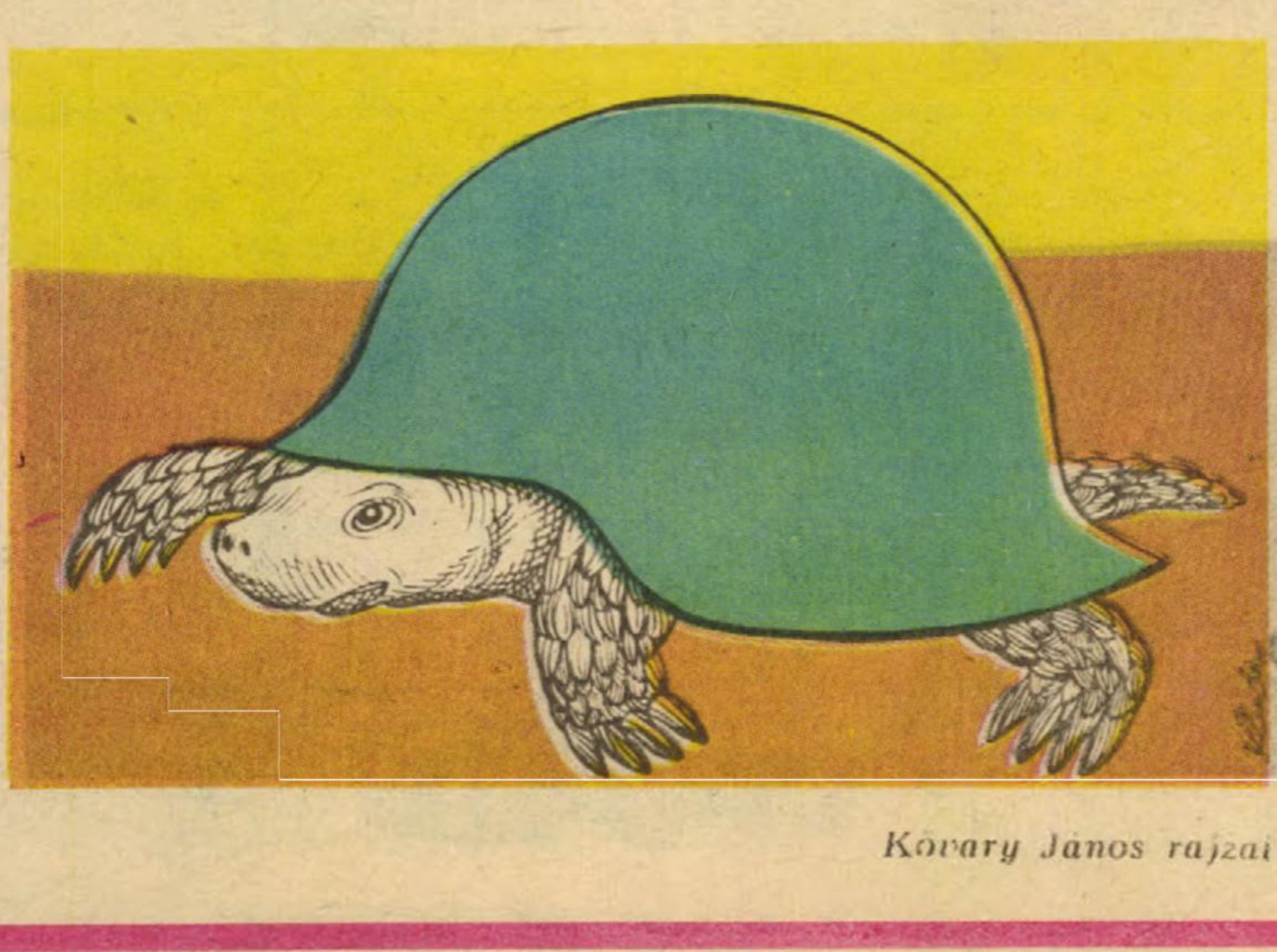

Kövary János rajzai

A JÖVŐ SZÁZADBAN ÉLEK

Nem tudom, ki hogyan van vele, de én már a jövő században élek. Miért? Azért, mert szorgalmas újságolvasó vagyok, és élénk a fantáziám. Legalább harminc évvel megelőzöm a saját koromat. Magyarországon különben sem nehéz a jövő században élni. Öröklakásom OTP-részlete éppen 2001-ben jár le, a Trabantom visszaigazolása 1980-ra szól, de lesz abból 1984 is, de sebaj, mert addig felépül a Dél-pesti Kórház. A kórháznak állítólag nagy elmeosztálya is lesz, ami szintén megnyugtat.

Nyugati folyóiratokban mindenféle zöldséget olvasok össze arról, hogy milyen lesz az élet az ezredfordulón. Négyszáz emeletes toronyházak, légpárnás vasutak, mozgójárdák, meg effélék. Jó dolog Magyarországon élni: az ember pontosan tudja, hogy ezek szamárságok. Egy ötéves lakótelepnek még mindig nem épült meg a szolgáltatóháza. Tudom, hogy az ezredfordulóra, amikor a lakótelep házai már mind összedűltek, meglesz a szolgáltatóház. Ezek tények, nem fellengzős képzelgések. S különben is, kinek van szüksége négyszáz emeletes toronyházra? Lift nélkül. Elindul az óvodás haza, a négyszázadikra, s mire újból leér, már baktathat is a nyugdíjáért.

Mint említettem, szorgalmas újságolvasó vagyok. És az újságcikkek jóvoltából szinte kizárólag a (távoli) jövőben élek. És ez nagyszerű dolog. Lesz elég sör. Lesz elég zöldség. Lesz elég bútor. Lesz elég lakás. Lesz fizetésrendezés. Hiszek ezeknek a híreknek, miért ne hinnék? Az illetékesek tervszerűen dolgoznak. Régen, például a feudalizmusban, nem kecsegtették a jövővel a dolgozókat. Egyszerűen nem volt illetékes. Ki ígérte Mátyás idején, hogy lesz sör? Senki! A dolgozók ott szerezték be sörszükségletüket, ahol tudták. A dolgozók élete éppen ezért sivár volt a feudalizmusban. Fizették a kilencedet meg a tizedet, és magukra voltak hagyatva. Senki nem ígért nekik semmit.

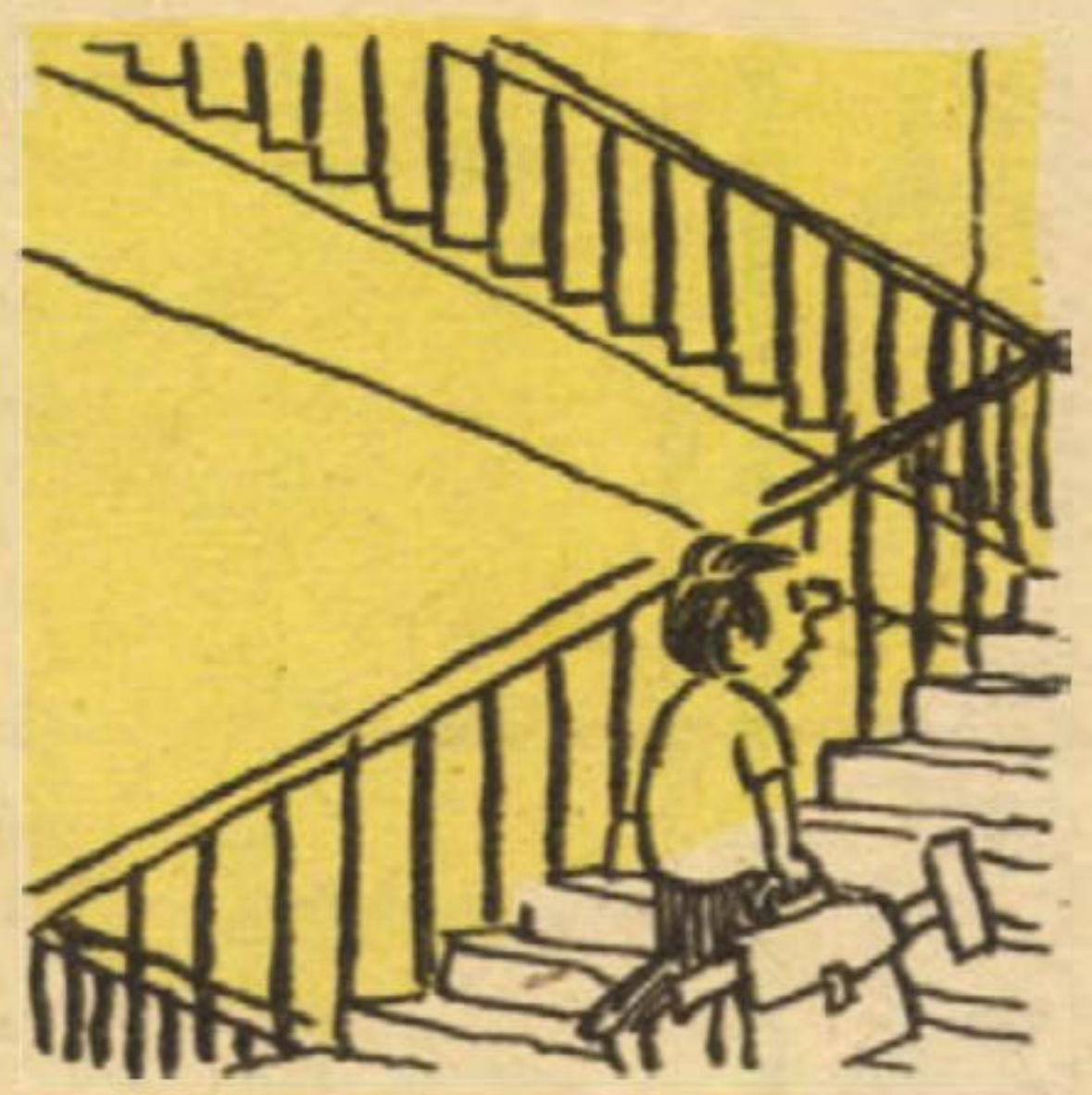

Persze, vannak gondjaim is. Aggódva figyelem a népességrobbanás, a környezetszennyezés, a nyersanyaghiány, az általános genetikai romlás bennünket közvetlenül is érintő adatait: nincs elég óvodai férőhely, pedig manapság naponta kétszázezer emberke születik a világon. Az ablakom előtt öt éve éktelenkedik egy jól fejlett szemétdomb. Tiszta sor. A környezetszennyezés olyan mértékben pusztít, hogy meg kell valósítanunk a szemétdombokkal való békés egymás mellett élést. Vannak országok, ahol már szemétdomb sincs. Az általános genetikai romlás is nyilvánvaló. 2000-re mindenki idegbeteg lesz, az újságok szerint, az idegorvosokat is beleértve. Én már 2000-ben élek. Amikor sorban állok a közértben, vagy buszra várok. Én már most olyan ideges vagyok, mint más 24 év múlva.

És mindez formában tart, életben tart. Ki kell várnom a Trabantot, be kell fizetnem az utolsó OTP-részletet 2001-ben. Aztán majd meglátjuk.

Szabó Péter

Egy ember élete

3 éves kor: Nejézségek...

6 éves kor: Anyu! A nehézségeket az ördög hozza?

12 éves kor: Nehézségeik csak a felnőtteknek vannak! Ők mindenből problémát csinálnak!

15 éves kor: Nehézségek? Óh, azok nincsenek!

18 éves kor: A nehézségek azért vannak, hogy leküzdjük őket. Majd én megmutatom.

25 éves kor: A nehézségek sokszor megalkuvásra késztetnek...

30 éves kor: A nehézségek azért vannak, hogy megkerüljük őket!

40 éves kor: Nehézségek? Akinek pénze van, az ilyet nem ismer.

50 éves kor: Már a szerelemben is vannak nehézségek... A napi életben is egyre több... Hajaj!...

60 éves kor: Most jönnek a nehézségek: nyugdíjasnak takarékosabban kell élni...

70 éves kor: Nehézségek?! Mindig erről fecsegnek a fiatalok! Ha én annyi idős volnék: nem volnának nehézségeim...

80 éves kor: Nem, az én életemben nem voltak nehézségek. Olyan volt az életem, mint egy napsütötte országút... Emlékszem: egyszer fölpofoztam a házmestert... Akkora pofont adtam neki...

90 éves kor: Nejézségek...

Csóti László

ÖN SZERINT MIT MOND A SZOBOR?

Szerkesztőségünk ezen a héten az alábbi pályaműveket jutalmazta:

VARGA IMRE:

„Prométheusz" — Ennyi maradt a kocsimból!...

(Beküldte Kiss Imre, Budapest, Kiss J. altbgy. u. 39.)

IZSÓ MIKLÓS:

„Táncoló juhász" — Táncolnék, táncolnék, csak az a randa csúz ne szaggatná úgy a derekamat!

(Beküldte: Tóth Gyula, Krasznokvajda, Béke út 12.)

STROBL ALAJOS

„Dobó István" — Egészben kéri, vagy szeleteljem?

(Beküldte: Vörös Gyöngyi, Eger, Kodály Z. u. 11.)

CERVETRI-I TERRAKOTTA-KOPORSÓ:

— Csak egy ilyen picit menjél odébb, hogy én is ideférjek!

(Beküldte: Dr. Tornyai Józsefné, Szeged, Odessza u. 23.)

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308 2-30 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

MARTON LÁSZLÓ:

„Női torzó" — Maguknak, férfiaknak csak a lényeg a fontos...

(Beküldte: Dr. Török Lajos, Budapest XII., Agárdi út 12/a.)

A nyerteseknek járó 200—200 forintos jutalmakat postán küldjük ki. És várjuk a további pályázatokat.

Egy kis pedagógia

Hétéves börtönbüntetéséből szabadul egy megrögzött betörő. A börtön kapujánál a felesége várja, karján egy kisdeddel. — Kié ez a gyerek? — kérdi meghökkenve a frissen szabadult rab. — Vízszintes 1. és 66. — feleli az asszonyka. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb július 26-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VIZSZINTES

14. Templom berendezéséhez tartozik
15. Hajók javítására szolgáló zárt vízterület
16. Dal
17. Sátorlap — ismert idegen szóval
18. Kedves madár
19. Irodalmi kifejezés, valamely komoly mű szatirikus átköltése
21. É. D.
22. ..ganisztán
23. Az após népies neve
24. V. P.
25. Képességvizsgálatra szolgáló próba
26. Elemér egyik fele
27. Agyagos kőzet, porcelánföld
29. Így kezdődik a séta
30. Óriási, szenzációs — „korszerű" szóhasználattal
33. Fémhuzal
34. Angol olaj
35. Fondorlatosan megtéveszt, becsap
38. A. V.
39. Német kettős magánhangzó
40. A szabadságharc egyik legendás vezére (névelővel)
43. Bíróság előtt is elhangzik olykor
46. Szárazföld a víz mellett
49. Óvatosan, nagyon kíméletesen
52. Idegen eredetű férfinév
54. Szélben a lomb
55. Finom bútorok anyaga
57. Toldi monogramja
58. Aminek eljött az ideje
60. Szóhoz tapad
62. Latin prepozíció
63. Azonos betűk
64. Bíróság elé idézett személy

FÜGGŐLEGES

1. Főleg fiúgyerek játékeszköze
2. Magyarul: alaktalan
3. A világháborúban használt szovjet repülőgépek egyik fajtájának neve volt
4. ... amilyen nagy ... (Petőfi)
5. N. S.
6. Többnyire fából épült nyaraló, elterjedt orosz szóval
7. Nem az
8. Nagyközség a Duna-Tisza közén (boráról nevezetes)
9. Lábbal megsemmisít
10. Kettős mássalhangzó
11. Nem tartozik ismerőseink közé
12. Írásjegyek vízszintes egymásutánja
13. Egyházközség
20. Feketén bólongat a lombja ...
25. A közművelődést szolgáló társulat betűjele
26. Őseink hazája volt egy rövid ideig
28. Idegen női név (... Montez)
31. L. M.
32. Római kettes
36. Jelenség a téli Balatonon
37. Valamikor a teherbe esett lányra mondták
38a. Szárazdajka — ismert szláv eredetű szóval
41. B. I.
42. Messze fenn
44. Állat szaglóérzéke
45. Nincs benne semmi
46. P. E.
47. ... esik (letérdel)
50. A magnézium vegyjele
51. Bibliai alak
53. O. F.
56. Z. K.
58. ... hal (békaporonty)
59. ... könig (Goethe verse)
61. G. I.
62. Nem kap
65. Tiltószó

1 H	2 A	3 R	4 E	5 N	6 D	7 E	8 S	9 E	10 N	V	11 I	12 S	13 E	L
14 I	M	A	Z	S	Á	M	O	L	Y	■	15 D	O	K	K
16 N	O	T	A	■	17 C	E	L	T	■	18 G	E	R	L	E
19 T	R	A	V	20 E	S	Z	T	A	A	■	G	■	21 É	D
22 A	F	■	23 I	R	A	■	24 V	P	■	25 T	E	S	Z	T
L	■	26 E	L	E	■	27 K	A	O	28 L	I	N	■	29 S	É
30 O	31 L	T	Á	R	32 I	■	33 D	R	O	T	■	34 O	I	L
■	35 M	E	G	F	I	36 R	K	A	L	■	37 M	■	38 A	V
38a P	■	L	■	A	■	39 I	E	■	40 A	41 B	E	42 M	■	O
43 E	44 S	K	45 Ü	■	46 P	A	R	47 T	■	48 I	G	A	■	L
49 S	Z	Ö	R	50 M	E	N	T	É	51 N	■	52 E	G	53 O	N
54 Z	I	Z	E	G	■	A	■	55 R	O	56 Z	S	A	F	A
57 T	M	■	S	■	58 E	S	59 E	D	É	K	E	S	■	■
60 R	A	61 G	■	62 A	B	■	63 R	R	■	■	64 T	A	65 N	U
66 A	T	I	E	D	I	S	L	E	H	E	T	N	E	■

/ **MÓRA FERENC ÍRJA** /

című keresztrejtvényünk megfejtése:

Akkor se mond igazat amikor beszél
Akkor is hazudik, ha hallgat

100—100 forintot nyert:

Bécsi Zsuzsa 1024 Bp., Buday László u. 11.
Huszti Imréné 1037 Bp., Kunigunda u. 23.
Suri Anna 1033 Bp., Dósai László u. 54/b.
A nyereményeket postán küldjük el.

OLCSÓ NYARALÁS

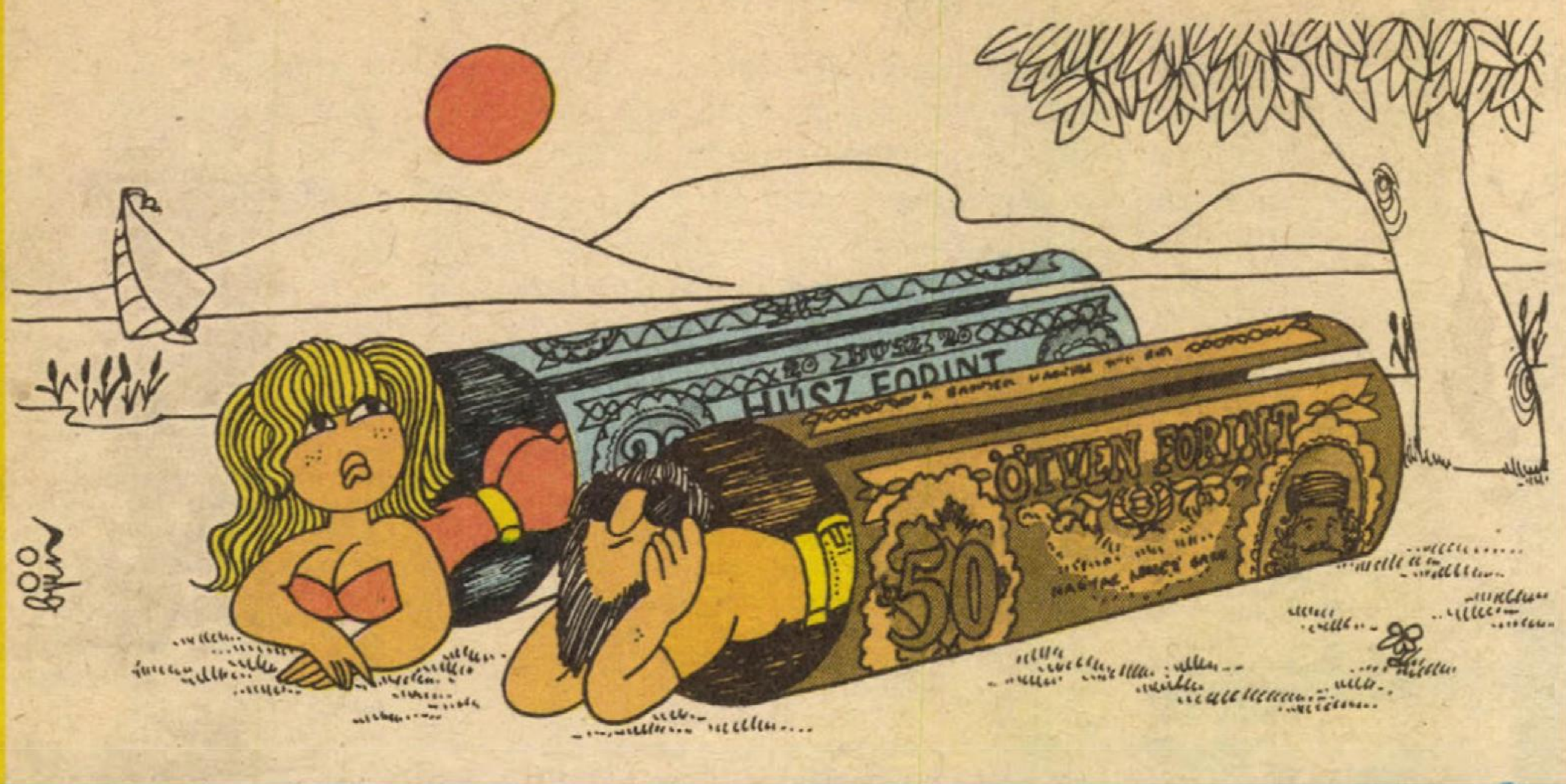
20 HÚSZ 20
HÚSZ FORINT
ÖTVEN FORINT
50

HŐGUTA

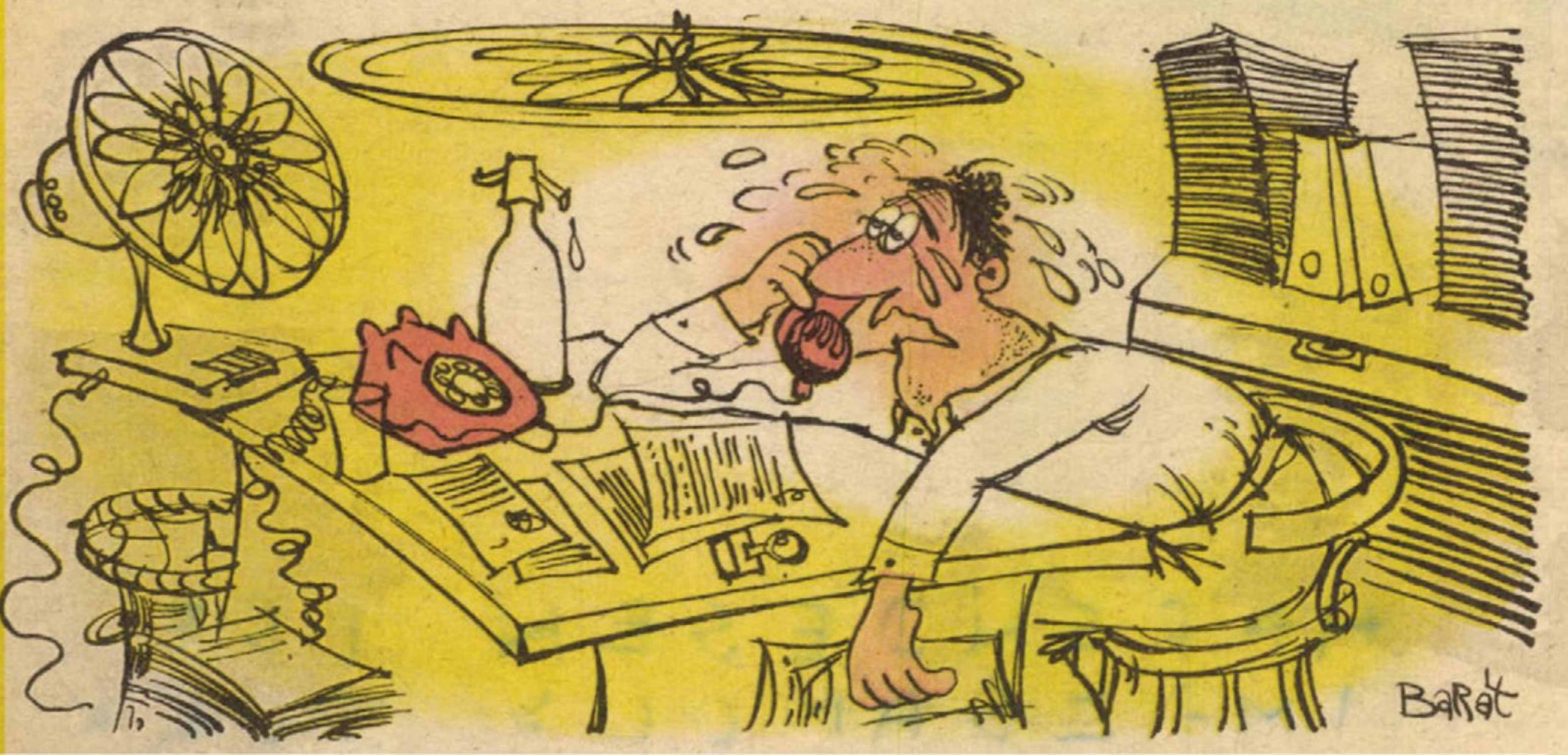

– Igenis kérem, azonnal ott leszünk és kívül-belül renováljuk a házat.

VÍZKORLÁTOZÁS

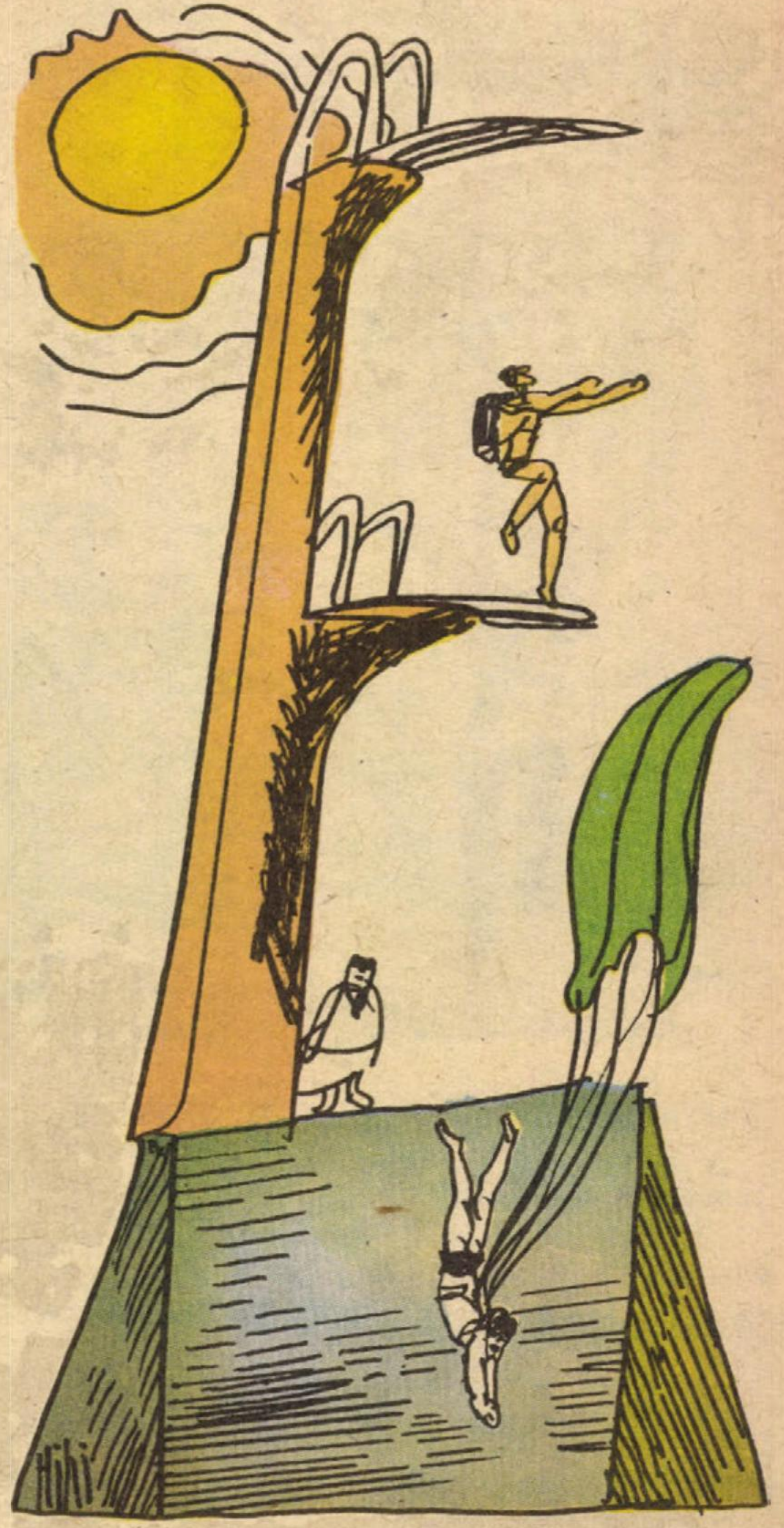

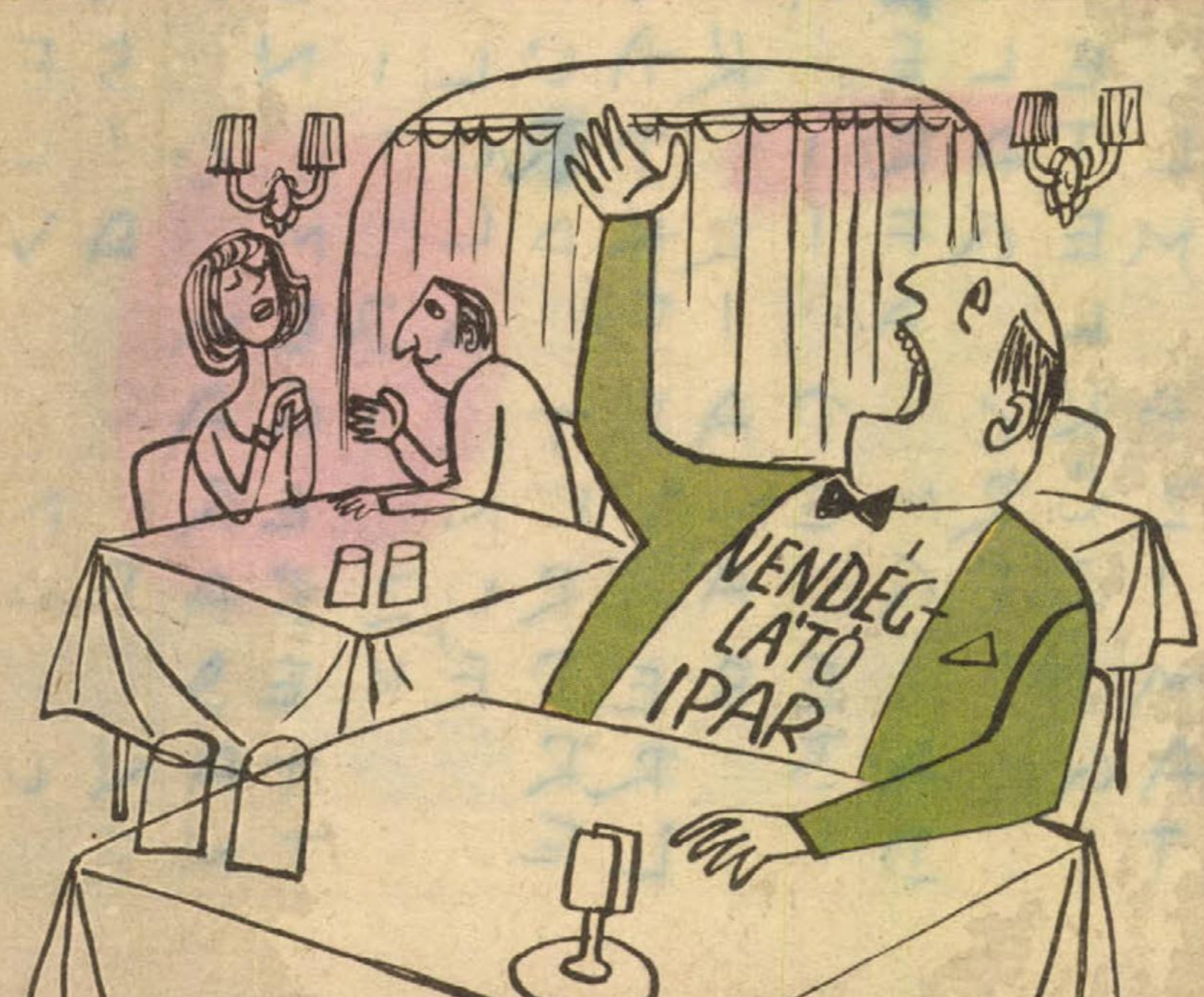
VENDÉG-LÁTÓ IPAR

– Már másfél éve hívok pincért, de nem jön az istennek se.

KIKAPCSOLÓDÁS

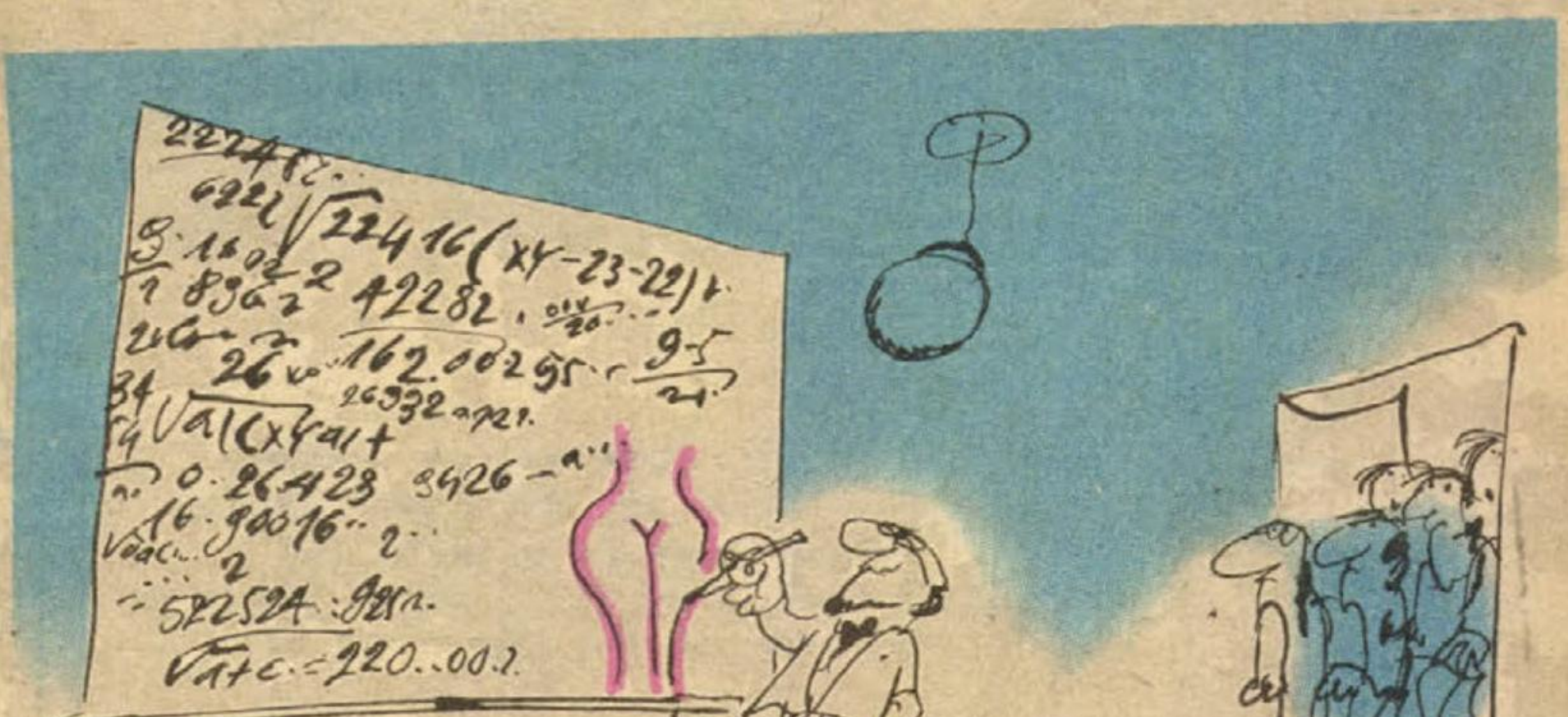

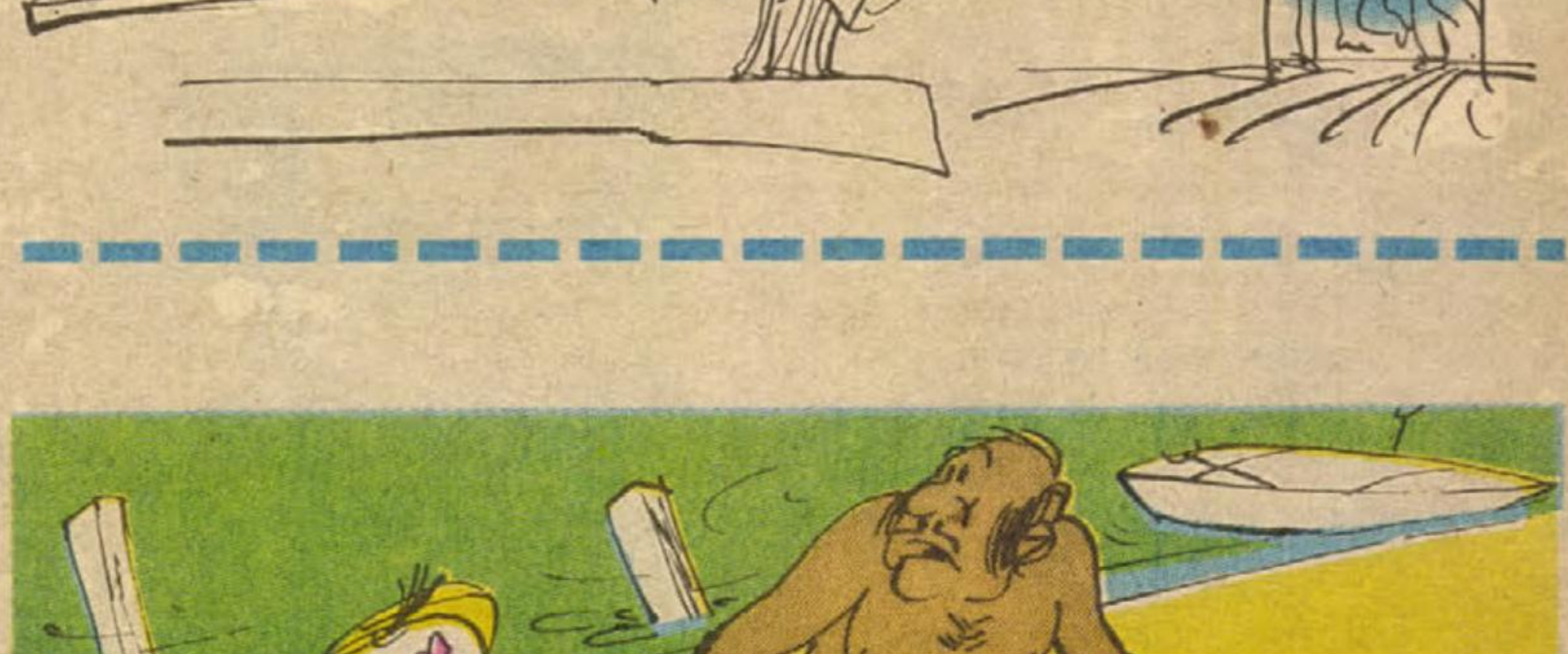

– Kösz! De pályaválasztási tanácsokkal már bőven el vagyok látva . . .